

ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନ ପରିଷଦ ଗଠନ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଭୁବନେଶ୍ୱର : ବିଧାନ ପରିଷଦ ଗଠନ କରିବା ନେଇ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରୁ କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତାବ ହସ୍ତଗତ ହୋଇନାହିଁ ବୋଲି ରାଜ୍ୟସଭାରେ କେନ୍ଦ୍ର ଆଇନ ଓ ନ୍ୟାୟ ମନ୍ତ୍ରୀ କିରଣ ରିଜକୁ ରାଜ୍ୟସଭା ସାଂସଦ ପ୍ରସନ୍ନ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ କହିଥିଲେ । ତେବେ ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭାର ବାଚସ୍ପତି ଡକ୍ଟର ସୂର୍ଯ୍ୟନାରାୟଣ ପାତ୍ର ବିଧାନସଭାରେ ପାରିତ ସଂକଳ୍ପପତ୍ରର ନକଲ ଲୋକସଭାରେ ମହାସଚିବ (ସେକ୍ରେଟାରୀ ଜେନେରାଲ) ଓ ରାଜ୍ୟସଭାର ମହାସଚିବ, କେନ୍ଦ୍ର ଆଇନ ଓ ନ୍ୟାୟ ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ସଚିବ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ସଂସଦୀୟ ବ୍ୟାପାର ମନ୍ତ୍ରାଳୟର

ସଚିବଙ୍କୁ ଚିଠି ଜରିଆରେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦେଇଛନ୍ତି । ଲୋକସଭାରେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଜେଡି ସାଂସଦ ଭର୍ତ୍ତୃହରି ମହତାବ ମଧ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଆଇନ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଏଭଳି ଉତ୍ତରରେ ନିଜର ତୁଟି ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ସେ ଲୋକସଭା ବାଚସ୍ପତିଙ୍କ ଜରିଆରେ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି ।

ସେ କହିଛନ୍ତି, ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନ ପରିଷଦ ଗଠନ ନିମନ୍ତେ ୨୦୧୫ରେ ଡାକ୍ତର ନୃସିଂହ ଚରଣ ସାହୁଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଏକ ପାଞ୍ଚଜଣିଆ କମିଟି ଗଠନ ହୋଇଥିଲା । ସେଥିରେ ବିଧାୟିକା ପ୍ରମିଳା ମଲ୍ଲିକ, ବିଧାୟକ ଭୁଜବଳ ମାଝି, ମନୋହର ରନ୍ଧାଠା ଓ ନିତେଶ ଗଙ୍ଗଦେବ ସଭ୍ୟ

ରହିଥିଲେ । ଭୁବନେଶ୍ୱର ସ୍ଥିତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସର୍କିଟ ହାଉସରେ କମିଟିର ପ୍ରଥମ ବୈଠକ ବସିଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଫେବୃଆରୀ ୨, ୨୦୧୫, ସେହିବର୍ଷ ମେ ୨୦ ଏବଂ ଜୁଲାଇ ୪, ୨୦୧୮ ଏବଂ ଜୁଲାଇ ୧୬ରେ କମିଟି ଯଥାକ୍ରମେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ବିହାର ଓ ତେଲଙ୍ଗାନା ରାଜ୍ୟ ଗସ୍ତ କରି ସେଠାରେ ଚାଲିଥିବା ବିଧାନ ପରିଷଦ ଉପରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ଏକ ବିବରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହି ବିବରଣୀ ପାଇବା ପରେ ସଂସଦୀୟ ବ୍ୟାପାର ମନ୍ତ୍ରୀ ଅଗଷ୍ଟ ୨୯, ୨୦୧୮ରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ବିଧାନ ପରିଷଦ ଗଠନ କରିବା ନେଇ ଏକ ସଂକଳ୍ପ

ବିଧାନସଭାକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସେପଟେଇର ୫, ୨୦୧୮ରେ ସମସ୍ତ ବିଧାୟକ, ବିଧାୟିକାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟା ଯାଇଥିଲା । ସେପଟେଇର ୬, ୨୦୧୮ରେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଉପରେ ବିଧାନସଭାରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇ ଭୋଟିଂ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରସ୍ତାବଟିକୁ ଦୁଇ ତୃତୀୟାଂଶରୁ ଅଧିକ ସଭ୍ୟସଭ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା ୧୬୯(୧) ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଧାନସଭାର ୧୭୪ ସଭ୍ୟସଭ୍ୟା ମଧ୍ୟରୁ ୧୦୪ ଜଣ ସମସ୍ତ ଦଳରୁ ବିଧାୟକ, ବିଧାୟିକା ଉପସ୍ଥିତ ରହି ସମସ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତାବ ସପକ୍ଷରେ ଭୋଟ ଦେଇଥିଲେ । କେହି ବି ବିପକ୍ଷରେ

ଭୋଟ ଦେଇ ନଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତାବଟି ସର୍ବସମ୍ମତି କ୍ରମେ ଗୃହୀତ ହୋଇଥିଲା । ସେହି ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ସଂସଦୀୟ ବ୍ୟାପାର ବିଭାଗ ଆୟୁକ୍ତ ତଥା ଶାସନ ସଚିବଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପାରିତ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆଇନ ଓ ନ୍ୟାୟ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ସଚିବଙ୍କଠାରୁ ସଂସଦୀୟ ବ୍ୟାପାର କରାଯିବା ପରେ ରାଜ୍ୟସଭାରେ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଉତ୍ତର ପାରିତ ସଂକଳ୍ପ ପ୍ରସ୍ତାବ ପାଇ ନଥିବା ରାଜ୍ୟ ସରକାର, ବିଧାନସଭା ଓ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଚକିତ କରିଛି ବୋଲି ବାଚସ୍ପତି କହିଛନ୍ତି ।

ଡାକ୍ତର ଆର୍ତ୍ତତ୍ରାଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ପରଲୋକ

ସମ୍ବଲପୁର : ଗରିବ ଲୋକଙ୍କ ଡାକ୍ତର ରୂପେ ପରିଚିତ ଡାକ୍ତର ଆର୍ତ୍ତତ୍ରାଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ପରଲୋକ ହୋଇ ଯାଇଛି । ମୃତ୍ୟୁ ବେଳକୁ ତାଙ୍କୁ ୭୫ ବର୍ଷ ବୟସ ହେଉଥିଲା । ସେ ଡାକ୍ତର ପଛରେ ସ୍ତ୍ରୀ ସୁଷମା, ଏକମାତ୍ର ପୁଅ ଦେବାଶୀଷ ଏବଂ ଝିଅ ମାଧୁରୀ ସମେତ ନାତି ନାତୁଣୀଙ୍କୁ ଛାଡି ଯାଇଛନ୍ତି ।

ସ୍ୱର୍ଗତ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ବୁର୍ଲା ମେଡିକାଲରୁ ଏମ୍ବିବିଏସ୍ ପାଠ ପଢିସାରିବା ପରେ ସେ ଚାକିରୀ ନ କରି ବଡ଼ବଜାରରେ ଏକ କ୍ଲିନିକ୍ ଖୋଲି ଘରୋଇ ଚିକିତ୍ସା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ହେଲେ ଏହାକୁ ସେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ ନିଜେ ମନୋବୃତ୍ତି ନେଇ ଆରମ୍ଭ କରି ନ ଥିଲେ । ବରଂ, ଅତି ସ୍ୱଳ୍ପ ତଥା ନାମକୁ ମାତ୍ର ଫି ରେ ଲୋକଙ୍କୁ ସେବା ଯୋଗାଇ ଆସୁଥିଲେ । ଏପରିକି ଗରିବ ତଥା ଅସହାୟ ରୋଗୀଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ ଚିକିତ୍ସା କରିବା ସହିତ ମାଗଣାରେ ଔଷଧ ବି ଦେଇ ଆସୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଏଭଳି ସେବା ମନୋବୃତ୍ତି ଯୋଗୁଁ ସମ୍ବଲପୁର ସମେତ ଆଖପାଖ ଜିଲ୍ଲାର ବହୁ ଗରିବ ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଭଗବାନ ସଦୃଶ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ବିୟୋଗରେ ସହରରେ ଶୋକର ଛାୟା ଖେଳି ଯାଇଛି । ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇ ବଡ଼ବଜାର ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ତରଫରୁ ବଡ଼ବଜାରରେ ଦୋକାନ ବଜାର ବନ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା ।

ସଂକୀର୍ତ୍ତନକୁ ସତନ୍ତ୍ର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଦାବି

ଭୁବନେଶ୍ୱର : ପାରମ୍ପରିକ ଲୋକକଳା ସଂକୀର୍ତ୍ତନକୁ ଜୀବିକା କରି ବଞ୍ଚୁଥିବା ଲୋକେ ଏବେ ଦୟନୀୟ ଜୀବନ କାଟୁଛନ୍ତି । ପୂଜା ପାର୍ବଣ, ରାଜ୍ୟସଭା ମହୋତ୍ସବରେ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ୬ ପାରମ୍ପରିକ କଳାକୁ ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଭାବରେ ପ୍ରସାର କରାଇବା ପାଇଁ ଅହରହ ଉଦ୍ୟମ ଚଳାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦିଆଯାଉ ନାହିଁ । ଫଳରେ ଏହାକୁ ପେସା କରିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ଅସନ୍ତୋଷ ଦେଖା ଦେଇଛି । ପାରମ୍ପରିକ ଲୋକକଳା 'ସଂକୀର୍ତ୍ତନ'କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ ସମେତ ଦଶଦର୍ପା ଦାବି ପୂରଣ ପାଇଁ ନିଖୁଳ ଉତ୍ତର ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ମହାସଂଘ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଲୋଡ଼ିଛି ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପାରମ୍ପରିକ କଳା ସଂସ୍କୃତିର ସୁରକ୍ଷା ଦିଗ ଉପରେ ଜୋର ଦେଉ ଥିବାବେଳେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଯୋଜନା ଫାଇଲ ଭିତରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ରହୁଛି । ବିଶେଷ କରି ସଂକୀର୍ତ୍ତନ କଳାକୁ ବିକଶିତ କରିବା ଦିଗରେ ସଂଗ୍ରାମ ଚଳାଇଥିବା କଳାକାରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବିଚାର କରାଯାଉଛି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଉଛି ବୋଲି ମହାସଂଘ ଅଭିଯୋଗ

କରିଛି । ଗାଁରୁ ସହର ସବୁଠି ପ୍ରତିଟି ସାଂସ୍କୃତିକ ପର୍ବରେ ପ୍ରଥମେ ଲୋଡ଼ା ପଡୁଥିବା ସଂକୀର୍ତ୍ତନ କଳାକାରଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ଜୀବିକା ପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଥିବାରୁ ଏହି ପାରମ୍ପରିକ କଳା କିଭଳି ତିଷ୍ଟିବ ସେଥିନେଇ ସଂଶୟ ଦେଖା ଦେଇଛି ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗରେ ପାରମ୍ପରିକ ଲୋକକଳା ସଂକୀର୍ତ୍ତନକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ମହାସଂଘ ଦାବି କରିଛି । ଏଥି ସହିତ ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ଆଉ ୨ଟି ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଲୋକକଳାକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ୧୯୯୦ ମସିହାରୁ ୨୦୨୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରସ୍କାରରୁ ବଞ୍ଚିତ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ କଳାକାରଙ୍କୁ ଯଥା ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ, ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ପାଇଁ ଗଠିତ 'କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସମିତି'ରେ ନିଖୁଳ ଉତ୍ତର ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ମହାସଂଘର ସଭାପତିଙ୍କ ନାମ ସଂଯୋଗ କରିବା, ଭାଗବତ ଟୁର୍ଣ୍ଣ ଭଳି ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଲୋକକଳାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା, ମହାସଂଘର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ପାଇଁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଓ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରରେ ସରକାରୀ ଗୃହ ଓ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କଳାକାର ଭୂତା

ଯୋଜନାରେ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ କଳାକାରଙ୍କ ପାଇଁ ୫୦ ପ୍ରତିଶତ ସଂରକ୍ଷଣ, ପ୍ରତି ପଞ୍ଜିକୃତ କଳାକାରଙ୍କ ପାଇଁ ୨ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଜୀବନ ବୀମା କରିବା ପାଇଁ ଦାବି କରାଯାଇଛି ।

ପୂର୍ବରୁ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ୨୦୨୧ ଅକ୍ଟୋବର ୨୬ରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ସଚିବ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀର ସଭାପତିଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଛି । ନିଖୁଳ ଉତ୍ତର ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ମହାସଂଘର ରୌପ୍ୟ ଜୟନ୍ତୀ ଓ ଆଜାଦିକା ଅମୃତ ମହୋତ୍ସବ ପାଳନ ଅବସରରେ ମହାସଂଘ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ଦଶଦର୍ପା ଦାବି ନେଇ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଲୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଏ ଦିଗରେ ବିହିତ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମହାସଂଘର ସଭାପତି ବିଷ୍ଣୁଚରଣ ମହାନ୍ତି, ସମ୍ପାଦକ ମଦନମୋହନ ଦାସ, ଉପଦେଷ୍ଟା ବାବା ପଞ୍ଚଦେବ ଓ ଦ୍ୱାରକାନାଥ ସେନାପତି, ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ ବିରଞ୍ଚି ନାରାୟଣ ସାଲ୍, ଲୋକନାଥ ମିଶ୍ର, ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶା ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ମହାସଂଘର ପ୍ରଭାତୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ପଣ୍ଡା, ପବିତ୍ରମୋହନ ସାହୁ, ସଞ୍ଜୟ କୁମାର ଦାସ ପ୍ରମୁଖ ସରକାରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି ।

୧୯୯୨ ରୁ ପଞ୍ଚାୟତ ନିର୍ବାଚନ ଦ୍ୱାରିନାହିଁ କୁବେଡ଼େଗା ଭୋଇ ପରିବାର

ବରଗଡ଼ : ବରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ଭେଡ଼େନ ବ୍ଲକ୍ କୁବେଡ଼େଗା ପଞ୍ଚାୟତରେ ଚାରି ଦଶନ୍ଧି ହେଲା ଗୋଟିଏ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ସରପଞ୍ଚ ଓ ସମିତି ସଭ୍ୟ ଭାବରେ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇ ଆସୁଛନ୍ତି ।

୧୯୯୨ ମସିହାରେ କୁବେଡ଼େଗା ତାଳମେଣ୍ଡା ପଞ୍ଚାୟତରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପଞ୍ଚାୟତର ମାନ୍ୟତା ପାଇଲା । କୁବେଡ଼େଗା, ଛାଲକୁଲୁଣ୍ଡା, ଖକସିପାଲି, ନୂଆପାଲି, ପଧାନ ଟିକିରା, ଲିମ୍ ଟିକିରା,

ଅର୍ଦ୍ଧଲାଟିକିରାକୁ ନେଇ କୁବେଡ଼େଗା ପଞ୍ଚାୟତ ଗଠିତ ହେଲା । ନବଗଠିତ କୁବେଡ଼େଗା ପଞ୍ଚାୟତର ପ୍ରଥମ ସରପଞ୍ଚ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ କୁବେଡ଼େଗା ଗ୍ରାମର ଉତ୍ତମ ଭୋଇ । ସମ୍ବଲପୁରୀ ସାହିତ୍ୟ ସାଧକ ଭାବେ ପରିଚିତ ଉତ୍ତମ ୧୯୯୨ରୁ ୧୯୯୬ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସରପଞ୍ଚ ଥିଲେ । ୧୯୯୭ରେ ଏହି ସରପଞ୍ଚ ଆସନ ଅନ୍ୟ ବର୍ଗ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ରହିବାରୁ ସେ ସମିତି ସଭ୍ୟ ପଦରେ ଠିଆ ହୋଇ ନିର୍ବାଚନ ଜିତିଥିଲେ ।

୨୦୦୨ ପଞ୍ଚାୟତ ନିର୍ବାଚନରେ ସରପଞ୍ଚ ପଦ ଅସଂରକ୍ଷିତ ରହିବାରୁ ପୁଣି ନିର୍ବାଚନ ଲଢ଼ି ୨୦୦୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସରପଞ୍ଚ ହୋଇଥିଲେ । ୨୦୦୭ ନିର୍ବାଚନରେ ପୁଣି ସରପଞ୍ଚ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ୨୦୧୭ ନିର୍ବାଚନରେ ସରପଞ୍ଚ ପଦ ମହଲା ବର୍ଗ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ରହିବାରୁ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ବିଷ୍ଣୁପ୍ରିୟା ଭୋଇଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥୀ କରିଥିଲେ ଓ ସେ ଜିତି ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସରପଞ୍ଚ ଅଛନ୍ତି । ଏଥର କୁବେଡ଼େଗା ସରପଞ୍ଚ ପଦ

ପୁଣି ସାଧାରଣ ବର୍ଗ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିବାରୁ ଉତ୍ତମ ପୁଣି ନିର୍ବାଚନ ଲଢୁଛନ୍ତି । ଚଳିତ ନିର୍ବାଚନରେ ତାଙ୍କ ସହ ଜନ୍ମେନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର, ଘନଶ୍ୟାମ ପତି ଓ ଜ୍ଞାନରଞ୍ଜନ ପଣ୍ଡା ଏହି ଆସନରୁ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦିତା କରୁଛନ୍ତି । ଭୋଇ ପରିବାରର ଏ ବିଜୟ ଯାତ୍ରା ୧୯୯୨ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇନାହିଁ । ତା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ପରିବାର ସ୍ଥାନୀୟ ରାଜନୀତି ରେ ସକ୍ରିୟ ଥିଲେ । କୁବେଡ଼େଗା ତାଳମେଣ୍ଡା ପଞ୍ଚାୟତ ଅଧୀନରେ

ଥିଲା ବେଳେ ଉତ୍ତମ ଭୋଇଙ୍କ ବାପା ବିରଞ୍ଚି ନାରାୟଣ ଭୋଇ ୧୯୭୦ରୁ ୧୯୭୬ ଯାଏଁ ସରପଞ୍ଚ ଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସରପଞ୍ଚ ପଦ ୨ ବର୍ଷ ପାଇଁ ରହୁଥିଲା ଜଣେ ଥରେ ନିର୍ବାଚିତ ହେଲେ ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିର୍ବାଚନରେ ସେ ଭୋଟରଙ୍କ ଆସ୍ଥାଭାଜନ ହୋଇ ପାରୁନଥିବା ବେଳେ ଲୋକେ ଏହି ପରିବାର ପ୍ରତି କ୍ରମାଗତ ୫ଟି ନିର୍ବାଚନରେ ଆସ୍ଥା ପ୍ରକଟ କରି ଆସିବା ଏକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଘଟଣା ।

ଭାଗବତ // ସତ୍ୟଭାମାଙ୍କ ବିବାହ

ଭଗବାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ରିୟା ଲୋକ ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଭଗବାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଲୋକାପବାଦ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ନିଜ ଭକ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ । ଏହା ତାଙ୍କର ଲୋକ ସଂଗ୍ରହର ମଧ୍ୟ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ । ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ, କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଏପରି ଦୋଷ ଲାଗିବାର କାରଣ କ'ଣ ହୋଇପାରେ ?

ଭାଗବତ ମନୁଷ୍ୟର ରାତି ନାତିକୁ ସୁଧାରେ । ପ୍ରଚଳିତ ଆସ୍ତବାଣୀକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରେ । ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରଚଳନରେ ଥିବା ଆସ୍ତବାଣୀକୁ ଭଗବାନ ନିଜେ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି । ଭାଗବତ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ଚତୁର୍ଥୀ ଦିନ ଚନ୍ଦ୍ର ଦର୍ଶନ ଦୋଷାବହ । ଏହା ଦର୍ଶନ କଲେ ଲୋକନିନ୍ଦା ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼େ । କୃଷ୍ଣ ଏକଦା ଏପରି ଚିତ୍ତରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଦର୍ଶନ କରିଥିବାରୁ ଲୋକରେ ପ୍ରଚଳିତ ଧାରା ଅନୁସାରେ ଲୋକନିନ୍ଦା ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ।

ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ କାହିଁକି ଭାବୁପଦ ଶୁକ୍ଳ ଚତୁର୍ଥୀରେ ଦର୍ଶନ ନ କରିବା କଥା, ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୁନ୍ଦର ଉପାଖ୍ୟାନ ଲୋକରେ ପ୍ରଚଳିତ । ଚନ୍ଦ୍ର ଅତି ସୁନ୍ଦର । ତାଙ୍କର ସୁନ୍ଦରତା, ଶୁଭ୍ରତା ଓ ଶୀତଳତା ଜନମନ ହରଣ କରେ । ଏକଦା ଚନ୍ଦ୍ର ରାଜସୂୟ ଯଜ୍ଞ କଲେ । ରାଜସୂୟ ଯଜ୍ଞର ପ୍ରଭାବରେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଗୁଣ ଶତଗୁଣିତ ହୋଇଗଲା । ଅନେକ ରକ୍ଷିତମାନଙ୍କୁ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ରୂପରେ ମୁଗ୍ଧ ହୋଇଗଲେ । ଦେବଗୁରୁ ବୃହସ୍ପତିଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ନାମ ତାରା । ତାରା ଥିଲେ ସେ ସମୟରେ ପରମ ରୂପବତୀ । ରୂପରେ ଉନ୍ନତ ଓ ପ୍ରଶଂସିତ ଚନ୍ଦ୍ର ତାରାଙ୍କ ରୂପରେ ବିମୁଗ୍ଧ ହୋଇ, ସମସ୍ତ ଲୋକାଚାର, ଶିକ୍ଷାଚାରକୁ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେଇ ତାଙ୍କୁ ଭାବୁପଦ ଶୁକ୍ଳ ଚତୁର୍ଥୀ ଦିନ ହରଣ କରିନେଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କରି ତାରାଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣି, ବୃହସ୍ପତିଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ବୃହସ୍ପତି ତାରାଙ୍କୁ ଭର୍ଷନା କଲେ । ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ତାରା ଏଥିରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ

ଦେଇଥିଲେ, “ଏହି ଦିନ ଚନ୍ଦ୍ର କଳଙ୍କିତ ହେଉ ଏବଂ ଏହି ଦିନ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଯେ ଦର୍ଶନ କରିବ ସେ ମଧ୍ୟ କଳଙ୍କିତ ହେଉ । ଏହାପରଠାରୁ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ତେଜ ହ୍ରାସ ହୋଇଗଲା । ଚନ୍ଦ୍ର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କଲେ । ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ନିମନ୍ତେ ସେ ନାରାୟଣ ସରୋବର କୂଳରେ ଘୋର ତପ କଲେ । ନାରାୟଣ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ନିଷ୍କଳଙ୍କ କରିଦେଲେ । କେବଳ ଏହି ଏକ ଦିନ ନିମନ୍ତେ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ତେଜ ହ୍ରାସ ଓ କଳଙ୍କ ଲାଗିବ ବୋଲି କହିଲେ । ତଦନୁସାରେ ଏହି ଦିନ ଯିଏ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରେ ତାକୁ ମିଥ୍ୟା କଳଙ୍କ ଘାରିବା କଥା ରହିଗଲା । ଭଗବାନ ନିଜେ ଦେଇଥିବା ବାକ୍ୟ ନିଜେ ହିଁ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏପରି କଳଙ୍କ ଲାଗିବା ଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧକର୍ମଣି ଉପାଖ୍ୟାନ ପାଠ ଦ୍ୱାରା ଅକ୍ଳେଶରେ ନିଷ୍କଳଙ୍କ ହୋଇଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭାଗବତ ବତାଇ ଅଛି ।

ଭଗବାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅକ୍ଳେଶର ଭକ୍ତି ତ ଥିଲା, ହେଲେ ସଙ୍ଗର ଅଭାବ ରହିଯାଇ ଥିଲା । ଫଳରେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଲୋକରେ ନିନ୍ଦିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଭଗବାନ ହେଉଛନ୍ତି ବାସ୍ତବିକତାରୁ । ସେ ସବୁବେଳେ ବିପଦ ଅପବାଦକୁ ନିଜ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ନେଇ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ସୁଧାରି ଆଣନ୍ତି । ଜୀବ ପ୍ରତିଶୋଧ ପରାୟଣ ଥିବାବେଳେ ଭଗବାନ ସବୁବେଳେ କ୍ଷମାଶୀଳ । ସଂସାର ଓ ଭକ୍ତି ଉଭୟ ଉଭୟଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭବ କରେ । ଉଭୟର ଉପସ୍ଥିତିରେ ଭକ୍ତି ଫଳଦାୟୀ ହୋଇଥାଏ । ସତ୍ୟକାମୀ ଯଦି ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଭଜନ ନ କରେ ତେବେ ତାହାର ସଙ୍ଗ ନିର୍ଭର ହୋଇଥାଏ । ପଥର ସର୍ବଦା ନିର୍ଭରରେ ସ୍ଥାନ କରେ । ତେବେ ବି ସେ ପଥର ହୋଇ ରହିଥାଏ । ଏହିପରି ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ କଥାଗୁଣ ବତ କରନ୍ତି,

କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତିମୟ ହୋଇ ନ ପାରିବାରୁ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ସୁଧୁରେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଥମେ ମନକୁ ସୁଧାରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏହା ପରେ ଜଗତକୁ ସୁଧାରିବା ଉଚିତ । ନିଜର ଚରିତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଯଦି ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ସନ୍ତୋଷ ମିଳେ ତେବେ ଆମର ସ୍ୱଭାବ ସୁଧୁରିବ । ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ । କଥାଗୁଣ ପରେ ଯଦି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର ପ୍ରେମଭାବ ବନ୍ଧନ ନ ହୁଏ, ପାପ କର୍ମ ପ୍ରତି ଦୃଶା ଭାବ ନ ହୁଏ, ଧର୍ମାଚରଣ ପ୍ରତି ମନୋଭାବ ପ୍ରକାଶ ନ ପାଏ, ତେବେ କଥାଗୁଣ ମୂଲ୍ୟହୀନ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । କଥାଗୁଣ ପରେ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରେମ ବଢ଼ିବା ଉଚିତ, ପାପକର୍ମ ତ୍ୟାଗ କରିବା ଉଚିତ । ତୁଳସୀ ବିବାହର ରହସ୍ୟ ଏହା ଉପରେ ହିଁ ପ୍ରଣୀତ ହୋଇଛି ।

ଭାଗବତର ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଭଗବାନ ଷୋହଳ ହଜାର ଯୁବତୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିବା କଥା ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଭୌମାସୁର ଷୋହଳ ହଜାର ଯୁବତୀଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି ରଖିଥିଲା । ଏହି ଷୋହଳ ହଜାର କନ୍ୟା ହେଉଛନ୍ତି ବେଦର ଷୋହଳ ହଜାର ଋତା ବା ମନ୍ଦ । ବେଦର ତିନୋଟି କାଣ୍ଡ ଓ ଏକ ଲକ୍ଷ ମନ୍ଦ ଅଛି । କର୍ମକାଣ୍ଡ- ଏହି କାଣ୍ଡରେ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଶାହଜାର ମନ୍ଦ

ଅଛି । ଉପାସନାକାଣ୍ଡ- ଏହି କାଣ୍ଡରେ ଗୃହସ୍ଥଙ୍କ ପାଇଁ ଷୋହଳ ହଜାର ମନ୍ଦ ଅଛି । ଜ୍ଞାନକାଣ୍ଡ- ଏହି କାଣ୍ଡରେ ବାନପ୍ରସ୍ଥଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚାରି ହଜାର ମନ୍ଦ ଅଛି ।

ଏହିପରି ତିନିକାଣ୍ଡରେ ଏକଲକ୍ଷ ମନ୍ଦ ଅଛି । ଏହା ଜାଣିବା କଥା । ବେଦାନ୍ତ ପ୍ରଣୀତ ହୋଇଛି ବିରକ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ । ବିଳାସୀ ବେଦାନ୍ତ ପଠନର ଅଧିକାରୀ ନୁହଁନ୍ତି । ବିଳାସୀ ଉପନିଷଦର ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ବୁଝିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ।

କିନ୍ତୁ ଭଗବାନ ହେଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ । ବେଦ ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସ୍ୱରୂପର ବର୍ଣ୍ଣନା ବହୁତ ବେଶୀ କରିଛି, ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ପାଇପାରି ନାହିଁ । ତେଣୁ ବେଦର ମନ୍ଦ ବା ଋତା କନ୍ୟା ରୂପରେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ପାଇବା ପାଇଁ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ । ବେଦର ମନ୍ଦକୁ କେବଳ ଶବ୍ଦରୂପ ବୋଲି ଜାଣିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ଦ ଜଣେ ଜଣେ ଋଷି, ଜଣେ ଜଣେ ଦେବ । ବେଦମନ୍ଦର ଦେବମାନେ ତପସ୍ୟା କରି କରି ଥିକିଗଲେ, ତେବେ ବି ସେମାନଙ୍କର ବ୍ରହ୍ମ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ତେଣୁ କନ୍ୟା ରୂପରେ ଆସିଲେ । ବେଦର ଋତା କନ୍ୟା ରୂପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେବା କରିବାକୁ ଆସିଲେ । ଗୃହସ୍ଥାଶ୍ରମ-ଧର୍ମ ପାଳନର ବର୍ଣ୍ଣନା ବେଦର ଷୋଳ ହଜାର ମନ୍ଦରେ କରାହୋଇଛି । ଏହା ହେଉଛି ଉପାସନା କାଣ୍ଡ । ତେଣୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଷୋଳ ହଜାର ରାଣୀ ହୋଇଥିବା କଥା କୁହାଯାଇଛି । ଭୌମାସୁର ଷୋହଳ ହଜାର କନ୍ୟାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିଥିଲା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଲେ । ହେଲେ ଜଗତର କୌଣସି ଯୁବକ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ । କନ୍ୟାମାନେ ସମସ୍ତେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ

ଶରଣାପନ୍ନ ହେଲେ । ଭଗବାନ ସେତେବେଳେ ଭାବିଲେ, ରାମାବତାରରେ ସେ ଅତ୍ୟଧିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଳନ କରିଛନ୍ତି । ଏବେ କୃଷ୍ଣାବତାରରେ ସେ ସେପରି ଆଉ କରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ସମସ୍ତ କନ୍ୟାଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ ।

ବେଦମନ୍ଦ ସମୂହକୁ ଭୌମାସୁର କାରାଗୃହରେ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିଲା । ଭୌମର ଅର୍ଥ ଶରୀର । କେବଳ ଶାରୀରିକ ସୁଖରେ ମଜ୍ଜି ରହିବା ଲୋକ ହିଁ ଭୌମାସୁର । ଅତ୍ୟଧିକ ବିଳାସୀ ଜୀବକୁ ଭୌମାସୁର କୁହାଯାଏ ।

ବିଳାସୀ ଭୌମାସୁର ସେହି ରାଜକୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍, ଅନଧିକାରୀ କାମା ବ୍ୟକ୍ତି ବେଦର ମନ୍ଦକୁ ଅନର୍ଥ କରୁଥିଲା । କାମା ବ୍ୟକ୍ତି ମନ୍ଦକୁ ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ଅଥବା ବିଳାସୀ ମନର ପୁଷ୍ଟି ସାଧନାର୍ଥେ ବିକୃତ ଅର୍ଥ କରିଥାଏ । ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ମନ୍ଦର ଦୂରୁପଯୋଗ କରିଥାଏ ।

ବିଳାସୀ ଶ୍ରୀମତୀଗଦଗୀତାର ବି କନ୍ଦର୍ପ କରିଥାଏ । ସେ କହେ ଭଗବାନ ଗୀତାରେ ମୌଜ ମଜଲିସ କରି ରହିବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆମେ କାହିଁକି ମୌଜ ନ କରିବା ଯେ ? ଏପରି ଲୋକମାନେ ‘ସିଦ୍ଧି ଭବତି କର୍ମଣା’ ଶ୍ଳୋକାଂଶର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦିଅନ୍ତି । ଏହି ଶ୍ଳୋକର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ବିଳାସୀ ଏହାର ଅନ୍ୟପ୍ରକାର ଅର୍ଥ କରିଥାଆନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହି ଶ୍ଳୋକ ଅନାସକ୍ତିର ଉପଦେଶ ଦେଇଥାଏ ।

‘ସର୍ବସ୍ୟ ଚାହମ’- ଏହି ଶ୍ଳୋକର ଅର୍ଥ କରିବାକୁ ଯାଇ ବିଳାସୀ କହେ ଭଗବାନ କହିଛନ୍ତି ଯିଏ ଯାହା ଚାହେଁ ବା ଇଚ୍ଛା କରେ ସେ ସମସ୍ତ ଇଚ୍ଛାରେ ସେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥାଆନ୍ତି । ଅଥବା ଚାହା ପାନାୟରେ ଭଗବାନ ଥାଆନ୍ତି । ଚାହା ମିଳିଲେ ସ୍ମୃତି ଅନ୍ୟଥା ଅପୋହନ ଅର୍ଥାତ୍ ବିସ୍ମୃତି ।

ମାନବ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ସଂରଚନା ସ୍ଥୂଳ, ସୂକ୍ଷ୍ମ ଓ କାରଣ ଶରୀର ମିଶି ହୋଇଛି ଏହି ତ୍ରିବିଧ ଧାରା ସହିତ ମିଶି ମାନବ ଜୀବନର ପ୍ରବାହ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଥାଏ ଏହାର ସମ୍ୟକ୍ ଜ୍ଞାନ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜୀବନର ଅକ୍ତିମ ଗନ୍ତବ୍ୟ ଦିଗରେ ନେଇ ଯାଇଥାଏ, ଅନ୍ୟଥା ଜୀବନ ନୌକା ଅନେକ ଡିପରେ ଚଳୁଥିବା କାଟି ମଝି ରାସ୍ତାରେ ହିଁ ବାଟବଣା ହୋଇଯାଏ । ତିନି ଶରୀର ସହିତ ଜଡ଼ିତ ତିନି ବନ୍ଧନ ଏହାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାକୁ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ସାଧାରଣତଃ ବାସନା, ତୃଷ୍ଣା ଓ ଅହଙ୍କାର ରୂପେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ବନ୍ଧନ ଜୀବନକୁ ଏକ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ପରିଧିରେ ବାନ୍ଧି ରଖୁଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ଚାହୁଁଥାଏ, ମୁକ୍ତ ଆକାଶରେ ପକ୍ଷୀ ହୋଇ ଉଡ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଏହି ବନ୍ଧନଗୁଡ଼ିକର ବେଡ଼ିରେ ବାନ୍ଧି

ତ୍ରିବିଧ ବନ୍ଧନ ଏବଂ ମୁକ୍ତି ପଥ

ହୋଇଥିବା ଜୀବନ ନିଜ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ପିଞ୍ଜରାକୁ ବାହାରିବା ପାଇଁ ଫଡ଼ଫଡ଼ ହୋଇଥାଏ । ବାସନାର ଲାଳା ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୀବନାଶକ୍ତି ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକୁ ଦୟନୀୟ ଭାବେ ନଷ୍ଟଭୁଷ୍ଟ କରିଦିଏ । ତାକୁ ଗୁଣି ଜର୍ଜର ଦୁର୍ବଳ କରିଦିଏ । ଏହା ସହିତ ମନ ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଓ କୁମ୍ଭସାରା ହୋଇଯାଏ । ଏହି ଲାଳାରେ ବିଷୟ ଭୋଗର ଯେତେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦାଳିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଶାନ୍ତ ହୋଇ ନ ଥାଏ, ବରଂ ଆହୁରି ବିକରାଳ ରୂପ ଧାରଣ କରିଚାଲେ ।

ଏପରି ସ୍ଥିତିରେ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପର୍କ ବୃଦ୍ଧି-ବିବୃଦ୍ଧି ହୋଇଯାଏ, ସାମାଜିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଶୃଙ୍ଖଳିତ ହୋଇଥାଏ । ତୃଷ୍ଣାର ମାୟା ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷଣ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅସନ୍ତୋଷର ଅଗ୍ନିରେ ଜାଳି ଥାଏ । ଲୋଭ ଓ ଅତି

ମହତ୍ୱକାମୀଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜୀବନର ମିଥ୍ୟା ଆଡ଼ମ୍ବରରେ ଫସାଇ ରଖୁଥାଏ । ବାହ୍ୟ ଜୀବନର ଉପଲବ୍ଧି ଗୁଡ଼ିକରେ ସନ୍ତୋଷ ମିଳି ନ ଥାଏ ଆଉ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନାବଶ୍ୟକ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦିତା ଏବଂ ତୁଳନା କଟାକ୍ଷର ଅକ୍ରହଣ ଦଉଡ଼ରେ ଅକ୍ରତଃ ଜୀବନ ଶେଷ ହୋଇଯାଏ, କିନ୍ତୁ ତେବେ ମଧ୍ୟ ତୃଷ୍ଣା ଶାନ୍ତ ହୋଇ ନ ଥାଏ ।

ଅହଙ୍କାର କ୍ଷୁଦ୍ର ସ୍ୱ ଓ ମୋର-ତୋରର ଜଞ୍ଜାଳରେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଫସାଇ ରଖୁଥାଏ । ନିଜର ବାସ୍ତବିକ ସ୍ୱରୂପକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥିବା, ନିଜର ଆଦିପ୍ରୋତରୁ କଟି ଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ରାଗ ଦ୍ୱେଷ, ମମତା -ଆସର ବନ୍ଧନଗୁଡ଼ିକରେ ପାଶବନ୍ଧ ରହିଥାଏ । ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିୟୋଗ - ବିଚ୍ଛେଦ

ଏବଂ କାଳର ସାମ୍ପାଦିକ ପ୍ରହାର ଖାଇ ଅହଙ୍କାରର ମାୟାକୁ କିଛି କିଛି ବୁଝି ହୋଇଥାଏ । ଏହି ତ୍ରିବିଧ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତିଲାଭ ପାଇଁ ଉପାସନା, ସାଧନା ଓ ଆରାଧନାର ବିଧାନ ଅଛି । ଯାହାର ତ୍ରିବେଶରେ ନିତ୍ୟ ସ୍ଥାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତି ବୁଝିପାରେ ଯେ ବାସନାର ବାଜ ଅଗ୍ନିସ୍ତୁଲିଙ୍ଗ ଭଳି ବିପଜନକ । ଯଦି ଏହାକୁ ପ୍ରଶ୍ନସ୍ୱପ୍ନାୟାତ ଏହା ପୂରା ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଜଳାଇ ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ସମସ୍ତ ତପ-ପୁଣ୍ୟର ସଞ୍ଚିତ ରାଶିକୁ ଦଗ୍ଧ କରି ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ନଷ୍ଟଭୁଷ୍ଟ କରି ଦେଇଥାଏ ।

ଏହି ପ୍ରକାର ମହତ୍ୱକାମୀ ଓ ଲୋଭର ବୁଦ୍ଧି ଯେତେ ଆକର୍ଷକ ପ୍ରତୀତ ହେଉ ନା କାହିଁକି, ପ୍ରକାରାନ୍ତରେ ତାହା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପାଷାଣ, ଶୁଷ୍କ ଓ ସ୍ୱାର୍ଥୀ କରିଦିଏ । ଜୀବନର

ସ୍ଥିରତା, ଶାନ୍ତି ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମ୍ଭାବନାଗୁଡ଼ିକୁ ଏହା ହନନ କରିଥାଏ । ଅହଙ୍କାର ମଧ୍ୟ ଶେଷରେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣତା, କ୍ଷୁଦ୍ରତା ଓ ଅଶାନ୍ତିର ପରିଧିରେ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖୁଥାଏ ଏବଂ ନିଜର ବାସ୍ତବିକ ସ୍ୱରୂପର ବୋଧରୁ ବଞ୍ଚିତ କରି ରଖୁଥାଏ ତଥା ଯେତେବେଳେ ଅକ୍ରତଃ କର୍ମର ହିସାବନିତା ହୋଇଥାଏ ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଓକି ହୋଇଥିବାର ଅନୁଭବ କରିଥାଏ ।

ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ଏଥିରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବା ପାଇଁ କର୍ମଯୋଗ, ଜ୍ଞାନଯୋଗ ଏବଂ ଭକ୍ତିଯୋଗ ଭଳି ଉପାୟ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତିଲାଭ ପଥ ଆମର ପ୍ରଶସ୍ତ ହେଉ, ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା । ତେବେ ଆମେ ଆମର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ଆତ୍ମବୋଧକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ମୁକ୍ତି ପଥରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ପାରିବା ।

ସାମ୍ବାଦିକତାରେ ଉନ୍ନତ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଅନେକାଂଶରେ ସମ୍ବାଦମଞ୍ଚର ମାଲିକାନା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ଆଦ୍ୟ ଭାଗରେ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଭୂଖଣ୍ଡରେ ମୁଦ୍ରିତ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ସାକ୍ଷରତା ପ୍ରସାର, ମାନବିକ ଅଧିକାର ସୁରକ୍ଷା ଓ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ବିକାଶର ସାଧନ ରୂପେ ସ୍ୱୀକୃତି ଲାଭ କରିଥିଲା । ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସହାୟତା ‘ଗ୍ଲୋବାଲ ଭିଲେଜ’ ପରିକଳ୍ପନାରେ ସାମ୍ବାଦିକତା ନିୟୋଜିତ । ଏତାଦୃଶ ଦାୟିତ୍ୱ ବହନରେ ସମ୍ବାଦମଞ୍ଚର ମାଲିକାନା ଗୁରୁତ୍ୱ ବହନ କରିଥାଏ ।

ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ବିକାଶ ଶିଳ୍ପ ସଭ୍ୟତାର ଅଂଶବିଶେଷ । ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶାସନ ପଦ୍ଧତି ପ୍ରଚଳନରେ ସାମ୍ବାଦିକତାର ଭୂମିକା ସ୍ୱୀକୃତ । ସାଧାରଣ ଜୀବନରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟକ୍ତି ସମାଜର ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ଘଟଣାକୁ ସଂପର୍କରେ ଅବଗତ ହେବାକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଏ । ରାଜନୀତିକ ସ୍ତରରେ ଏହା ମୌଳିକ ଅଧିକାର ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ସମ୍ବାଦ ମଞ୍ଚଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବାଦ ସରବରାହର ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିଥାନ୍ତି । ସାମଗ୍ରିକଭାବେ ସାମ୍ବାଦିକତା ଜନଜୀବନକୁ କେତେକ ଦିଗରୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରିଥାଏ ।

ଶିଳ୍ପ ସଭ୍ୟତା ପରିପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବାବସ୍ଥାରେ ବିଶ୍ୱର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଶାସକମାନେ ଜନ- ସମୁଦାୟରେ ସମ୍ବାଦ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚଳନ କରିଥିଲେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୫୯ ବେଳକୁ ଜୁଲିଅସ ସିଜରଙ୍କ ଶାସନ କାଳରେ ‘ଆକ୍ସା ଦୁରିନା’ ନାମରେ ଦୈନିକ ପ୍ରସ୍ତର କିମ୍ବା ଧାତୁ ଫଳକରେ ଲିଖିତ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ରାମର ଜନବହୁଳ ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ଫଳା ଯାଉଥିଲା । ତାଳରେ ୬୧୮ ରୁ ୧୯୧୧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ଯାଏଁ ଦୀର୍ଘକାଳରେ ବର୍ଷ ଧରି ‘ବା’ ନାମରେ ଶାସକଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ଦୈନିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସାରିତ କରାଯାଉଥିଲା ।

ସେହିପରି ଯୁରୋପର ବିଭିନ୍ନ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିୟୁକ୍ତ ଲେଖକମାନେ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସମ୍ବାଦ ଘୋଷକ ‘ନିଉଜ କ୍ଲାଏରସ’ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରାମ-ସହରର ବଜାର-ହାଟରେ ଶାସନ ଖବର ପଢ଼ି ଶୁଣାଉଥିଲେ । ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ମଣ୍ଡିର ଦ୍ରବ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଅନ୍ୟ ମଣ୍ଡିର ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ଗହଣରେ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରାଂଶ ‘ନିଉଜଲେଣ୍ଡ’ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ ପ୍ରସାରଣର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଥିଲା । ଷଷ୍ଠଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ ବେଳକୁ ମୁଦ୍ରିତ କଳାକୌଶଳ ପ୍ରସାର ପରେ ଏକକ ବିଷୟରେ ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ସମ୍ବାଦ ପୁସ୍ତିକା ‘ନିଉଜ ବୁକ୍ସ’ ଆକାରରେ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ମୌଳିକ

ସମ୍ବାଦ ମଞ୍ଚର ମାଲିକାନା

ଡକ୍ଟର ପ୍ରଦୀପ ମହାପାତ୍ର ପ୍ରାକ୍ତନ ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟ, ସାମ୍ବାଦିକତା ବିଭାଗ ବ୍ରହ୍ମପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ

ରୂପ ଉନ୍ନେଷ ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ବାଦପତ୍ର ବିକାଶରେ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶାସନ ପଦ୍ଧତି ପରକୁ ବୈଷୟିକ ପ୍ରଗତି ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିଆସିଛି । ମୁଦ୍ରିତ ଯନ୍ତ୍ର ପ୍ରସାର ସହ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ଲୋକପ୍ରିୟତା ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଥିବା ସ୍ତୁଳେ ଲକ୍ଷଣରେ ୧୮୧୪ରେ ବାସ୍ତବିକତା ସ୍ୱୟଂକ୍ରିୟ ‘ଡବଲ ପ୍ରେସ’ ପ୍ରଚଳନ ଫଳରେ ଘଣ୍ଟାକୁ ପାଞ୍ଚହଜାର କିତା ମୁଦ୍ରିତ ସଂଭବ ହୋଇ ପାରିଥିଲା । ସେହିପରି ଶିଶୁ ଅକ୍ଷର ହାତରେ ଯୋଡ଼େଇ ବଦଳରେ ନ୍ୟୁୟର୍କରେ ୧୮୬୬ରେ ‘ଲାଇନୋଟାଇପ’ ଯନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର ସମ୍ବାଦ ପ୍ରକାଶନକୁ ପାଞ୍ଚ ଗୁଣ ଯାଏଁ କ୍ଷୀପ୍ର କରିପାରିଥିଲା ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧୋତ୍ତର ଅବସ୍ଥାରେ ଉଭୟ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶାସନ ପଦ୍ଧତି ଓ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଶିଳ୍ପର ବ୍ୟାପକ ପ୍ରସାର ଘଟିଥିଲା । ସମତାଳରେ ଉନ୍ନତ ଯୋଗାଯୋଗ ଓ ପରିବହନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଗତି ସମ୍ବାଦ ମଞ୍ଚକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଥିଲା । ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟରେ କ୍ରମାନ୍ୱିତ ବିଜ୍ଞାପନ ବ୍ୟୟ ବୃଦ୍ଧିରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେବା ଅବସରରେ ସମ୍ବାଦ ମଞ୍ଚ ବିଜ୍ଞାପନ-ଆଶ୍ରିତ ବ୍ୟବସାୟ ମଡ଼େଲରେ ସମୃଦ୍ଧ ହୋଇ ପାରିଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ଶେଷ ଦଶକରେ ଡିଜିଟାଲ ମଞ୍ଚର ବିକାଶ ଓ ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ଆରମ୍ଭରୁ ବିଜ୍ଞାପନ ଆୟ ହ୍ରାସ ନୂତନ ସମାଜର ଶକ୍ତି କରିଛି ।

ସାମ୍ବାଦିକତା ବିକାଶର ସୁଦୀର୍ଘ ଇତିହାସରେ ସମ୍ବାଦ ମଞ୍ଚଗୁଡ଼ିକର ମାଲିକାନା ସମ୍ପାଦକୀୟ ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା ସ୍ପଷ୍ଟ । ସମ୍ପାଦକୀୟ ନୀତି ଶାସକ-କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ହେଲେ ସାମ୍ବାଦିକତା ଜନ-ସମର୍ଥନ ହରାଇ ବସେ । ସମ୍ବାଦ ମଞ୍ଚଗୁଡ଼ିକ ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ଶାସକ ଅନୁକୂଳ ମନୋଭାବର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏକ ପକ୍ଷରେ ଶାସକଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସମ୍ବାଦ ମଞ୍ଚ ନିବେଦନ ‘ସ୍ଥାନସର’ କରାଯାଉଥିବା ସ୍ତୁଳେ ଅପରପକ୍ଷେ ଶାସକଙ୍କ କୃପା ଲାଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମ୍ବାଦ ମଞ୍ଚ ପକ୍ଷରୁ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଇଥାଏ । ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାମ୍ବାଦିକତାର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରତିହତ ହୁଏ ।

ମହାମାରୀ-ପୂର୍ବାବସ୍ଥାରେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଫରାସୀ ସମ୍ବାଦ ସମାକ୍ଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ‘ରିପୋର୍ଟରସ ଉଇଦାଉଟ୍ ବାଡ଼ିସ’ ପକ୍ଷରୁ ‘ମିଡ଼ିଆ ଓ ନରସିପ ମନିଟର’ ଶୀର୍ଷକ ଏକ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା ।

୨୦୧୮ରେ ଆହୁତ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନର ବିବରଣୀ ୨୦୧୯ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରୁ ଜଣା ଯାଇଥିଲା ଯେ ଭାରତର ଆଞ୍ଚଳିକ ସମ୍ବାଦ ପରିବେଷଣ ପରିବେଶ କଠିନ ଗଣମାଧ୍ୟମ ନିବେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ । ସମ୍ବାଦପତ୍ର, ସମ୍ବାଦ ଟେଲିଭିଜନ ଓ ଡିଜିଟାଲ ସମ୍ବାଦ ପୋର୍ଟାଲର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଥିଲେ ହେଁ ସମ୍ବାଦ ଉପଭୋକ୍ତାମାନେ ମାତ୍ର କେତେଗୋଟି ନିର୍ବାଚିତ ମଞ୍ଚରୁ ସମ୍ବାଦ ଆହରଣ କରିଥାନ୍ତି । ଫଳରେ ସଂପୃକ୍ତ ମଞ୍ଚଗୁଡ଼ିକର ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ମାଲିକଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ବିସ୍ତୃତ ଜନସଂଖ୍ୟା ଉପରେ ବଳବତ୍ତର ରହେ ।

ହିସାବ ଅନୁଯାୟୀ ୨୦୧୮ରେ ଭାରତରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଅଠର ହଜାର ରେକର୍ଡିଂଭୁକ୍ତ ପତ୍ରପତ୍ରିକା, ୩୮୦ ଗୋଟି ସମ୍ବାଦଭିତ୍ତିକ ସମେତ ୮୮୦ ଗୋଟି ଉପଗ୍ରହ ଟେଲିଭିଜନ ବ୍ୟାନେଲ ଏବଂ ୫୫୦ ଗୋଟି ଏଫଏମ୍ ରେଡ଼ିଓ ଷ୍ଟେସନ ରହିଥିଲା । ‘ମିଡ଼ିଆ ଓ ନରସିପ ମନିଟର’ ପକ୍ଷରୁ ୫୮ ଗୋଟି ଆଗାଧିକାର ସମ୍ବାଦ ମଞ୍ଚ ଅଧ୍ୟାୟନରୁ ଜଣାଯାଇଥିଲା ଯେ ହିନ୍ଦି ଭାଷାଭାଷୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ୭୬ ପ୍ରତିଶତ ସମ୍ବାଦ ଉପଭୋକ୍ତା ଦୈନିକ ଜାଗରଣ, ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ, ଅମର ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ ଓ ଦୈନିକ ଭାସ୍କର ତାରିଗୋଟି ବୃହତ୍ ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ।

ସେହିପରି ତାମିଲ ଭାଷାଭାଷୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ ତୃତୀୟାଂଶ ଦୁଇଗୋଟି ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଏବଂ ତେଲୁଗୁ ଭାଷାଭାଷୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୭୧ ପ୍ରତିଶତ ପାଠକ ଲନାଡୁ ଓ ସାକ୍ଷୀ ସମ୍ବାଦମଞ୍ଚ ଅନୁସରଣ କରିଥାନ୍ତି । ଓଡ଼ିଆ ସମେତ ବଙ୍ଗଳା, ଆସାମୀୟ, ପଞ୍ଜାବୀ, କନ୍ନଡ଼, ମରାଠୀ, ଗୁଜରାଟୀ ଓ ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଭାଷାଭାଷୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାଠକ ସଂଖ୍ୟା କେବଳ କେତେଗୋଟି ମଞ୍ଚରେ ସୀମିତ । ଓଡ଼ିଆରେ ସତୁରିରୁ ଅଧିକ ଦୈନିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିଲେ ହେଁ ବଜାରରେ ଦଶରୁ ଅଧିକ ଶୀର୍ଷକ ନଜରକୁ ଆସେ ନାହିଁ । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ପାଠକ ସଂଖ୍ୟାର ଅଧିକାଂଶ ଅକ୍ରିଆର କରିଥାନ୍ତି ।

ଭାରତର ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ବାଦପତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ହାରାହାରି ପ୍ରସାରରେ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରୁଥିବା ଦୁଇଗୋଟି ସମ୍ବାଦପତ୍ର ସଂପୃକ୍ତ ଭାଷାଭାଷୀ ପଠକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଦାବି କରୁଥିବା ‘ମିଡ଼ିଆ ଓ ନରସିପ ମନିଟର’ ଅଧ୍ୟୟନରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ । ଅର୍ଥାତ୍ ସଂପୃକ୍ତ ମଞ୍ଚର ମାଲିକମାନେ ସ୍ଥାନୀୟ

ରାଜନୀତି, ପ୍ରଶାସନ, ବ୍ୟବସାୟ, ସାମାଜିକ ଓ ସଂସ୍କୃତିକ ପରିବେଶ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ସୁଯୋଗ ପାଇଥାନ୍ତି । ଅଧ୍ୟୟନରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ଅଧିକାଂଶ ଆଞ୍ଚଳିକ ସମ୍ବାଦ ମଞ୍ଚ ବ୍ୟବସାୟ ମାଲିକାନା ପାରିବାରିକ ସମ୍ପତ୍ତି ।

ନାଗରିକଙ୍କ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ସାଧନତା ତରିତାର୍ଥରେ ସମ୍ବାଦ ମଞ୍ଚ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶାସନଧାରାରେ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ଯୋଗଦାନ, ମାନବିକ ଅଧିକାର ସୁରକ୍ଷା ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସାମାଜିକ ପ୍ରବନ୍ଧ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ସମ୍ବାଦ ମଞ୍ଚର ଭୂମିକା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏହି କାରଣରୁ ସମ୍ବାଦ ମଞ୍ଚଗୁଡ଼ିକ ସାମୂହିକ ସ୍ୱାର୍ଥ ରକ୍ଷାରେ ନିୟୋଜିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ ସମ୍ବାଦ

ମଞ୍ଚଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟାବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ରୂପେ ବିକଶିତ ହେଉଥିବା ହେତୁ ସଂପୃକ୍ତ ବ୍ୟବସାୟର ନିବେଶକଗଣ ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ବଦଳରେ ବ୍ୟାବସାୟିକ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ସାମ୍ବାଦିକ ବିଧି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସମ୍ବାଦ ମଞ୍ଚକୁ ବ୍ୟାବସାୟିକ ମାଲିକାନାରୁ କ୍ଷାତ୍ୱ କରିବା ଅସଂଭବ ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଅଣ-ବ୍ୟାବସାୟିକ ସମ୍ବାଦ ମଞ୍ଚ ବିକାଶ ଏକମାତ୍ର ବିକଳ୍ପ । ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଶକରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା ସମେତ ବିଶ୍ୱର କେତେକ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଅଣ-ବ୍ୟାବସାୟିକ ସମ୍ବାଦ ମଞ୍ଚ ମୁଣ୍ଡ ଟେକିଛି । ଏହି ମଡ଼େଲର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ନିମନ୍ତେ ମହାମାରୀ-ପର ଅବସ୍ଥାରେ ଅନୁକୂଳ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଥିଲେ ହେଁ ଏଦିଗରେ ଆଗ୍ରଗତି ସମୟ କହିବ ।

ଆଜିର ବିଚ୍ଚନ

ଭକ୍ତି ଏବଂ କୃପା, ସାଧନ-ସାଧ ନୁହେଁ ବରଂ କୃପା ସାଧ ଅଟେ । ଗୋସ୍ୱାମୀ ତୁଳସୀ ଦାସ ରାମ ଚରିତ ମାନସରେ ଲେଖିଛନ୍ତି, ‘ସୋଇ ଜାନଇ ଦେହି ଦେହୁ ଜନାଇ, ଜାନତ ତୁହି ହିଁ ତୁହୁଇ ହୋଇ କାଲି । ତୁହୁରିହିଁ କୃପା ତୁହି ରଘୁନନ୍ଦନ, ଜାନହିଁ ଭଗତ ଭଗତ ଉର ଚନ୍ଦନ ।’ ମାନବ ଜୀବନର ବାସ୍ତବିକ ମହୋତ୍ସବ ମୃତ୍ୟୁ ଅଟେ । ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କୌଣସି ଜୀବନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନୀ ନିତ୍ୟଲୀଳାସ ରସିକ ସବୁ ଭକ୍ତ କହନ୍ତି, ମରତେ ମରତେ ଜଗମୁଆ ମରନି ନ ଜାନା କୋୟ, ଏସା ମରତା ମର ତଲୋ ବହୁରି ନ ମରନା ହୋୟ । ବାଳକ ଜନ୍ମ ହେଲେ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ସବ କରନ୍ତି । ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ବାଳକ ଜନ୍ମ ବେଳେ କାନ୍ଦେ, ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ସବ କରନ୍ତି । ଏହାର ଲାକ୍ଷଣିକ ଏବଂ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ନିର୍ବାଣ ବା ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଜୀବାତ୍ମା ହସେ ଏବଂ ସଂସାର କାନ୍ଦେ । ଜବ ହମ ଜଗ ଦୌ ଦାହୁଏ, ଜଗ ହୁଁସା ହମ ରୋଗ । ଏସା କରନୀ କର ତଲୋ ହମ ହୁଁସେ ହମ ରୋଏ । କୁରା କୃତ୍ୟ ଜୀବନ ମେ କୁଛ ଏସା ଭୟ, କି ଅକ୍ରିମ ମେ ହୁଁସତେ ହୁଏ ପ୍ରାଣ ଜାୟ । ଜନ୍ମ ପରାଧାମରେ ଜୀବାତ୍ମାର ଆଗମନ । ବିବାହ ହେଉଛି ଆତ୍ମା ଦୁଇଟିର ମିଳନ କିନ୍ତୁ ନିର୍ବାଣ ବା ମୃତ୍ୟୁ ଆତ୍ମା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ମହାମିଳନ ପରି ନିର୍ବାଣ, ମହାସମାଧି । ଜନ୍ମଗଙ୍ଗାଙ୍କର ଅବତରଣ ବିବାହ ଯମୁନା, କର୍ମର ସଙ୍ଗମ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସରସ୍ୱତୀ ତ୍ରିବେଣୀର ମହାସଙ୍ଗମ । ତାତ୍ତ୍ୱିକ ବିବେକ ହେଉଛି ଯେ, ଜନ୍ମ, ବିବାହ, ମୃତ୍ୟୁ ବା ନିର୍ବାଣ ଯଥାର୍ଥତଃ ମାନବ ଜୀବନର ଆନନ୍ଦୋତ୍ସବ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମହୋତ୍ସବ । ଜନ୍ମ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଜୀବନ ନଦୀର ଦୁଇ କୂଳ । ବିଷୟା ସଂସାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ନିରୂପାୟ ପରି ପ୍ରବାହରେ ବହି ତାଳନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଚତୁର ସକ୍ତରଣକାରୀ ବ୍ରହ୍ମଯୋଗ ଯୁକ୍ତାତ୍ମା, ଆତ୍ମଜ୍ଞାନୀ, ଭଗବତ୍ ଭକ୍ତି ‘ବ୍ରହ୍ମ ସତ୍ୟ ଜଗନ୍ନିଥ୍ୟା’ର ବାସ୍ତବିକ ରହସ୍ୟକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ଆତ୍ମାନନ୍ଦର ମଙ୍ଗଳରେ ବୁଡ଼ି ବୁଡ଼ି ଆନନ୍ଦର ସଂସାର ନଦୀ ପାର ହୋଇଯାନ୍ତି । କୌଣସି ପ୍ରକାରେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଦୁଃଖ ଶ୍ଳୋକ କ୍ଳେଶ ବ୍ୟାଧି ଭୋଗ କରି ଦୀର୍ଘ ଦିନ ବଞ୍ଚି ରହିବା ଏବଂ ନିରୁଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମରିଯିବା ଜୀବନର ସାର୍ଥକତା ନୁହେଁ ବିଷୟରୁ ଅନାଶକ୍ତ ରହି ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ନିତ୍ୟ ସୁଖ ପ୍ରାପ୍ତି, ଶାନ୍ତ ଏବଂ ଅକ୍ଷୟ ଆତ୍ମାନନ୍ଦର ଉପଲବ୍ଧି ସକଳ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଦେହତ୍ୟାଗ ରୂପା ମୃତ୍ୟୁକୁ ମହୋତ୍ସବ ରୂପରେ ବରଣ କରିବା ମାନବ ଜୀବନର ସାର୍ଥକତା ଅଟେ । ତେଣୁ ତ ପଞ୍ଚିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ ଲେଖିଲେ, ‘ମାନବ ଜୀବନ ନୁହଇ କେବଳ ଜୀବନର ବର୍ଷମାସ ଦିନ ଦଣ୍ଡ, କର୍ମେଜୀଏ ନର କର୍ମ ଏକା ସିନା ଜୀବନର ମାନଦଣ୍ଡ । ଜଂରାଜାରେ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ଉକ୍ତି ଅଛି, ଯାହା ସର୍ବଜନ ପ୍ରଶିଧାନ ଯୋଗ୍ୟ । ଏ ମୋମେଣ୍ଟ ଅଫ୍ କ୍ରାଉଡ଼େଡ୍ ଲାଇଫ୍ ଅଫ୍ ଗ୍ଲୋରୀ ଇଜ୍ ବେଟର ଦେନ ଏ ପିରିଅଡ୍ ଅଫ୍ ଭେଜିଟେସନ୍ ଏକ୍ସିଷ୍ଟେନ୍ସ । ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଜନ ପ୍ରଶଂସିତ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତର ଜୀବନ ଅନେକ ଦିନର ବୃକ୍ଷ ବନସ୍ତ ପରି ବଞ୍ଚି ରହିବା ଜୀବନଠାରୁ ଉତ୍ତମ, ଯେପରି ସତକର୍ମୀ, ସାଧୁ ସନ୍ଥ, ପରୋପକାରୀ, ଜନସେବୀ, ଦେଶସେବୀ । ଦେଶସେବାଙ୍କ ଜୀବନ ହିଁ ସାର୍ଥକ ଜୀବନ । ଅନ୍ୟକୁ କଷ୍ଟ ଦେଇ ଶହେ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ରହିବାରେ କି ସାର୍ଥକତା ଅଛି ?

ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ପୃଥକ୍ ଅଟନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ପରମାତ୍ମା ନାମରେ ନାମିତ କରା ଯାଇଥାଏ । ସେହି ଅବିନାଶୀ ଈଶ୍ଵର ତିନି ଲୋକରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭରଣ-ପୋଷଣ କରନ୍ତି । ଶ୍ରୀଭଗବାନ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ସୃଷ୍ଟିରେ ତିନି ପ୍ରକାର ସ୍ଥିତି ରହିଛି । ଗୋଟିଏ ନାଶବାନ୍ ଶରୀର, ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ସଂସାର ଅଟେ । ଦ୍ଵିତୀୟରେ ସେହି ନାଶବାନ୍ ଶରୀରରେ ଲୁକ୍କାୟିତ ଥିବା ଅବିନାଶୀ ଆତ୍ମା ଅଟେ ଏବଂ ତୃତୀୟରେ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ, ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ପରମାତ୍ମା କୁହାଯାଏ । ସେହି ପରମାତ୍ମା ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ସ୍ଥିତିର, ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୁଇ ପୁରୁଷଙ୍କ ଠାରୁ ଅତିକ୍ରମଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସେ ସେହି ଦୁଇଟି ସ୍ଥିତି ଅପେକ୍ଷା ପୃଥକ୍, ଉତ୍ତମ ତଥା ବିଲକ୍ଷଣ ଅଟନ୍ତି । ଏହାକୁ ଏପରି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ କ୍ଷର ତଥା ଅକ୍ଷର ହିଁ ଲୌକିକ, ପରନ୍ତୁ ପରମାତ୍ମା ଲୋକଗୁଡ଼ିକରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ, ଲାକ୍ଷ୍ମୀଗୁଡ଼ିକରୁ ଅତିକ୍ରମଣ କରିବା କାରଣରୁ ଅଲୌକିକ ଅଟନ୍ତି ।

ମହର୍ଷି ପତଞ୍ଜଳି ଯୋଗସୂତ୍ରରେ ଏହାକୁ ଏପରି ପରିଭାଷିତ କରିଛନ୍ତି

ଯେ ସେହି ଈଶ୍ଵର, ସେହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ, ସେହି ପରମାତ୍ମା-କ୍ଳେଶ, କର୍ମ, ବିପାକ ଓ ଇଚ୍ଛା ରହିତ ଏକ ବିଶେଷ ପ୍ରକାରର ପୁରୁଷ ଅଟନ୍ତି । ଅବିଦ୍ୟା, ଅସ୍ଥିତା, ରାଗ, ଦ୍ଵେଷ ଓ ଅଭିନିଦେଶକୁ ପଞ୍ଚକ୍ଳେଶ ବୋଲି କୁହାଯାଏ କାରଣ ଏଗୁଡ଼ିକ ହିଁ କର୍ମବନ୍ଧନର କାରଣ ହୋଇଥାଏ । କର୍ମରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ଫଳକୁ 'ବିପାକ' କୁହାଯାଏ ଏବଂ ସେଥିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଥିବା ବାସନା ରୂପକ ସଂସାରକୁ 'ଇଚ୍ଛା' କୁହାଯାଏ । ନାଶବାନ୍ ପୁରୁଷ, ଏହି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କରିବାର ଭାବନା ପୋଷଣ କରି ସ୍ଵୟଂକୁ କର୍ତ୍ତା ମାନିବସେ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ କର୍ମପଥରେ ନିହିତ ଭାବନା ଅନୁସାରେ ପରିଣାମକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ତାକୁ 'ଭୋକ୍ତା' ହେବାକୁ ପଡ଼େ । ମହର୍ଷି ପତଞ୍ଜଳି କହିଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ଏହି ଭୋଗ ଠାରୁ ସମ୍ପର୍କ ରହିତ ହୋଇ ରହନ୍ତି, ସେହି ବିଶେଷ ପୁରୁଷ ହିଁ ଈଶ୍ଵର ବା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଅଟନ୍ତି । ଏହି କଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ । କାରଣ ଅନେକ ମହାପୁରୁଷ କର୍ମବନ୍ଧନକୁ କାଟି, ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ପରନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵର ବା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସେହି ବିଶେଷ ପୁରୁଷ ଅଟନ୍ତି,

ଯାହାଙ୍କର ଏହି ବନ୍ଧନ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ କେବେ ହୋଇ ନାହିଁ କି ଭବିଷ୍ୟତରେ ହେବ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ସେ ସର୍ବଦା ଏହାକୁ ଅତିକ୍ରମଣ କରି ଏହାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ରହିଥାନ୍ତି ।

ଭଗବାନ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ କ୍ଷର ବା କ୍ଷୟଶୀଳତାରୁ ଅତୀତ ଏବଂ ଅକ୍ଷର ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ଏବଂ ବେଦରେ 'ପୁରୁଷୋତ୍ତମ' ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଏଠାରେ ଶ୍ରୀଭଗବାନ କହିଛନ୍ତି ଯେ କ୍ଷର ହେଉ କିମ୍ବା ଅକ୍ଷର ଏହି ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସତ୍ତା କାହାର ହେଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ଦୁଇଟି ସତ୍ତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଅଂଶ । ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଅକ୍ଷର, ଅବିନାଶୀ ଅଟେ, ପରନ୍ତୁ ସେ ସ୍ଵୟଂକୁ କ୍ଷର ମାନିନେବା କାରଣରୁ ତାହାର ଅଧୀନ ହୋଇଯାଏ, ଯେତେବେଳେ କି ପରମାତ୍ମା ସଦୈବ ଏହାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ରହିଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଅକ୍ଷର ଅପେକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ପରମ ପୁରୁଷ, ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ, ବିଶେଷ ପୁରୁଷ, ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଭଗବାନ ସ୍ଵୟଂ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରକୃତି ଅଧୀନରେ କ୍ଷର ତଥା ଅକ୍ଷର ରହିଥାଏ । କ୍ଷର ପ୍ରକୃତି ଗୁଣାବଳୀରେ ପୂର୍ବତଃ ଲିପ୍ତ

ହୋଇଯାଏ । ଅକ୍ଷର ଅବିନାଶୀ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵୟଂକୁ କ୍ଷର ଜ୍ଞାନ କରେ । ଏହାର ବିପରୀତରେ, ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଦା-ସର୍ବଦା ପ୍ରକୃତିର ଗୁଣାବଳୀକୁ ଅତିକ୍ରମଣ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଏଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ନାମରେ ନାମିତ କରାଯାଇଛି ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବଦ୍ଗୀତାର ଏହି ସୂତ୍ର ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସାରଗର୍ଭକ । ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅନୁସାରେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମର ପଦ, ଏହି ଅବସ୍ଥା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅବସ୍ଥା ଅଟେ । ଏହାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ଏବଂ ଏହାଠାରୁ ବଡ଼ ଆଉ କିଛି ହେଲେ ନାହିଁ । ଏହା ଜ୍ଞାନର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶିଖର, ସର୍ବାକୃଷ୍ଣ ଅନୁଭୂତି ଅଟେ । ଅକ୍ଷର, କ୍ଷର ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ବୋଲି ସ୍ଵୀକାର କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ରହିଥାନ୍ତି । ଏପରିକି ସେ ପରମଧ୍ୟମ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ରହିଥାନ୍ତି । ଏହି ସଦ୍‌ଭାବରେ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଶଙ୍କର, ବିବେକରତ୍ନାମଣିର ୧୧୧ ତମ ସୂତ୍ରରେ କହିଛନ୍ତି- ସେ ସତ୍ ନୁହନ୍ତି, କି ଅସତ୍ ନୁହନ୍ତି ଏବଂ ଉଭୟ ରୂପ ମଧ୍ୟ ନୁହନ୍ତି, ଭିନ୍ନ କି ଅଭିନ୍ନ ନୁହନ୍ତି ଏବଂ ଉଭୟ ବି ନୁହନ୍ତି, ଅଙ୍ଗମୁକ୍ତ ବା

ଅଙ୍ଗ ରହିତ ନୁହନ୍ତି ଏବଂ ନା ଉଭୟାତ୍ମକା ନୁହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅତ୍ଵତ, ଅନିର୍ବଚନୀୟ ରୂପ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି ।

ଏହି ସଦ୍‌ଭାବକୁ ନେଇ ଏଠାରେ ଶ୍ରୀଭଗବାନ କହିଛନ୍ତି ଯେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ, ସବୁଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ, ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି । ଅକ୍ଷର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତା ନେତି-ନେତି ଦ୍ଵାରା ସମ୍ଭବ ପରନ୍ତୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଏହାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ, କାରଣ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ସମଗ୍ର ଅସ୍ତିତ୍ଵର ଅତିକ୍ରମଣ କରିଛନ୍ତି । ସେ ସମସ୍ତ ରହସ୍ୟ ଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ରହିଛନ୍ତି, ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ ଠାରୁ ବୃହତ୍ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପରେ କ୍ଷର ତଥା ଅକ୍ଷରକୁ ଏକ ସଙ୍ଗେ ଜାଣିବା ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିବା ସମ୍ଭବ । ଏପରି ହେବାର କାରଣ କ୍ଷର ଓ ଅକ୍ଷର, ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ଦେଖା ଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟତର ପ୍ରତିରୂପ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସଙ୍ଗେ କ୍ଷର ଓ ଅକ୍ଷର ହୋଇ ପାରିବା ସମ୍ଭବ, କାରଣ ସେ ଏହି ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅତିକ୍ରମଣ କରିବା ସହିତ ଏହାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁ ଗମନ କରିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏକ ସଙ୍ଗେ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ପାରିବା ସମ୍ଭବପର ।

ପେଟ ଗ୍ୟାସ୍ ସମସ୍ୟା

ଅନିୟମିତ ଦିନଚର୍ଯ୍ୟା ଓ ଅନିୟମିତ ଖାଦ୍ୟପେୟ କାରଣରୁ ପେଟ ସମସ୍ୟା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ଏହି କାରଣରୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ହଜମ ହୁଏ ନାହିଁ । ଫଳରେ ପେଟରେ ଗ୍ୟାସ୍ ସମସ୍ୟା ଦେଖା ଦେଇଥାଏ । ଏହି କାରଣରୁ ପେଟ ଯନ୍ତ୍ରଣା, ପେଟ ଫୁଲିବା, ହାଲୁକି ଆଇ ଆସିବା ସହିତ ମୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇବା ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ରୋଗ ଦେଖା ଦେଇଥାଏ ।

ପୋଦିନା : ଆପଣ ପୋଦିନ ଚା' ତିଆରି କରି ପିଅନ୍ତୁ ଏହି ସମସ୍ୟାରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିବ ।

ଜିରା : ଜିରା ପାଣି ପିଅନ୍ତୁ, କିମ୍ବା ଜିରା ଓ ଲୁଣକୁ ଅଳ୍ପ ମାତ୍ରାରେ ନେଇ

ଚୋବାଇ ଗରମ ପାଣି ପିଅନ୍ତୁ । କିମ୍ବା ଜିରା ଚା' ପିଅନ୍ତୁ । ଜିରା ଚା' ତିଆରି କରିବା ଲାଗି ଅଧା ଗ୍ଲୁସ୍ ପାଣି ନେଇ ଏଥିରେ ୧ ଚାମଚ ଜିରା ପକାଇ ଫୁଟାନ୍ତୁ । ପାଣି ସିଝି ଅଧାକପ୍ ହେବା ଜରୁରୀ । ଏଥିରୁ କିଛି ନଖ ଉତ୍ତୁମ ପାଣି ସକାଳେ ଓ ରାତିରେ ପିଅନ୍ତୁ । ଏଥିରେ ଥିବା ଆଣ୍ଡି ଅଳ୍ପିଡାଣ୍ଡି, ଆଣ୍ଡି ଭାଇରାଲ ଗୁଣ ପେଟ ଗ୍ୟାସ୍ ଦୂର କରିଦେବ ।

ପାନମଧୁରା ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ସାରିବା ପରେ ପାନ ମଧୁରା ଅଳ୍ପ ଚୋବାଇ ଖାଆନ୍ତୁ ।

ତୁଳସୀରେ ଆଣ୍ଡି ବ୍ୟାକ୍ଟେରିୟାଲ, ଆଣ୍ଡି -ଭାଇରାଲ ଓ ଔଷଧୀୟ ଗୁଣ

ଭରପୁର ରହିଛି । ଏହାକୁ ସେବନ କରିବା ଫଳରେ ପେଟ ଗ୍ୟାସ୍ ମୁକ୍ତି ମିଳିବ । ଏହା ସହିତ ପାଚନ ତନ୍ତ୍ର ଠିକ୍ ରହିବ । ତୁଳସୀ ଚା, ପାଣି ଓ କାତା ତିଆରି କରି ପିଅନ୍ତୁ ।

ଦହି ପୋଷକ ତତ୍ତ୍ଵ ଭରପୁର ରହିଛି, ପ୍ରତିଦିନ ଏକ ଚାଟିଆ ତାଜା ଦହି ଖାଆନ୍ତୁ ଗ୍ୟାସ୍ ସମସ୍ୟା ଦୂର ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ଥଣ୍ଡା ଓ ଶ୍ଵାସ ରୋଗୀ ଦହି ଖାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ଦୈନିକ ପାରାସିଟାମଲ୍ ସେବନ ରକ୍ତଚାପ, ଦୁର୍ଦ୍ଦାତ ଆଶଙ୍କା ବଢ଼ାଉଛି

ସାମାନ୍ୟ କାରଣ ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ପାରାସିଟାମଲ୍ ସେବନ କଲେ ତାହାଦ୍ଵାରା ଶରୀରରେ ରକ୍ତଚାପ ବୃଦ୍ଧି ସହିତ ହୃଦ୍‌ଘାତ ଆଶଙ୍କା ବଢ଼ିଥାଏ ବୋଲି ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଚେତାବନୀ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଗବେଷକମାନେ ହୃଦ୍‌ରୋଗ ଅଥବା ହୃଦ୍‌ଘାତ ଆପଦ ଥିବା ରୋଗୀଙ୍କୁ ପାରାସିଟାମଲ୍ ସେବନ ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ନବାନ ହେବାକୁ କହିଛନ୍ତି । ଯୁନିଭରସିଟି ଅଫ୍ ଏଡିନବରାର ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ୧୧୦ ଜଣ ରୋଗୀଙ୍କୁ ନେଇ ଏହି ଗବେଷଣା କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ

ରକ୍ତଚାପର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ପାନକରେ ୧ ଗ୍ରାମ ଲେଖାଏଁ ପାରାସିଟାମଲ୍ ଦିନକୁ ଚାରିପାଳ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତାହାପରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ତାହାକୁ ହ୍ରାସକରି ପୁଣି ପୂର୍ବ ସ୍ଥିତିକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା । ଚାରିଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ରୋଗୀମାନଙ୍କର ରକ୍ତଚାପ ହେବ ବୋଲି ଆଶଙ୍କା ୨୦% ବୃଦ୍ଧିପାଇଥିଲା । ଏହି କାରଣରୁ ହୃଦ୍‌ଘାତ ଅଥବା ଷ୍ଟ୍ରୋକର ଶିକାର ହେବା ଆଶଙ୍କା ରହିଥିବା ରୋଗୀଙ୍କୁ ପାରାସିଟାମଲ୍ ନଦେବା ବିଷୟ

ବିଚାର କରିବାକୁ ଗବେଷକମାନେ ବିକିଷକଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନେ କମ୍ ପାନର ପାରାସିଟାମଲ୍ ଚିକିତ୍ସା ଆରମ୍ଭ କରି ତାହାକୁ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ବୃଦ୍ଧି କରିପାରିବେ । ତେବେ ଉଚ୍ଚ ପରିମାଣ ଆବଶ୍ୟକତା ଠାରୁ ଅଧିକ ହେବା ଅନୁଚିତ । ଗବେଷକମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ପୁରୁଣା ରୋଗୀ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଉପଶମ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ପାରାସିଟାମଲ୍ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜର ରକ୍ତଚାପ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବାକୁ ପୃଥକ୍ ଚିକିତ୍ସା କରାଇବା ଉଚିତ ।

ମନୁ ମଉସା ଗୋପାଳ: ତୋର ତ ଯୁକ୍ତ ଦୁଇ ସରିବ । ଯା ପରେ କ'ଣ କରିବୁ ବୋଲି ଭାବିବୁ ?

ଗୋପା: ବିବିଏ ।

ମନୁ ମଉସା: ଭଲ । ହେଲେ ବିବିଏ କ'ଣ କିରେ ?

ଗୋପା: ବିବିଏର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ବିଠ୍ଠି କେ ବାହୋଁ ମୋଁ ଆରାମ ।

× × × ×

ମୁନା ଏକ କାଗଜକୁ ଧରି କିସ୍ କରୁଥାଏ ।

ଏହା ଦେଖି ରାଜେଶ: କାଗଜକୁ କାହିଁକି କିସ୍ କରୁଛୁ ?

ମୁନା: ଇଏ କାଗଜ ନୁହେଁ ଲତ୍ଵ ଲେଟର୍ ।

ରାଜେଶ: ହେଲେ ଏଥିରେ ତ କିଛି ଲେଖା ନାହିଁ । ସାଦା କାଗଜଟେ ।

ମୁନା: କିଛିଦିନ ହେବ ଆମର କଥାବାତୀ ନାହିଁ ନା ସେଥିପାଇଁ ।

× × ×

ଲକତାଉନ ସରିବା ପରେ ସ୍କୁଲ ମିଟିଂରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀଙ୍କୁ: ମୁଁ ମୋହନର ବାପା ।

ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ: ହୁଁ ମୁଁ ଜାଣିଛି ।

ବ୍ୟକ୍ତି: କେମିତି ଜାଣିଲେ ?

ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ: ଅନ୍ ଲାଇନ କ୍ଲାସ୍ ବେଳେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନେକ ସମୟରେ ଝାଡୁ ଧରି ଘର ଓକାଉଥିବା ଦେଖୁଛି ।

× × × ×

ଭୁଗୋଲ ଶ୍ରେଣୀରେ ଗଙ୍ଗା ନଦୀ ଉପରେ ଅଧ୍ୟାପକ ପଢ଼ାଉଥିଲେ ।

ଅଧ୍ୟାପକ: ଆଜ୍ଞା କହିଲ ଦେଖୁ ଗଙ୍ଗା ଯେଉଁଠାରୁ ବାହାରେ ଆଉ କେଉଁଠାରେ ଯାଇଛି ମିଶେ ?

ଗୋଲ୍: ସାର୍! ଗଙ୍ଗା ସ୍କୁଲ ଯାଉଛି ବୋଲି କହି ଘରୁ ବାହାରେ ଆଉ ମନ୍ଦିର ପଛକୁ ଯାଇ କାଳ ସହ ମିଶେ ।

× × × × × × ×

ସ୍ତ୍ରୀ: ମୁଁ ତମ ସହ କଥା ହେବିନି ।

ସ୍ଵାମୀ: ଠିକ୍ ଅଛି!!!

ସ୍ତ୍ରୀ: ପଚାରିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ?

ସ୍ଵାମୀ: ନାଁ ମୁଁ ତୁମ ନିଷ୍ଠୁରିକୁ ସମ୍ମାନ ଦିଏ ।

ସୂକ୍ଷ୍ମ

ବର୍ଷ ୨୨, ସଂଖ୍ୟା-୭, ୧୩- ୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୦୨୨

ନିଜ ନାଆର ଆତ୍ମା ବାଦିବାର ବେଳ

ତ୍ରିସ୍ରାୟ ପଞ୍ଚାୟତ ନିର୍ବାଚନ ରଣର ଶୁଭଶଙ୍ଖ ବାଜି ସାରିଛି । ଏବେ ସେ ଶବ୍ଦ ପ୍ରତିଧ୍ବନିତ ପଞ୍ଚାୟତର ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେ । ପୋଷ୍ଟର ବ୍ୟାନରରେ ଶୋଭୁଛି ଗାଁ ଛକ, ରାସ୍ତାଘାଟ । ଅଦୃଶ୍ୟରେ ଖୁଆପିଆ, ଦିଆନିଆକୁ ବାଦ ଦେଇ ହେବନି । ସେ ଯାହାହେଉ, ଗୋଟେକଥା ପ୍ରାକ ନିର୍ବାଚନ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଭୋଟରଙ୍କୁ ଯେ ହେଜରହେ ଯେପରି, ଗଣତନ୍ତ୍ରର ଗଣ ହେଉଛି ପ୍ରଶାସନର ମୂଳଦୁଆ । ମୂଳଦୁଆ ଯେତେ ମଜବୁତ, ଉପର ସେତେ ସୁନ୍ଦର ଓ ଚାଣ ।

ସରକାରଙ୍କର ନାନା ଯୋଜନା ଓ ଅର୍ଥ ବିନିମୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆଜିବି ନାନା ଅସୁବିଧା ଓ ଅଭାବ ଗ୍ରାମାଣ ସ୍ତରରେ ସବୁଠି । କୋଉଠି ପିଇବା ପାଣି ପାଇଁ, ତ କୋଉଠି ଯିବା ଆସିବାକୁ ରାସ୍ତା ପାଇଁ, କୋଉଠି ଘର ପାଇଁ, ତ କୋଉଠି ଭରାପାଇଁ, ସବୁବେଳେ ଜନ ଅସହୋଷ । ଏସବୁ ପାଇଁ ଯେ ସରକାର ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁନାହାନ୍ତି, ତା'ନୁହେଁ । ଅସଲରେ ତୃଣମୂଳ କି ସ୍ତରରେ କାମ ହେଇ ପାରୁନି । ସଠିକସମସ୍ୟା ରହିଚାଲିଛି ସମସ୍ୟାରେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି । ଏସବୁର ଛାୟାମୁଣ୍ଡନ ନିର୍ଭର କରେ ପଞ୍ଚାୟତ ମୁଖ୍ୟ ସରପଞ୍ଚଙ୍କ ଉପରେ । ଯୋଗ ସରପଞ୍ଚ ଯେତେ କର୍ମଠି ଓ ସଜା, ସେ ପଞ୍ଚାୟତ ସେତେ ସବଳ ସୁସ୍ଥ ।

ଆଜିର ରାଜନୀତିରେ କିଏ ନଚାହେଁ ଶାସନକୁ ଆସିବାକୁ । ଭୋଟରର ଭୂମିକା ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ତାର ସଠିକ ଓ ବିଦେବପୂର୍ଣ୍ଣ ଚୟନ ଲ ତାକୁ ଦେବ ସତକର୍ମୀଟିଏ, ଯିଏ ବୁଝିବ ତା ଦୁଃଖ, କଷଣ । ନାଲିତ ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ବଳି ପଡ଼ିବ ତା'ର ଯାବତୀୟ ସୁବିଧା । ନେତ୍ରିଗୁଡ଼ି ଅରେ କହୁଣ୍ଡି ଗତି ଗଲେ ଅନେକଥା ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ।

କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ, ରାଜନୀତି ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ । ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମଧୁର ବଚନ ନିଶ୍ଚିତ ନିର୍ବାଚନ ରଣାଙ୍ଗନର ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁଧ ଭାବେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଅର୍ଥର ଭୂମିକାକୁ ବି ବାଦ ଦେଇ ହେବନି । ଏସବୁର ପ୍ରାରୁଣ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ଭୋଟର ନିର୍ବାଚନରେ ସଠିକ ଲୋକ ଚୟନ କରିବା ପଞ୍ଚାୟତ ପାଇଁ ସର୍ବାବଶ୍ୟକ । ଅତଏବ, ନିଜର ତଥା ପଞ୍ଚାୟତର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଆପଣାର ଅମୂଲ୍ୟ ଭୋଟଟି ଯେପରି ସଠିକ ଲୋକ ସପକ୍ଷରେ ପଡ଼େ, ଏଥପ୍ରତି ଧ୍ୟାନସ୍ତ ହେବା ପ୍ରତି ଭୋଟର ପାଇଁ ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ ।

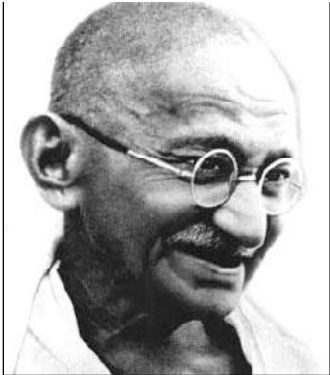
ଭାରତ ପୃଥିବୀରେ ସର୍ବ ବୃହତ ଗଣତନ୍ତ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ର । ଆମର ସମ୍ବିଧାନ ଆମକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସୁବିଧା ଓ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେଇଛି । ଯେପରି କୁହାଯାଇଛି ସରକାର ଆମର, ଆମ ପାଇଁ ଓ ଆମ ଦ୍ୱାରା । ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଆମ କର୍ମର ଫଳ ଆମେଇ ଭୋଗିବା । ସତ କର୍ମର ଫଳ ମଧୁର ବେଳେ ଅସତର ଫଳ ପିତା । ସ୍ୱାଧୀନତାର ପଞ୍ଚସ୍ରା ରାଷ୍ଟ୍ର ପରେ ଯଦି ଏତିକି ହେଇ ନହୁଏ, ତେବେ ପର ଉପରେ ଦୋଷ ଦେବା, କପାଳକୁ ନିନ୍ଦିବା ସହ ସମାନ । କ୍ରମେ ଶିକ୍ଷାର ବିସ୍ତାର ଘଟୁଛି । ଭାବନାର ଘଟୁଛି ବିକାଶ । ଏଣିକି ନିଜ ନାଆର ଆତ୍ମା ନିଜେ ସଠିକ ବାହିବାର ବେଳ ଆସିଛି । କୂଳକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆସନ୍ତୁ ମଙ୍ଗ ସକଳୁବା । ନାଆକୁ ସଠିକ ଦିଶାରେ ନେବା ।

ଅବା ଚା' ପିଉଥିଲେ...

ଅବା ଚା' ଆବଶ୍ୟକରୁ ଅଧିକ ପିଇବା ଦ୍ୱାରା ଗ୍ୟାସ୍ ସମସ୍ୟା ଦେଖା ଦେଇପାରେ । ଅବା ଖାଦ୍ୟ ହଜମ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟକରେ । ହେଲେ ଅଦାରେ ଥିବା ଜିଞ୍ଜୋରୋଲସ୍ ନାମକ ଉପାଦାନ ଅଧିକ ହେଲେ ପେଟରେ ଏସିଡ୍ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ତେଣୁ ଅଧିକ ଅବା ଚା' ପିଇବା ଦ୍ୱାରା ପେଟ ଜଳପୋଡ଼ା ହୋଇଥାଏ । ହାଇ ବ୍ଲଡ୍ ପ୍ରେସର ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅବା ଚା' ଭଲ । ହେଲେ ଆବଶ୍ୟକରୁ ଅଧିକ କ୍ଷତିକାରକ ହୋଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଲୋ ବ୍ଲଡ୍ ପ୍ରେସର ରୋଗୀ ଏହାକୁ ପିଇବା ଦ୍ୱାରା ମୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇବା ଏବଂ ଦୁର୍ବଳ ଲାଗିବା ପରି ସମସ୍ୟା ଦେଖାଯାଏ । ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାମାନେ ଅଧିକପରୁ

ଅଧିକ ଚା' ପିଇଲେ ପେଟରେ ଯକ୍ଷଣା ହେବା ସହ ଗର୍ଭସ୍ଥ ଶିଶୁକୁ ହାନି ପହଞ୍ଚାଇପାରେ । ଅଧିକାଂଶ ମହିଳା କାମ ଯୋଗୁ ଅନିଦ୍ରା ରହିବା ପାଇଁ ଚା' ପିଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ଅବା ଚା' ପିଇବା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ନିଦ୍ରାହୀନତାର ଶିକାର ହୋଇ ପାରନ୍ତି । ଅବା ଶରୀରରେ ଶର୍କରା ମାତ୍ରା କମାଇ ଦେଇଥାଏ । ତେଣୁ ଲୋ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ପାଡ଼ିତ ମହିଳାମାନେ ଅବା ଚା' ପିଇବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ।

ଜୀବନର ଏହି ଯୋଜନା ମଧ୍ୟରେ, ଅନ୍ୟ ଯାବତୀୟ ଦେଶକୁ ବାଦ୍ ଦେଇ ମୁଁ ଭାରତବର୍ଷର ସେବା କରୁଥିବା ପରି ପ୍ରତୀତ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ମୁଁ କୌଣସି ଦେଶର ଆଦୌ କୌଣସି କ୍ଷତି କରୁନାହିଁ । ମୋ'ର ଦେଶଭକ୍ତି ଏକାବେଳେକେ କେବଳ ନିଜ ଦେଶକୁ ଦେଖେ ତଥା ଅନ୍ୟ ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ କରି ଦେଖୁଥାଏ । ଏହା ଏହି ଅର୍ଥରେ କେବଳ ନିଜ ଦେଶକୁ ଦେଖେ ଯେ, ସକଳ ବିନମ୍ରତା ସହିତ ମୋ'ର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ମୋ' ଜନ୍ମଭୂମି ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ସୀମାବଦ୍ଧ କରି ରଖୁଥାଏ । ମାତ୍ର ଏହି ଅର୍ଥରେ ତା' ଭିତରେ ଅନ୍ୟ ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଗତ କରି ଦେଖେ ଯେ, ମୋ'ର ସେବା ଆଦୌ କାହା ସହିତ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦିତା କରିବାକୁ ଅଥବା କାହାର ବିରୋଧ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ । Sic utere tuo ut alienum non laedas

ଏହା ଅନ୍ୟ ଦେଶଭକ୍ତି ନୁହେଁ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ

-ଏହି ଉକ୍ତିଟି କେବଳ ଆଇନ୍ ଶାସ୍ତ୍ରର ଏକ ନୀତି ନୁହେଁ, ଏହା ଜୀବନର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ମହାନ ନୀତି । ଅହିଂସା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରେମକୁ ଯଥାର୍ଥରେ ବଞ୍ଚିବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ହେଉଛି ଏକ ଚାରିକାଠି ।

ସକଳ ପ୍ରକାରେ କଳ୍ପନା କରି ହେଉଥିବା ଯାହାକିଛି ବିଦେଶକୁ ମୁଁ କଦାପି ବାଦ୍ ଦେବାକୁ ବିଚାର କରି ନାହିଁ । ସ୍ୱଦେଶୀ ମୋଟାମୋଟି ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି, ବିଦେଶୀ ଦ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ନକରି ନିଜ ଘରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା । ଗୃହର ଉଦ୍ୟୋଗ ଗୁଡ଼ିକର ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଏହିଭଳି ବ୍ୟବହାର ଯେତେଦୂର ଆବଶ୍ୟକ, ବିଶେଷତଃ ଯେଉଁ ଉଦ୍ୟୋଗଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟତୀତ ଭାରତବର୍ଷ ଦରିଦ୍ର ହୋଇପଡ଼ିବ, ସେହି ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା । ତେଣୁ, ମୋ' ମତରେ, ବିଦେଶୀ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯେତେ ଉପକାରୀ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଯଦି ତାହା ଆଉ କାହା ଦାରିଦ୍ର୍ୟର କାରଣ ହେଉ ନଥାଏ, ଯେଉଁ ସ୍ୱଦେଶୀ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଜନ କରେ ତାହାକୁ ମୁଁ ସ୍ୱଦେଶୀର ଏକ ଅତି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବୋଲି କହିବି ।

ଯେକୌଣସି ଉତ୍ତମ କଥା ପରି ସ୍ୱଦେଶୀକୁ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଗାଟିଏ ପୂଜାର ବସ୍ତୁ ପରି କରି ରଖାଯାଏ, ତେବେ ତାହା ଆମକୁ ମୃତ୍ୟୁଯାଏ ମଧ୍ୟ ପିଠିରେ ବସାଇ ନେଇ ଯାଇପାରିବ । ଏହି ବିପଦଟି ସମ୍ଭବରେ ଆମେ ସତର୍କ ରହିବା । ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ବିଦେଶୀ ବୋଲି ହିଁ ବର୍ଜନ କରିବା ଏବଂ ଯେଉଁସବୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ତିଆରି କରିବାକୁ ଦେଶ ଆଦୌ ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ତାହାକୁ ଉତ୍ପାଦିତ କରିବାରେ ଜାତୀୟ ଅର୍ଥ ଓ ଜାତୀୟ ଅର୍ଥ ବରବାଦ କରୁଥିବା, ଏହାକୁ ମୁଁ ଏକ ଅପରାଧ ଓ ଏକ ନିର୍ଦୋଷତା ବୋଲି କହିବି, ଏହାଦ୍ୱାରା ସ୍ୱଦେଶୀ ଭାବନାର ବିରୋଧାଚରଣ ହେବ । ସ୍ୱଦେଶୀର ଜଣେ ସଜା ଉପାସକ କଦାପି ବିଦେଶୀ ପ୍ରତି ଅସଦିଚ୍ଛା ପୋଷଣ କରିବ ନାହିଁ । ପୃଥିବୀରେ କାହାପ୍ରତି ସେ ଶବ୍ଦଭାବ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହେବ ନାହିଁ । ସ୍ୱଦେଶୀର ନୀତି ଆଦୌ ଘୃଣାର ମାର୍ଗ ନୁହେଁ । ତାହା ହେଉଛି ସ୍ୱାର୍ଥରହିତ ସେବାର ଏକ ନୀତି ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧତମ ଅହିଂସା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରେମରେ ହିଁ ତାହାର ଚେରଗୁଡ଼ିକ ଭେଦିକରି ରହିଛି ।

ଅଣା-କାଗରୁ ମୁକ୍ତି ଦିଏ ମିଶ୍ରି

ଆୟୁର୍ବେଦରେ ମିଶ୍ରି ରାମବାଣୀ ଭୂଲ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏମିତି କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ମିଶ୍ରି ଖାଇବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କେବଳ ଦିନି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଜାଣି ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଦିନରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କେମିକାଲ ମିଶ୍ରିଥିବା ହେତୁ ଏହା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଲାଗି ହାନୀକାରକ । କିନ୍ତୁ ମିଶ୍ରି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ହିତକର । ଏଥି ସହିତ ମିଶ୍ରିକୁ ମାତ୍ରା ଫ୍ରେଶନର ଭାବେ ବ୍ୟବହାର

କରାଯାଇଥାଏ । କରୋନା କାଳରେ ଯଦି ଆପଣଙ୍କୁ ଅଣା ଓ କାଗ ଲାଗି ରହୁଛି ତେବେ ଆପଣ ନିଶ୍ଚୟ ପାଣିରେ ମିଶ୍ରି ପକାଇ ଫୁଟାଇ ସକାଳୁ ଏହି ପାଣିକୁ ଖାଲି ପେଟରେ ପିଅନ୍ତୁ । ଏଥି ସହିତ ମିଶ୍ରି ଓ ଅଦା ଚା' ପିଅନ୍ତୁ । ମିଶ୍ରି ଆଖି ଲାଗି ଖୁବ୍ ଭଲ । ଯଦି ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି କମ୍ ରହୁଛି ତେବେ ଆପଣ ପ୍ରତିଦିନ ଅତି କମରେ ଛୋଟ ଖଣ୍ଡେ ମିଶ୍ରି ନିହାତି ଖାଆନ୍ତୁ । ଯଦି ଆପଣ ଅଳ୍ପ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ମିଶ୍ରି

ନିଶ୍ଚିତ ଖାଆନ୍ତୁ । କୁହାଯାଏ ମିଶ୍ରି ଖାଇଲେ ପୁରୁଷଙ୍କର ଶକ୍ତି ବଢ଼ିଥାଏ । ମିଶ୍ରି ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ବୃତ୍ତରେ ଏସିଡ୍ ଲେବଲ ବଢ଼ିଥାଏ । ମିଶ୍ରି ଖାଇଲେ ବାକ୍ସି ସମସ୍ୟା ଦୂର ହୋଇଥାଏ, ଏହି କାରଣରୁ ମିଶ୍ରି ଶରୀର ଲାଗି ଖୁବ୍ ଲାଭଦାୟକ ।

ଶୁଣ୍ଠିର ଔଷଧୀୟ ଗୁଣ

ଓଡ଼ିଆର ପ୍ରତି ଘରେ ଘରେ ଶୁଣ୍ଠି ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରେ ବହୁ ଔଷଧୀୟ ଗୁଣ ରହିଛି ଯଥା ପ୍ରୋଟିନ୍, ସ୍କାର୍, ଗ୍ଲୁକୋଜ, ଭିଟାମିନ୍ ଓ ଆଇରନ । ଅଦାକୁ ଶୁଖାଇଲେ ସୁଣ୍ଠି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ । ଶୀତ ଦିନେ ଶୁଣ୍ଠି ଖାଇବା ଫଳରେ ଅଣ୍ଡା ଦୂର ହୋଇଥାଏ । କୋଲୁ କଫ : ଶୀତ ଋତୁରେ କୋଲୁ କଫ ସମସ୍ୟା ଉପୁଜି ଥାଏ । ପାଣିରେ ଅଧା ଚାମଚ ଶୁଣ୍ଠି ପାଉଡର ଓ ମୁଲେଠି ପାଉଡର ମିଶାଇ ଗରମ କରି ପିଅନ୍ତୁ । ଦାନ୍ତ ବିନ୍ଧା : ଦାନ୍ତ ବିନ୍ଧା ହେବା ଫଳରେ ଅଧା ଚାମଚ ଶୁଣ୍ଠି ପାଉଡରକୁ ବିମୁଟାଏ ହଳଦୀ ମିଶାଇ ଦାନ୍ତ ମୂଳରେ ଘଷିବା ଫଳରେ ଦାନ୍ତ

ବିନ୍ଧା ଦୂର ହୋଇଥାଏ । କାଗ ଓ ଅଣା : ଚା'ରେ ଶୁଣ୍ଠି ମିଶାଇ ପିଅନ୍ତୁ । ଏହା ପୁରୁଣା କାଗରୁ ମୁକ୍ତି ଦିଏ । ଓଜନ କମ୍ : ଶୁଣ୍ଠି ଚା'ରେ କିଛି ଲେମ୍ବୁ ରସ ଓ ମହୁ ମିଶାଇ ପିଅନ୍ତୁ ଓଜନ କମିଯିବ । କବଜ : ଶୁଣ୍ଠି ଚା' ପିଇବା ଫଳରେ କବଜ ସମସ୍ୟା ଦୂର ହୋଇଥାଏ । ହାଲୁଟି : ଗରମ ପାଣିରେ ଏକ ଚାମଚ ଶୁଣ୍ଠି ମିଶାଇ ପିଇବା ଫଳରେ ହାଲୁଟି ଦୂର ହୋଇଥାଏ । ଗର୍ଭବତୀଙ୍କ ପ୍ରସବପାତା : ଗର୍ଭବତୀଙ୍କ ପ୍ରସବ ଜନିତ ପାତାକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଶୁଣ୍ଠି ଏକ ମହୋଷଧି ଭଳି କାମ କରେ । ପ୍ରସବ

ପୂର୍ବ ଓ ପରେ ଶାରୀରିକ ପାତା ଆଦିକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଗର୍ଭବତୀଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶୁଣ୍ଠି ଖାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ । କ୍ୟାନସର : ଶୁଣ୍ଠିରେ କ୍ୟାନସର ରୋଧୀ ଗୁଣ ଗଢ଼ିତ ରହିଛି । ଶରୀରରେ କ୍ୟାନସର କୋଷିକାକୁ ଶୁଣ୍ଠି ବଢ଼ିବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ ନିୟମିତ ଶୁଣ୍ଠି ଖାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କ୍ୟାନସର ରୋଗ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ପ୍ରାୟ ନ ଥାଏ ।

ଗୁଆଁର ଶିକ୍ଷଣୀୟ ଲାଭ

ଗୁଆଁର ଏକ ଶାତଦିନିଆ ପରିବା, ଯାହାକି ବିନ୍ ପ୍ରକାରେ । ଗାଁ ଗହଳରେ ଗୁଆଁର ଅଧିକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିଲେ ବି ଏହାକୁ ଖାଇବାକୁ କେହି ବେଶି ପସନ୍ଦ କରି ନ ଥାନ୍ତି । ଗୁଆଁରରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ପୋଷକ ତତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି । ଯାହାକି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଉପଯୋଗୀ ।

ରକ୍ତହୀନତା ଦୂର: ଗୁଆଁରରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ଆଇରନ ରହିଥିବା ହେତୁ ଏହାକୁ ନିୟମିତ ଖାଇବା ଫଳରେ ଆନେମିଆ ରୋଗୀଙ୍କ ରକ୍ତହୀନତା ଦୂର ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରେ ଥିବା ହିମୋଗ୍ଲୋବିନ୍ ରକ୍ତ ସମ୍ପ୍ରସାରଣ କରିବାରେ ତଥା ଲାଲ

ରକ୍ତ ତିଆରି କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ମଧୁମେହ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ: ଗୁଆଁରରେ ଥିବା ପିତା ଅଂଶ ରକ୍ତ ଶର୍କରା ସ୍ତରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରିବାରେ ସହାୟକ କରିଥାଏ । ସୁଗାର ରୋଗୀ ଗୁଆଁରକୁ ନିୟମିତ ଖାଦ୍ୟରେ ସାମିଲ କରନ୍ତୁ ।

ହୃଦ୍ ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ଫଳପ୍ରଦ: ହୃଦ୍ ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ଗୁଆଁର ରାମବାଣ ପରି କାମ କରିଥାଏ । ଏଥିରେ ଥିବା ପୋଟାସିୟମ୍ ଫାଲବର ହୃଦୟକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିଥାଏ ।

ଅସ୍ଥି ମଜଭୂତ: ଏଥିରେ ଥିବା ଫସ୍ଫରସ୍ ଓ କ୍ୟାଲସିୟମ୍ ଅସ୍ଥି ପାଇଁ

ଲାଭପ୍ରଦ, ଅସ୍ଥିକୁ ମଜଭୂତ କରିବା ସହିତ ସୁସ୍ଥ ରଖିଥାଏ ।

ଗର୍ଭବତୀଙ୍କ ପାଇଁ ହିତକର: ଏଥିରେ ଫୋଲିକ୍ ଏସିଡ୍ ପ୍ରଚୁର ମାତ୍ରାରେ ରହିଥାଏ । ଏହା ଗର୍ଭାବସ୍ଥା

ସମସ୍ୟାକୁ ଦୂର କରିଥାଏ । ଗୁଆଁରରେ ଥିବା ଲୌହ ଓ କ୍ୟାଲସିୟମ୍ ଗର୍ଭସ୍ତ୍ର ସଜ୍ଜାନର ଅସ୍ଥିକୁ ମଜଭୂତ କରିବାରେ

ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ଅବସାଦ ଦୂର କରେ: ଗୁଆଁରରେ ଥିବା ହାଇପୋଗ୍ଲାଇସେମିକ୍ ଗୁଣ ମସ୍ତିଷ୍କ କୋଷିକାକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ବିଶେଷ କାରଣରୁ ଅବସାଦ ଓ ଚିନ୍ତା ମଧ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ଦୂର ହୋଇଥାଏ ।

ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପ: ଗୁଆଁର ହାଇପୋଗ୍ଲାଇସେମିକ୍ ଓ ହାଇପୋଲାଇପିଡେମିକ୍ ଗୁଣ ରହିଥାଏ । ଯାହାକି ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ । ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପ ସ୍ତରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରିବାରେ ଗୁଆଁର ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ରହିଛି ।

ଶରୀର ପାଇଁ ପିଜୁଳି

ଲଙ୍କାଗୁଣ୍ଡ ଏବଂ ଲୁଣା ମିଶା ପିଜୁଳିର ସ୍ୱାଦ ସଭିଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ । ନାଁ ଶୁଣିଲା ମାତ୍ରକେ ପାଟିରୁ ଲାଳ ବାହାରେ । କିନ୍ତୁ ଜାଣନ୍ତୁ ପିଜୁଳି କେବଳ ପାଟିକୁ ସାଧିଷ୍ଟ ଲାଗେନି ବରଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ବେଶ୍ ଉପଯୋଗୀ । ଏହାକୁ ଭିଟାମିନ୍ ସି'ର ସ୍ରୋତ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ତା' ସାଙ୍ଗକୁ ଖଣିଜ, ପୋଟାସିୟମ୍ ଭଳି ଅନେକ ପୋଷକ ତତ୍ତ୍ୱ ଥାଏ ଏଥିରେ ଯାହା ଶରୀରକୁ ରୋଗ ଦାଉରୁ ରକ୍ଷା

କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏଥିରେ ଥିବା ମାଙ୍ଗାନିଜ୍ ଶରୀରକୁ ଭୋଜନରୁ ମିଳୁଥିବା ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପୋଷକ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ପୋଟାସିୟମ୍ ରକ୍ତଚାପ ସ୍ତରକୁ ସାମାନ୍ୟ ରଖିଥାଏ । ପିଜୁଳିରେ ୮୦ ପ୍ରତିଶତ ଜଳ ଥାଏ, ଯାହା ତୃତୀୟ ଶୁଷ୍କତାକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏହାଛଡ଼ା ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ କ୍ଷମତା ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଏ । ମଧୁମେହ ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ବେଶ୍ ଲାଭକାରୀ । ନିୟମିତ ପିଜୁଳି ସେବନ ଦ୍ୱାରା ଶାତଦିନେ ହେଉଥିବା ଥଣ୍ଡା, କାଶ ଏବଂ ଜ୍ୱର ଭଳି ସଂକ୍ରମିତ ରୋଗ ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ଉପଶମ ପାଇ ପାରିବେ । ବିଶେଷକରି ପିଜୁଳିକୁ ତା'ର ବୀଜ ସହ ଖାଇବା ବେଶ୍ ଲାଭଦାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଯଦ୍ୱାରା ପେଟ ପରିଷ୍କାର ରହିଥାଏ । କୋଲେଷ୍ଟୋରଲ୍ ସ୍ତର ମଧ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ ।

ଶରୀର ପାଇଁ ଲାଭ ଖଜୁରୀ

ଖଜୁରୀକୁ ଶୁଖାଇ ଖଜୁରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ । ଏଥିରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର କ୍ୟାଲସିୟମ୍, ଆଇରନ ଓ ପୋଷକ ତତ୍ତ୍ୱ ରହିଥାଏ । ଅନ୍ୟ ଫଳ ମାନଙ୍କ ସହ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଏଥିରେ ଭିଟାମିନ୍ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ଖଜୁରୀରେ କୋଲେଷ୍ଟରଲ୍ ଭାଗ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ । ଦୁଗ୍ଧ ସହ ଖଜୁରୀ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଉପକାରିତା ବଢ଼ିଯାଇଥାଏ । ଖଜୁରୀରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଭିଟାମିନ୍, ମିନେରାଲ୍, ଫାଇବର ଭଳି ପୋଷକତତ୍ତ୍ୱ ଥାଏ ଯାହା ଶରୀରକୁ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଏ । ଖଜୁରୀରେ ବହୁ ମାତ୍ରାରେ ଫାଇବର ଥିବା ହେତୁ ଶରୀରର ପାଚନ କ୍ରିୟାକୁ ଠିକ୍ ରୂପେ ସନ୍ତୁଳନ କରିବା ସହ, ମେଦ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରିଥାଏ । ସୁଗାର ମଧ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ଖଜୁରୀରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଆଣ୍ଟିଅକ୍ସିଡାଣ୍ଟ ରହିଥାଏ ଯାହା ଶରୀରରେ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧ ଶକ୍ତି ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ବହୁ ଦୂରାତ୍ମ୍ୟ ରୋଗ ଯେପରିକି କର୍କଟ, ହୃଦ୍‌ଘାତ ମଧୁମେହ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା କମିଯାଏ । ଖଜୁରୀ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ମସ୍ତିଷ୍କରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ଏଥିରେ ନାଦୁରାଲ୍ ସୁଗାର ଥାଏ ଯାହା ଶରୀରରେ ଶକ୍ତି କ୍ଷରଣ କରିଥାଏ । ଫଳରେ ଅସ୍ଥି ଶକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରେ ଭିଟାମିନ୍ ବି-୫ ଓ ପେଣ୍ଟୋଥେନିକ୍ ଏସିଡ୍ ରହିଛି ଯାହା ମୁଖର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତା ବଢ଼ାଇବା ସହ ଚିର ସତେଜ ରଖିଥାଏ । ଏହା ମୁଖ ପାଇଁ ଏକ ଆଣ୍ଟିଅକ୍ସିଡାଣ୍ଟ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଭିଟାମିନ୍ ବି-୫ କେଶ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ ଲାଭଦାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଖଜୁରୀ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା କେଶର ଶୁଷ୍କତା କମିଯାଏ । ଏହା ଘନ ଓ ମଜଭୂତ ହୋଇଯାଏ ।

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ବନ୍ଧାକୋବି

ସବୁଜ ପରିବା ମଧ୍ୟରୁ ବନ୍ଧାକୋବି ଆମ ଶରୀରକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିଥାଏ । ବନ୍ଧାକୋବି ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ପେଟ ସଫା ରଖିବା ସହ କୋଷ୍ଠ କାଠିନ୍ୟ ଦୂର କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ବନ୍ଧାକୋବିକୁ ତରକାରି ବ୍ୟତୀତ ସାଲାଡ୍ କରି ମଧ୍ୟ ଖାଇ ପାରିବେ । ତାଜା ବନ୍ଧାକୋବିକୁ କାଟି ଲୁଣ, କଳାମରିଚ ଓ ଲେମ୍ବୁ ରସ ମିଶାଇ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳୁ ଖାଲି ପେଟରେ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ୨ ରୁ ୪ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ କୋଷ୍ଠକାଠିନ୍ୟ ସମସ୍ୟା ଦୂରରେ ଯାଏ । ତଟକା ବନ୍ଧାକୋବି ରସରେ ଭିଟାମିନ୍ ଯୁ ନାମକ ଏକ ଦୁର୍ଲଭ ଭିଟାମିନ୍ ରହିଛି । ବନ୍ଧାକୋବି ରସ ପିଇବା ଦ୍ୱାରା ପେଟରେ ଘା ହୋଇଥିଲେ ଉପଶମ ହୋଇଥାଏ ।

ଖାଦ୍ୟ ଯେତେ କମ୍ ଖାଇବେ ସେତେ ଭଲ । ଚିନ୍ତା ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହନ୍ତୁ । ନିଜ ଓଜନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ରଖନ୍ତୁ । ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନ ଚାଲିକାରେ ବ୍ୟାୟାମକୁ ସାମିଲ କରନ୍ତୁ । ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ କିଛି ସମୟ ଚାଲନ୍ତୁ । ସାଲାଡ୍, ସବୁଜ ପନିପରିବାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ଆଣ୍ଟିଅକ୍ସିଡାଣ୍ଟ ଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ଯେତେ ଅଧିକ ଖାଇବେ ତାହା ସେତେ ଭଲ । ତଟକା ଫଳ ଖାଆନ୍ତୁ । ଯଦି ମଧୁମେହ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ତେବେ ସୁଗାର ପରିମାଣକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ରଖନ୍ତୁ । ମସଲା ଯୁକ୍ତ କିମ୍ବା ଲବଣଯୁକ୍ତ ନାହିଁ ।

ରକ୍ତହୀନତା ଦୂର କରେ ଅଙ୍ଗୁର ଜୁସ୍

ଅଙ୍ଗୁରରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଉପକାରୀ ଗୁଣ ଭରି ରହିଛି । ବିଶେଷଭାବରେ ରକ୍ତହୀନତା ପରି ସମସ୍ୟା ସହ ଜଡ଼ିତ ରୋଗୀ ଏହାର ଜୁସ୍ ପିଇଲେତାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ

ଉପକାରୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥାଏ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଏଥିରେ ଭିଟାମିନ୍ ଏ, ସି, ଇ, କେ) ଭରି ରହିଛି । କ୍ୟାଲସିୟମ୍ ଅନ୍ୟତମ ଉତ୍ତମ ହେଲା ଅଙ୍ଗୁର । ନିୟମିତ ଅଙ୍ଗୁର ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା କ୍ଷୁଧା ବଢ଼ିଥାଏ । ଅଜୀର୍ଣ୍ଣ ସମସ୍ୟାକୁ ଅନେକାଂଶରେ ଏହା ଦୂର କରେ । ଆପଣଙ୍କର ମାଲଟ୍ରେନ୍ ସମସ୍ୟା ଅଛି କି? ଯଦି ହଁ, ତେବେ ଏଥିରୁ ଉପଶମ ପାଇବା ପାଇଁ ଆପଣ ଅଙ୍ଗୁର ଜୁସ୍ ପିଇପାରନ୍ତି । ଅଙ୍ଗୁରରେ 'ଫାଇଟୋକେମିକାଲ୍' ନାମକ ଆଣ୍ଟିଅକ୍ସିଡାଣ୍ଟ ରହିଛି, ଯାହା କ୍ୟାନସର ଆକ୍ରାନ୍ତ ଥିବା ଆମକୁ କେତେକାଂଶରେ ଦୂରରେ ରଖିଥାଏ ।

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଭଲ ପାଳଙ୍ଗ ଜୁସ୍

ସାଧାରଣତଃ ପାଳଙ୍ଗ ତରକାରି କିମ୍ବା ପରଟା କରି ଖାଇବାକୁ ଲୋକେ ଖୁବ୍ ପସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପାଳଙ୍ଗ ଜୁସ୍ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ ।

କେମିତି ଖାଇବେ: ପାଳଙ୍ଗ ଜୁସ୍ ପତଳା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ନରେଡ୍ ଏହାର ଫାଇବର ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥାଏ ।

ରାସାୟନିକ ତତ୍ତ୍ୱ: ପାଳଙ୍ଗରେ ଭିଟାମିନ୍ ଏ, ବି, ସି, ଇ, କେ ଓ ବି-କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ ଉତ୍ତମ ମାତ୍ରାରେ ରହିଥାଏ । ଏଥି ସହିତ ଏଥିରେ ମାଙ୍ଗାନିଜ୍, କ୍ୟାରେଟିନ୍, ଆଇରନ, ଆୟୋଡିନ୍, କ୍ୟାଲସିୟମ୍, ପୋଟାସିୟମ୍, ସୋଡିୟମ୍, ଫସ୍ଫରସ୍ ଓ ଆମିନୋ ଏସିଡ୍ ରହିଛି ।

ପାଳଙ୍ଗରେ ଭିଟାମିନ୍‌ର ଉତ୍ତମ ମାତ୍ରା ରହିଥାଏ, ପାଳଙ୍ଗ ଜୁସ୍ ପିଇବା ଦ୍ୱାରା ଅସ୍ଥି ମଜଭୂତ ହୋଇଥାଏ ।

ପାଚନ କ୍ରିୟା ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ, ଫଳରେ ଶରୀରରୁ ବିଷାକ୍ତ ପଦାର୍ଥ ବାହାରକୁ ବାହାର କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । କବଜ ଦୂର କରେ ।

ଯଦି ତୃତୀୟ ସହିତ ଜଡ଼ିତ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ରହିଥାଏ ତେବେ ପାଳଙ୍ଗ ଜୁସ୍ ପିଇବା ଲାଭଦାୟକ । ପାଳଙ୍ଗ ଜୁସ୍ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତମ କରିଥାଏ । କେଶ ପାଇଁ ଏହା ରାମବାଣ ପରି କାମ କରେ, କେଶକୁ ଉପୁଡ଼ିବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ ।

ଗର୍ଭାବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ପାଳଙ୍ଗ ଜୁସ୍ ପିଇବାକୁ ଡାକ୍ତର ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥାନ୍ତି । ପାଳଙ୍ଗ ଜୁସ୍ ପିଇବା ଫଳରେ ଗର୍ଭବତୀଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆଇରନ କମ୍ ହୋଇ ନ ଥାଏ ।

ଅଧିକାଂଶରେ କୁହାଯାଇଛି କି ପାଳଙ୍ଗରେ ଥିବା କ୍ୟାରେଟିନ୍ ଓ କ୍ଲୋରୋଫିଲ୍ କ୍ୟାନସରରୁ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ଉତ୍ତମ ରହିଥାଏ ।

କିଡ଼ନୀ ଷ୍ଟୋନକୁ ଦୂର କରେ କମଳା

କମଳା ଖାଇବାକୁ ନିଏ ବା ଭଲ ନ ପାଏ । କମଳା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଉପକାରୀ । ଏଥିରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଭିଟାମିନ୍ ଏ, ବି ଓ ସି କ୍ୟାଲସିୟମ୍, ମ୍ୟାଗ୍ନେସିୟମ୍, ପୋଟାସିୟମ୍, ଫସ୍ଫରସ୍ ଆଦି ପୋଷକ ତତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି ।

ତୃତୀୟ ସୁନ୍ଦର କରେ: କମଳାରେ ଗଢ଼ିତ ଥିବା ଆଣ୍ଟି ଅକ୍ସିଡାଣ୍ଟ ତୃତୀୟ ସୁନ୍ଦର କରିଥାଏ । ଏଥିରେ ଥିବା ଭିଟା କ୍ୟାରେଟିନ୍ ଗୁଣ ତୃତୀୟ ଶୁଷ୍କତାକୁ ଦୂର କରିବା ସହିତ ତୃତୀୟ କୋମଳ କରିଥାଏ ।

କୋଲେଷ୍ଟଲ କମ୍: କମଳାରେ ଥିବା ଫାଇବର ଶରୀରରେ କୋଲେଷ୍ଟଲ ଦୂର କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । କୋଲେଷ୍ଟଲ କମ କରିବା ସହିତ ରକ୍ତଚାପ ଆଖିକା ଦୂର କରିଥାଏ ।

ଅର୍ଥାଲଟିସ୍ ଦୂରକରେ: ଏଥିରେ ଥିବା ଆଣ୍ଟିଅକ୍ସିଡାଣ୍ଟ ତଥା ଭିଟାମିନ୍ ସି'ର ଏକ ଉତ୍ତମ ସ୍ରୋତ ରହିଥିବା କାରଣରୁ ରୁମ୍‌ଟାଇଡ୍ ଓ ଅର୍ଥାଲଟିସ୍

ତଥା ଆଣ୍ଟି ଗଣ୍ଠି ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ଦୂର କରିଥାଏ ।

କିଡ଼ନୀ ଷ୍ଟୋନ ଦୂର: କମଳାରେ ଥିବା ଭିଟାମିନ୍ ସି' କିଡ଼ନୀକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିଥାଏ । ଏହା ମୂତ୍ରରେ ସାଇଟ୍ରେଟ୍ ସ୍ତର ବଢ଼ାଇବା ସହିତ କିଡ଼ନୀରେ ପଥୁରୀ ହେବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ ।

କ୍ୟାନସର ଦୂର କରେ: ଏଥିରେ ଥିବା କେମ୍ପାଫେନ ଓ କ୍ୟାରେଟିନୋଇଡ୍ ଶରୀରରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କ୍ୟାନସର କୋଷିକାକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ । କମଳାରେ ଥିବା ଯୌଗିକ ଲିମୋନୋଇଡ୍‌ସ ଯାହାକି ମୁଖ କର୍କଟ, ସ୍ତନ କର୍କଟ, ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ କର୍କଟ, ତୃତୀୟ କର୍କଟ, ପେଟ ତଥା ବୃହଦାକ୍ତ କ୍ୟାନସରକୁ ରୋକିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ଭଗବାନଙ୍କର କୃପାରୁ ଆଜି ଏହି ଯଜ୍ଞ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି । ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞରେ ବକ୍ତା ପାପ କରେ । ଶ୍ରୋତା ବି ପାପ କରନ୍ତି । ଏଥିଯୋଗୁଁ ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଫଳ ହୁଏନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆସୁଛି । ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞରେ ଯେଉଁ ପାପ ହୋଇଛି, ତାହାର ବିନାଶ ନିମନ୍ତେ ବକ୍ତା ଓ ଶ୍ରୋତା ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ । ଅନ୍ୟ କେହି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । ନିଜ ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟଦେବଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଯାଉ । ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ପଦାରବିନ୍ଦରେ ପ୍ରେମର

ସହିତ ପ୍ରଣାମ କରି କରି 'ହରୟେ ନମଃ' କୁହନ୍ତୁ । ଏହା ପାଞ୍ଚ ଅକ୍ଷର ବିଶିଷ୍ଟ ମନ୍ତ୍ର । ସଦଭାବର ସହିତ ସମସ୍ତେ ଅତି ପ୍ରେମରେ ତିନିଥର 'ହରୟେ ନମଃ' ମନ୍ତ୍ର, ମନେ ମନେ ନୁହେଁ, ଅତି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆସୁଛି । ଏହି ମହାମନ୍ତ୍ରକୁ ଭଗବାନଙ୍କର ଚରଣାରବିନ୍ଦରେ ଭାବପୂର୍ବକ ବିନମ୍ର ନିବେଦନ କରି କରି ତିନିଥର କୁହାଯାଉ ଶ୍ଵାତ ସାରରେ ହେଉ ଅଥବା ଅଜ୍ଞାତସାରରେ ହେଉ ଏହି ଯଜ୍ଞରେ

ରାମକଥା

ଯେଉଁ ପ୍ରମାଦ ହୋଇ ଯାଇଥିବ, ଭୁଲ ହୋଇଯାଇଥିବ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପରମାତ୍ମା କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ । ଆମର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ନିଶ୍ଚୟ ସଫଳ ହେବ । ଶ୍ରୀ ସୀତାରାମ ସମସ୍ତଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କରିବେ ।
ହରୟେ ନମଃ ହରୟେ ନମଃ
ହରୟେ ନମଃ ।
ସାୟାବର ରାମବନ୍ଦୁ ଭଗବାନଙ୍କର ଜୟ ।
ଶ୍ରୀ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ନାଥଙ୍କର ଜୟ, ଶ୍ରୀ ଗିରିରାଜଧରଙ୍କର ଜୟ,
ଦ୍ଵାରକାଧୀଶଙ୍କର ଜୟ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ

କହ୍ନେଇଙ୍କର ଜୟ,
ସଦଗୁରୁ ଦେବଙ୍କର ଜୟ
ଓଁ ନମଃ ପାର୍ବତୀପତୟେ, ହର ହର ହର ମହାଦେବ !
 ଏବଂ କୃତା ଯେନ ବିଚିତ୍ର ଲୀଳା ମାୟାମନୁଷ୍ୟେଣ ନୃପଞ୍ଚଲେନ ।
 ତଂ ବୈ ମରାଳଂ ମୁନିମାନସାନାଂ, ଶ୍ରୀଜାନକୀ ଜୀବନମାନତୋଽଭସ୍ମି ।
 ହନୁମାନ ସମ ନହିଁ ବଡ଼ ଭାଗା । ନହିଁ କୋଇ ରାମଚରଣ ଅନୁରାଗା । ଗିରିଜା ଜାସୁ ପ୍ରତି ସେବକାଳ । ବାର ବାର ପ୍ରଭୁ ନିଜ ମୁଖ ଗାଳ ।

ହରି କୋ ହେରତ ହେରତେ,
ଆପହିଁ ଗୟା ହେରାୟ ।
ୟହ ତୋ ଉତକଟ ପ୍ରେମ ହୈ, ଯହ ଗତି ଓଁରଲା ପାୟ ॥୧୭॥

ଭାଷ୍ୟ - ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା ଯୋଗ ସାଧନ ଅନୁଭବ ଦ୍ଵାରା ହରିଙ୍କୁ ଖୋଜି ଖୋଜି ଯେତେବେଳେ ପାଇଗଲେ, ସେତେବେଳେ ନିଜକୁ ହିଁ ଭୁଲିଗଲେ । ଯୋଗ ସମାପ୍ତରେ ଯେତେବେଳେ ଧ୍ୟାନରେ ସ୍ଵରୂପ ଧ୍ୟାତା ହୋଇଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଧ୍ୟାନରେ ତନ୍ମୟ ହୋଇଯିବା ଫଳରେ ନିଜ ସ୍ଵରୂପର ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ରହେନାହିଁ । ଧ୍ୟାତା ଧ୍ୟୟକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଆନନ୍ଦରେ ନିଜର ସ୍ଵରୂପକୁ ଭୁଲିଯାଏ । ଏହାକୁ ଉତ୍ତମ କୋଟିର ଭକ୍ତି କୁହାଯାଏ । ଯେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧ୍ୟାନର ଜ୍ଞାନ ବିଦ୍ୟମାନ, ସେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧ୍ୟାନର ଦଶା ଉପସ୍ଥିତ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଧ୍ୟାନର ଧ୍ୟାନରତ ହୋଇ ଧ୍ୟୟ ସ୍ଵରୂପକୁ ଆସିଯାଏ ସେତେବେଳେ ସମାପ୍ତ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣାନନ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଯୋଗ ସମାପ୍ତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବିଜ୍ଞାନ ଅବସ୍ଥା ଯାହା କୌଣସି ବିରଳତମ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ, ଯିଏ ନିଜ ଜୀବନକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରି ତତ୍ପର ହୋଇ ଜନ-ମାନବତ୍ ଭକ୍ତି କରିଥାଏ ।

ସେଓକ ଆପା ଶୋୟ କର, ସାମା କେ ଆଧାନ ।
ପ୍ରଭୁ ଗୁରୁ ସେଓଫା ମାହିଁ ହୈ, ନିର୍ଭୟ ବାସ ପ୍ରଓାନ ॥୧୭॥

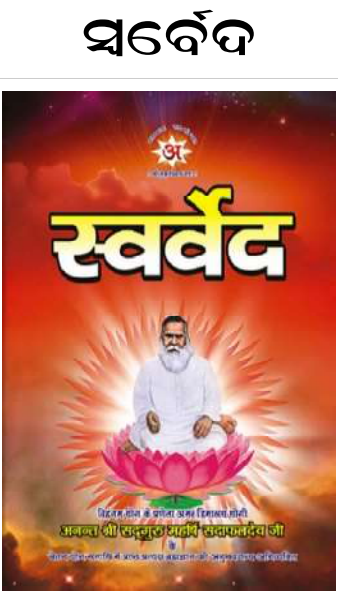
ଭାଷ୍ୟ - ଯେତେବେଳେ ସେବକ ନିଜର ସମସ୍ତ ଅଭିମାନକୁ ଛାଡ଼ି ସଦଗୁରୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଜୀବନ ନିର୍ବାଣ କରେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ପ୍ରଭୁ ସେହି ଗୁରୁସେବାରେ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ସେହି କୃଷ୍ଣକ ସେବକ ଜନ୍ମ-ମରଣରୂପା ଭୟରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ସଦଗୁରୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞା-ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଳନକାରୀ ଆତ୍ମସମର୍ପିତ ଭକ୍ତ ହିଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଏ, ଅବଜ୍ଞାନୀ ଅଭିମାନୀ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହେଁ । ଅଭିମାନୀ ମନୁଷ୍ୟ ନା ଯଥାର୍ଥ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ପାଳନ କରେ ନା ଉଚିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ରହି ନିଜ ଜୀବନର ବିକାଶ କରେ । ସେଥିପାଇଁ ସତ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁଗାମୀ ନିଜ ପ୍ରାକୃତିକ ଅଭିମାନକୁ ଛାଡ଼ି ଗ୍ରହଣ ହୁଅନ୍ତି । ସୁତରାଂ ତାଙ୍କୁ ବାସ୍ତବିକ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଗଗନ ମଣ୍ଡଳ ମୈଁ କମଳ ହୈ,
ସୋୟ କମଳ କର ଛାପ ।
ଲୀଳ ପହୁଁରି ଅନୁଭଓ କରେ,
ସର୍ଵଓଓେବ ହୈ ଆପ ॥୧୮॥

ଭାଷ୍ୟ - ନିଃଶବ୍ଦ ପରମ ପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରକାଶରୁ ସମସ୍ତ ତତ୍ତ୍ଵ ଏବଂ ଅଷ୍ଟକମଳ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଗଗନରେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାଶମାନ କମଳ ଅବସ୍ଥିତ, ତାହାରି ପ୍ରକାଶରେ ସମସ୍ତ ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଜଗତର ଆଧାର, ସୃଷ୍ଟି ନିଶ୍ଚଳ ପରମ ପୁରୁଷ ଅଟନ୍ତି । ସଦ୍‌ଗୁରୁଙ୍କର ଆତ୍ମସମର୍ପିତ ଭକ୍ତ ସେଠାରେ ଯୋଗ ସାଧନା ଦ୍ଵାରା ପହଞ୍ଚି ସତ୍ୟ ପରମ ବିଜ୍ଞାନମୟ ପ୍ରକାଶ କେମିତି ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛି, ତାହା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ।

ଗୁରୁ ଓଁଧାନ ଗୁରୁ ଗମ୍ୟ ସେ,
ଅଷ୍ଟକକୁ ରୂପ ପ୍ରାଣ ।
ମନ ମାରେ ଗୁରୁ ଗମ୍ୟ ସେ, ଦେହ କରୋ ନିଷ୍ଠାଶ ॥୧୯॥

ଭାଷ୍ୟ - ସଦ୍‌ଗୁରୁଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉପଦେଶରୁ ସାଧନ ଭେଦ ଦ୍ଵାରା ଅଷ୍ଟକମଳକୁ ବିଶୋଧନ କରି ବାୟୁକ ମହାଶୂନ୍ୟରେ ଲୟ ପୂର୍ବକ ଶରୀରକୁ ନିଷ୍ଠାଶ କରି, ଗୁରୁ ବିଧାନ ଦ୍ଵାରା ମନକୁ ଲୟ କରିବା ଉଚିତ । ପ୍ରାଣର ଲୟ ପରେ ମନ ମଧ୍ୟ ନିଜ ମୂଳ କାରଣରେ ଆସି ଶାନ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ପ୍ରାଣମଣ୍ଡଳରେ ବାୟୁ ପହଞ୍ଚି ଯିବା ଫଳରେ ପ୍ରାଣ ସ୍ଥିର ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଅଷ୍ଟକଗୁଡ଼ିକୁ ବୋଧ-ଶୋଧ କରି ବାୟୁ ନିଜ ମଣ୍ଡଳରେ ପହଞ୍ଚି ବିଲୀନ ଏବଂ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଏହାକୁ ଦେହର ନିଷ୍ଠାଶ ବୋଲି ଅଭିହିତ କରାଯାଏ । ମୂଳ କେନ୍ଦ୍ରରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ପ୍ରକୃତିର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଶାନ୍ତ ଏବଂ ଲୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ବିହଙ୍ଗମ ଯୋଗରେ ପ୍ରାଣବାୟୁର ଗୁରୁଗମ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ମନକୁ ମନ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯାଏ । କୃଷ୍ଣକ ପ୍ରାଣାୟାମ କରି ବାୟୁର ଗତିକୁ ଧାରଣ କରାଯାଇ ପାରେନାହିଁ । ବିହଙ୍ଗମ ଯୋଗରେ ସତ୍ୟ ସଦ୍‌ଗୁରୁ କୃପାରୁ କୁଣ୍ଡଳିନୀ ମାର୍ଗ ଛାଡ଼ିଯାଏ ଏବଂ ସୁଷ୍ପନ୍ନର ପ୍ରବାହ ହେବାରେ ଲାଗେ । ସୁଷ୍ପନ୍ନାତୀତ ଯୋଗୀର ମନ ଏବଂ ପ୍ରାଣରେ ଶୂନ୍ୟତା ଆସି ନିଜ ଶୁଦ୍ଧ ଚେତନ ପ୍ରକାଶରେ ବ୍ୟାପକ ପରମାନନ୍ଦର ଉପଭୋଗ

ସର୍ବେଦ

କରେ । ସେଥିପାଇଁ ବିହଙ୍ଗମ ଯୋଗରେ ପ୍ରାଣ ଏବଂ ମନକୁ ସ୍ଥିର କରିବାର ବିଧାନ ପ୍ରାକୃତିକ ଯୋଗରୁ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ବିଲକ୍ଷଣ ଅଟେ । ଅତଏବ ସଦ୍‌ଗୁରୁ ପ୍ରକାଶରେ ପ୍ରାଣ ଏବଂ ମନକୁ ସ୍ଥିର କରି ଯୋଗ ସାଧନରେ ଗ୍ରହଣ ହେବା ଉଚିତ ।

ମନ ଅରୁ ପଓନ ଅଭାଓ ମୈଁ,
ଭଜନ ବନେ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।
ମନ ପ୍ରତ୍ୟହ ଅନେକ ହୈଁ, ସବ୍ୟ ରହେ ଦୁଖ ଦୃନ୍ଦ ॥୨୦॥
 ଭାଷ୍ୟ - ମନ ଆଉ ପବନର ଅଭାବ ହେବା ଦ୍ଵାରା ଯୋଗୀ ସମସ୍ତ ଦୃନ୍ଦରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ମନର ଉପସ୍ଥିତିରେ ଜୀବକୁ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏନାହିଁ । ମନର ଅନେକ ମଣ୍ଡଳ ଅଛି ଏବଂ ତାହାର ଗତି ମଧ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ । ତାହାର ଗତିକୁ କୌଣସି ବିଶେଷଜ୍ଞ ହିଁ ଜାଣି ପାରନ୍ତି । ମନର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜୀବକୁ ସର୍ବଦା ତ୍ରିଦୃନ୍ଦ ହଲରାଶି କରିଥାନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମ ବିକାଶରେ ସର୍ବାଗ୍ରମଣ ଏବଂ ପ୍ରାଣକୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରି ଏହାର ମୂଳ କାରଣରେ ଶାନ୍ତ ଏବଂ ଲୟ କରି ଗ୍ରହଣ ହେବା ବିଧେୟ । ମନ ହିଁ ମାୟାର ସ୍ଵରୂପ ଅଟେ ଏବଂ ମନ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସଂସାରର ବିବିଧ ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରକଟ ହୋଇ ଜୀବକୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ସୁଖ ଅଭିଳାଷୀ ଜୀବ ଅଜ୍ଞାନ ଏବଂ ମୋହରେ ପଡ଼ି ମନର ଗତିକୁ ଜାଣିପାରେନାହିଁ, ବରଂ ଏହାର ସୁଖରେ ନିଜ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ଵରୂପକୁ ବିସ୍ମରଣ କରି ତ୍ରିତାପ ଅଗ୍ନିରେ ଚନ୍ଦ୍ର ହୋଇ କଷ୍ଟ ଏବଂ ଯାତନା ଭୋଗକରେ । ଅତଏବ ମନର ସ୍ଵରୂପକୁ ଜାଣି ଆତ୍ମା ଦ୍ଵାରା ପରଂବ୍ରହ୍ମ ପ୍ରାପ୍ତିର ସାଧନା ଏବଂ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଉଚିତ ।

ବାହ୍ୟାଭ୍ୟନ୍ତର ଶବ୍ଦ ହୈଁ, ଶବ୍ଦ ଭେଦ ହୈଁ ଦୋୟ ।
ଭାତର ଶବ୍ଦ ଅଜ୍ଞାଦିତ, ବାହର ଶବ୍ଦ ନ ହୋୟ ॥୨୧॥

ଭାଷ୍ୟ - ଆବରଣ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଶବ୍ଦ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ହୋଇଯାଏ । ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଶବ୍ଦର ଧାର ନିମ୍ନକୁ ଆସିବାରେ ଲାଗେ, ସ୍ଥାନର ଭେଦରେ ତାହା ସ୍ଵଳ ରୂପ ଧାରଣ କରିଥାଏ । ସେହି ପ୍ରକାର ବାହାର ଏବଂ ଭିତର ଉଭୟ ସ୍ଥାନରେ ଶବ୍ଦାନ୍ତର ହୋଇଯାଏ । ସେହି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶବ୍ଦ ତଳକୁ ଆସି ସ୍ଵଳ ସ୍ଵରୂପରେ ପ୍ରକଟ ହୋଇଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ବାହାରେ ଏବଂ ଭିତରେ ଶବ୍ଦର ଦୁଇ ପ୍ରକାର ସ୍ଥିତି ହୋଇଯାଏ । ଭିତରର ଶବ୍ଦ ଆବରଣଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ବାହାରକୁ ପ୍ରକଟ ହୋଇପାରେନାହିଁ ।

ସୁକ୍ଷମ ଶବ୍ଦ ଅଜ୍ଞାଦିତ, ସ୍ଵଳ ଶବ୍ଦ ସେ ହୋୟ ।
କ୍ଷର ଅକ୍ଷର ଆଓରଣ ହୈଁ,
ନିଃଅକ୍ଷର କା ଦୋୟ ॥୨୨॥

ଭାଷ୍ୟ - ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶବ୍ଦ ସ୍ଵଳରେ ଦାକ୍ଷି ହୋଇ ରହିଛି । ସ୍ଵଳର ଆବରଣ ଯୋଗୁଁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶବ୍ଦ ସ୍ଵଳ ପ୍ରକଟ ହୋଇପାରେନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଚେତନା ସ୍ଥିର ହୋଇ ସୂକ୍ଷ୍ମ ହୋଇଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସ୍ଵଳ ଭିତରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶବ୍ଦ ପ୍ରକଟ ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ନିଃଅକ୍ଷର ପରମ ଶବ୍ଦର କ୍ଷର ଏବଂ ଅକ୍ଷର ଦୁଇଟି ଆବରଣ ଅଛି । ଏହି ଦୁଇ ଆବରଣରୁ ସେହି ପରମ ପୁରୁଷ ଲୁଚାଯିତ ରହିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସଦ୍‌ଗୁରୁ ପ୍ରକାଶରେ ଆତ୍ମାର ବାହ୍ୟ ଚେତନା ବନ୍ଦ ହୋଇ ଅନ୍ତରକୁ ସ୍ଥିର କରି ଗତିଶୀଳ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଉଭୟ ଆବରଣର କ୍ଷୟ ହୋଇ ନିଃଶବ୍ଦ ପରମ ପୁରୁଷଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ ।

ବ୍ୟାପକ ସୁକ୍ଷ୍ମ ସ୍ଵଳ ମୈଁ, ଯହ ସମ୍ବନ୍ଧ ସଂସାର ।
କ୍ଷର ଅକ୍ଷର ମୈଁ ବ୍ୟାପ୍ର ହୈଁ,
ନିଃଅକ୍ଷର ସବ ପାର ॥୨୩॥

ଭାଷ୍ୟ - ସ୍ଵଳ ପଦାର୍ଥରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ତତ୍ତ୍ଵ ବ୍ୟାପକ ଅଟେ । ସମସ୍ତ ସଂସାରର ପଦାର୍ଥମାନଙ୍କରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ପରଂବ୍ରହ୍ମ ବ୍ୟାପକ ଅଟନ୍ତି । ବ୍ୟାପ୍ୟ ଏବଂ ବ୍ୟାପକ ଏହି ସଂସାରର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଟେ ।

ଏହି ପ୍ରକାର କ୍ଷର, ଅକ୍ଷର ଏହି ଦୁଇଟି ତତ୍ତ୍ଵରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ପରଂବ୍ରହ୍ମ ଓତପ୍ରୋତ ଭାବରେ ବ୍ୟାପକ ଅଟନ୍ତି । ବ୍ୟାପ୍ୟ ବିନା ବ୍ୟାପକ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ପରଂବ୍ରହ୍ମ ସୂକ୍ଷ୍ମ ହୋଇଥିବାରୁ ଜଡ଼-ଚେତନ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟାପକ ଅଟନ୍ତି ।

ଅନୁଭଓ ଓଁଓ଼ା ଶବ୍ଦ କା, ତେହି ତ୍ରିଗ ଓଁଓ଼ାଲପ ।
ହଠ କୁତକ ଜୋ କରତ ହୈଁ, ଯହ ନିତାନ୍ତ ହୈଁ ପାପ ॥୨୪॥

ଭାଷ୍ୟ - ଶବ୍ଦ ଭେଦଙ୍କ ଅନୁଭବ ତତ୍ତ୍ଵଦର୍ଶୀ ସନ୍ତୁଙ୍କର ସତ୍ତ୍ଵକ୍ଷର ଉପଦେଶକୁ ଅବିଶ୍ଵାସ କରି କୁତକ କରିବା ନିତାନ୍ତ ଅନୁଚିତ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ସନ୍ତୁ ସମାପରେ ଜାଣାସୁ ଭାବରେ ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ଶାନ୍ତ ଚିତ୍ତରେ ଜ୍ଞାନ ଉପଦେଶର ଶ୍ରବଣ କରି ନିଜ ଜୀବନକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ଉଚିତ । ସନ୍ତୁଙ୍କର ବଚନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତକ ବିତକ କରିବା ନିତାନ୍ତ ଅପରାଧ ଅଟେ । ଯୋଗୀ ସମାପ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଯାହାର ଅନୁଭବ ଦୃଷ୍ଟି ଖୋଲି ଯାଇଛି, ସେହି ସନ୍ତୁ ସନ୍ତୁଖରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମର ସମସ୍ତ ଗୁପ୍ତଜ୍ଞାନ ତତ୍ତ୍ଵର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସାକ୍ଷାତକାର ହୋଇଥିବା ସନ୍ତୁଙ୍କର ସମସ୍ତ ବଚନକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵାସପୂର୍ବକ ନିର୍ଭ୍ରାନ୍ତ ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନରେ ନିଜର ଉତ୍ତମ ଜୀବନକୁ ସାର୍ଥକ କରିବା ଉଚିତ ।

ବ୍ରହ୍ମଓଁଓ଼ା ଦରବାର ମୈଁ,
ବୈଠୋ ସଜନ ହୋୟ ।
ଗୋ ମନ ଅଙ୍ଗ ସମ୍ଭାର କର,
ଓଁଓ଼ା ତପଳ ନ ହୋୟ ॥୨୫॥

ଭାଷ୍ୟ - ବ୍ରହ୍ମନିଷ୍ଠ ସଦ୍‌ଗୁରୁଙ୍କର ଧ୍ୟାନରେ ସତ୍ତ୍ଵକ୍ଷର ଉପଦେଶରେ ଲହିୟ, ମନ, ବାଣୀ ଏବଂ ନିଜ ଶରୀରର ଅବୟବମାନଙ୍କୁ ସମ୍ଭାଳି ସତ୍ତ୍ଵ ଏବଂ ସୁରୁଚିସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟବହାରଯୁକ୍ତ ହୋଇ ନମ୍ରତା ପୂର୍ବକ, ସଜନ ହୋଇ ଉପବିଷ୍ଟ ହେବା ଉଚିତ । ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ମନକୁ ଏକାଗ୍ର କରି ସଦ୍‌ଗୁରୁ ଉପଦେଶକୁ ଶାନ୍ତ ଚିତ୍ତରେ ଶ୍ରବଣ କରିବା ଉଚିତ । ମନ, ଲହିୟ ଏବଂ ବାଣୀର ଆଳାପରେ ଏକାଗ୍ରତା ରହି ନ ଥାଏ ଏବଂ ଅଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତିର ଉପଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ସଦ୍‌ଗୁରୁ ଶରଣରେ ଯାଇ ସରଳ ଚିତ୍ତରେ ବିନୟପୂର୍ବକ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟାର ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ ବୋଧ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଉଚିତ ।

ମେଥିର ଉପକାରिता

ମେଥି ହେଉଛି ଡାଲି, ମଟର ଓ ବିନସ ପରି ଏକ ଛୁଇଁ ଜାତୀୟ ଫସଲ, ଇଂରାଜୀରେ ମେଥିକୁ ଫେନ୍‌ଗ୍ରିକ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ମେଥିରେ ଉତ୍ତୁତ୍ତୁକ ଭାରତବର୍ଷ ନୁହେଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚ୍ୟ ଏବଂ ଆଫ୍ରିକା ମହାଦେଶରେ ଉତ୍ତୁତ୍ତୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ମୁନିରାଷିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୁରୋପ ମହାଦେଶକୁ ଅଣା ଯାଇଥିଲା । ଗ୍ରୀକ୍ ଓ ରୋମାନମାନେ ଏହାକୁ ଔଷଧ ଓ ମସଲା ବ୍ୟତୀତ ଗୋ ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ମେଥି ଗଛର ଡେମ୍ଫ ଉପରେ ତ୍ରିଭୁଜ ଆକାରରେ ତିନୋଟି ପତ୍ର ରହିଥିବା ଲାଟିନ୍ ଶବ୍ଦ କୋଷରେ ମେଥିକୁ ଟ୍ରାଇଗୋନାଲ କୁହାଯାଏ । ମେଥି ଶାଗରେ ସାଧାରଣତଃ ପୁଷ୍ଟିସାର ୪.୪ ପ୍ରତିଶତ, ସ୍ନେହସାର ୦.୯ ପ୍ରତିଶତ ଓ ଜଳାୟ ୫୫.୧ ପ୍ରତିଶତ ରହିଥାଏ । ମେଥିଶାଗ ଏବଂ ମେଥିରେ ଖାଦ୍ୟସାର ଏ, ଭିଟାମିନ୍ ସି, ଓ ଭିଟାମିନ୍ କେ'ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ରହିଥାଏ । ଖଣିଜ ଲବଣ ଆକାରରେ ମେଥିରେ ମ୍ୟାଗ୍ନେସିୟମ, ପୋଟାସିୟମ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାଦାନ ଉପଲବ୍ଧ ହୁଏ । ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଉଥିବା ମହିଳାମାନେ ଦୈନିକ ଅତି କମରେ ୧୫୦ ଗ୍ରାମ ମେଥିଶାଗ ଖାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ମା' ମାନଙ୍କ ଠାରେ ଦେଖା ଦେଉଥିବା ରକ୍ତହୀନତା ରୋଗ ଦୂର ହୁଏ ଏବଂ ମେଥିଶାଗରେ ଥିବା ଓମେଗା ୩ ଫ୍ୟାଟି ଏସିଡ୍ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ମସ୍ତିଷ୍କର ବିକାଶରେ ତମହାର ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ, ତେଣୁ କର ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳା ମଧ୍ୟ ମେଥି ଶାଗ ବା ମେଥିଗୁଣ୍ଡ ଖାଇ ନିଜ ଗର୍ଭସ୍ଥ ଶିଶୁ ବା ସନ୍ତାନର ମସ୍ତିଷ୍କ ବିକାଶରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ । ମେଥିଶାଗ ଅନେକ ଗୁଣ୍ଡିଏ ଔଷଧାୟ ଗୁଣରେ ଭରପୁର । ଏହା ଲୌହର ଏକ ଉତ୍ତମ ମାଧ୍ୟମ ହୋଇଥିବାରୁ ୬୦ ରୁ ୭୦ ଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାସ୍ତବୟସ୍କା ବାଳିକାମାନଙ୍କର ରକ୍ତହୀନତା ଓ ମାସିକ ରତ୍ନସ୍ରାବ ସମୟରେ ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ ଯତ୍ନ ଧରି ଦୂରକରେ । ମେଥିରେ କ୍ୟାଲସିୟମ ଭରପୁର ହୋଇଥିବାରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ହେଉଥିବା ଓଷ୍ଟିଓପୋରୋସିସ୍ ରୋଗକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିରୋଧ କରେ । ମେଥି ଶାଗକୁ ଶୁଖାଇ ଗୁଣ୍ଡ କରି ଖାଇଲେ ତାଲି ଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟର ଅଭାବ ପୂରଣ କରିବା ସହ ଆମିନୋ ଲାଇସିନର ଅଭାବ ପୂରଣ କରେ । ମେଥିଶାଗ ଛୋଟ ଛୋଟ ମାଟିଆ ରଙ୍ଗର ମଞ୍ଜି ମଧୁମେହ ରୋଗୀମାନଙ୍କର ଏକ ଅବ୍ୟର୍ଥ ଔଷଧ ରୂପେ ଗଣାଯାଏ । ମେଥି ମଞ୍ଜିର ଗୁଣ୍ଡ ୨ ଚାମଚ ଏକ ଗ୍ଲୁସ ପାଣି ସହ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ଖାଲି ପେଟରେ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ରକ୍ତରେ ଶର୍କରା ଭାଗ କମିଯାଏ । ପରୀକ୍ଷାରୁ ଜଣାଯାଇଛି ମେଥି ମଞ୍ଜିରେ ଶତକଡ଼ା ୩୦ ଭାଗ ନ୍ୟୁସିଲେଜ ଥାଏ, ଯାହାକି ସ୍ତନ୍ୟ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ରକ୍ତରେ ଥିବା ଶର୍କରାକୁ ଶୋଷିତ ଏ ଫଳରେ

ରକ୍ତରେ ଶର୍କରା ପରିମାଣ କମିଯାଇଥାଏ । ମେଥିଗୁଣ୍ଡ ରକ୍ତର କୋଲେଷ୍ଟେରଲର ପରିମାଣକୁ କମାଇବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥାଏ । ମେଥିକୁ ଡାଇରିଆ, ତିସେଣ୍ଟି ଏବଂ ପେପଟିକ୍ ଅଲସରର ପ୍ରତିଷେଧକ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଇନଫ୍ଲୁଏନ୍ସା ଓ ହୋନକାଇଟିସ୍ କଷ୍ଟରୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ବସନ୍ତ, ହାଡ଼ଫୁଟି ଓ ସାଧାରଣ ଅସୁସ୍ଥତା ପରେ ଶକ୍ତି ଫେରିଆସିବା ପାଇଁ ସର୍ବତ କରି ରୋଗୀକୁ ଦିଆଯାଏ । ମେଥିକୁ ଭାଜି ଗୁଣ୍ଡ କରି ଗୁଡ଼ ସହିତ ମିଶାଇ ଲଡୁ କରି ମଧ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଏ । ଅକାଳରେ ବାଳ ପାଚିଗଲେ ମେଥିବଟା ସହିତ କ୍ଷୀର ମିଶାଇ ଘଷାଏ ପରେ ମୁଣ୍ଡଧୋଇ ଦେଲେ ମୂଳ ଟାଣ ରହେ ପୁଣି କେଶ ଉପୁଡିବା କମିଯାଏ । ଖାଦ୍ୟ ସଂରକ୍ଷଣରେ ମଧ୍ୟ ମେଥିକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ମେଥିପତ୍ରକୁ ଶୁଖାଇ ଗୁଣ୍ଡକରି ମୁଗ, ବିରି, ଗହମ ଓ ଚାଉଳ ଇତ୍ୟାଦିରେ ରଖିଲେ ଉକ୍ତ ଖିଆପୋକ ଚାଉଳ ପୋକ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତି । ଜିୟୁମାନେ ମେଥିରୁ ଏକ ପାରମ୍ପରିକ ସସ୍ ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି ଯାହା 'ହେଲବେ' ନାମରେ ପରିଚିତ, ଏହାକୁ ପ୍ରତିଦିନ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ହେଲବେ ଏକ ଆରବ ଶବ୍ଦ ଓ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ଫଳପ୍ରଦ ହୁଅ ଓ ବଂଶବୃଦ୍ଧି କରାଅ । ମେଥିକୁ ଶାଗହିସାବରେ ପୁଣି ମେଥିକୁ ଭାଜି ଗୁଣ୍ଡ କରି ପ୍ରତିଦିନ ଆହାରରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ମେଥି ରୋଷେଇ ଘରେ ବହୁ କାମରେ ଲାଗିଥାଏ । କେତେବେଳେ ଖାଦ୍ୟରେ ଉପଯୋଗ କରାଯାଏ ତ କେବେ ଆଚାର ନଡେଡ ମେଥି ଶାଗ ରୂପେ ଖିଆଯାଏ । ତେବେ ଏଇ ମେଥି କିନ୍ତୁ ବହୁ ରୋଗ ଲାଗି ମହୋଷଧି ସଦୃଶ । ଶାତ ଦିନେ ମେଥି ଶାଗ ଖାଇବା ଫଳରେ ଖୁବ୍ ସୁଆଦିଆ ଲାଗିଥାଏ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ମେଥି ଖୁବ୍ ଉପଯୋଗୀ । ବିଶେଷକରି ମଧୁମେହକୁ କଣ୍ଟ୍ରୋଲ କରିବା ପାଇଁ ମେଥି ରାମବାଣ ପରି କାମ କରିଥାଏ । ଏଥିରେ ଥିବା ଗୋଲାକ୍ସେମେନ ନାମକ ତତ୍ତ୍ୱ ମଧୁମେହରୁ ମୁକ୍ତି କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ମେଥିରେ ଥିବା ପୋଟାସିୟମ ହୃଦ ରୋଗରୁ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ । ଏହାକୁ ନିୟମିତ ଖାଇବା ଫଳରେ କୋଲେଷ୍ଟେଲ ମାତ୍ରା କମ୍ ହୋଇଥାଏ । ଯାହା ଫଳରେ ରୋଗ ଦୂର ହୋଇଥାଏ ।

କାଶ ଥଣ୍ଡାରୁ ମୁକ୍ତି କରେ ମେଥି, ଏଥିପାଇଁ ଏକ ଚାମଚ ଲେମ୍ବୁରସ ଓ ମହୁ ସହିତ ମେଥି ଖାଇଲେ କେବଳ ଜ୍ୱର କମ୍ ହୋଇଥାଏ ତାହା ନୁହେଁ ବରଂ ଥଣ୍ଡା ଓ କାଶ ଏବଂ ଗଳା ଯତ୍ନଶୀଳ ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ । କେଶ ସମସ୍ୟା ଦୂର କରେ ମେଥି କେଶକୁ ଘନ ଓ କଳା କରିବାରେ ମେଥି ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ନେଇଥାଏ । ଯଦି କେଶ ଝଡି ପଡିଲା ହୋଇଯାଉଛି । ତେବେ ନଡିଆ ତେଲକୁ ଗରମ କରି ଏଥିରେ ମେଥି ଦାନା ପକାଇ ଏହି ନଡିଆତେଲକୁ ପ୍ରତିଦିନ କେଶରେ ଲଗାଇଲେ କେଶ ଝଡିବା ବନ୍ଦ ହେବା ସହ କେଶ କଳା ଓ ଘନ ହୋଇଥାଏ । ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସିଷ୍ଟମକୁ ସୁଖି କରେ ମେଥି ଦାନା । ପ୍ରତିଦିନ ମେଥି ଦାନା ସହିତ ଏକ ଚାମଚ ମହୁ ଓ ଲେମ୍ବୁରସ ମିଶାଇ ଖାଇବା ଫଳରେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସିଷ୍ଟମ ସୁଖି ହୋଇଥାଏ । ଆଚାର ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଭଜା ମେଥିକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ତରକାରି ଆଦି ଛୁଙ୍କ ସମୟରେ ଫୁଟଣରେ ମେଥିର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥାଏ ।

ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କି ?

- ୧୯୯୨ ଡିସେମ୍ବର ୬ରେ ଅଯୋଧ୍ୟା ଠାରେ ଥିବା ବାହା ମସଜିଦକୁ ଧ୍ୱସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।
- ୧୯୪୧ ଡିସେମ୍ବର ୭ ରେ ୩୫୩ ଜଣ ଜାପାନୀ ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଆମେରିକାର ପଲ ହରବରରେ ଥିବା ନୌସେନା ଘାଟୀ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ୧୯ ଟି ଜାହାଜ, ୧୮୮ ଟି ଏୟାରକ୍ରାଫ୍ଟ ନଷ୍ଟ କରିବା ସହ ୨,୦୦୦ ଆମେରିକୀୟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ।
- ୧୯୪୧ ଡିସେମ୍ବର ୮ରେ ପଲ୍ ହରବର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ପରେ ଆମେରିକା କଂଗ୍ରେସ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସହ ଜାପାନ ବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା ।
- ୧୯୪୬ ଡିସେମ୍ବର ୯ରେ ଭାରତୀୟ କଂଗ୍ରେସ ମୁଖ୍ୟ ସୋନିଆ ଗାନ୍ଧୀ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ।
- ୧୮୭୮ ଡିସେମ୍ବର ୧୦ ରେ ଭାରତର ପୂର୍ବତନ ଗଭର୍ଣ୍ଣର ଜେନେରାଲ ରାଜଗୋପାଳଚାରୀଙ୍କ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା ।
- ୧୯୫୦ ଡିସେମ୍ବର ୧୨ ରେ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତୀୟ ସୁପରଷ୍ଟାର ରଜନୀକାନ୍ତ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ।
- ୧୯୮୬ ଡିସେମ୍ବର ୧୩ରେ ଭାରତୀୟ ସିନେ ଜଗତର ପ୍ରତିଭାବାନ୍ ଅଭିନେତ୍ରୀ ସ୍ମିତା ପାଟିଲଙ୍କର ନିଧନ ହୋଇଥିଲା ।
- ୧୯୨୪ ଡିସେମ୍ବର ୧୪ରେ ଭାରତୀୟ ସିନେ ଜଗତର 'ଶୋ' ମ୍ୟାନ୍ ରାଜକପୁର ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ।
- ୧୯୫୦ ଡିସେମ୍ବର ୧୫ରେ 'ଆଇରନ ମ୍ୟାନ୍' ସର୍କାର ବଲ୍ଲଭ ଭାଇ ପଟେଲଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା ।

କହିପାରିବେ କି ?

- ୧) 'ଜନ୍ତର ମନ୍ତର' ଭାରତର କେଉଁ ସହରରେ ରହିଛି ?
- ୨) ଲୌହଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା କିଏ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ?
- ୩) ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତରେ କେତୋଟି ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନ ରହିଛି ?
- ୪) ଭାରତରେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଜନତା କର୍ମ୍ମ କେବେ ଲଗାଯାଇଥିଲା ?
- ୫) ବିଶ୍ୱ ଖାଦ୍ୟ ଦିବସ କେବେ ପାଳନ କରାଯାଏ ?
- ୬) ନନ୍ଦବଂଶର ଶେଷ ସମ୍ରାଟ କିଏ ଥିଲେ ?
- ୭) ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ତାଙ୍କର ଇସ୍ତଫା ପତ୍ର କାହାକୁ ଦିଅନ୍ତି ?
- ୮) ଇ-ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉପରେ ୨୪ ଡିସେମ୍ବର ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସମ୍ମିଳନୀର ଆୟୋଜନ କେଉଁଠାରେ ହୋଇଥିଲା ?
- ୯) ପ୍ରତାପ ସିଂହ ରାଣେଙ୍କୁ କେଉଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଜୀବନ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ମନ୍ତ୍ରୀ ପାହ୍ୟା ଦିଆଗଲା ?
- ୧୦) ସଂଜ୍ଞା ଓ ଛାୟା କାହାର ପତ୍ନୀ ଥିଲେ ?

JUMBLE WORDS

1) MLEUP	=	6) ILFYL	=
2) FAXIF	=	7) COILAS	=
3) VILRED	=	8) DOEUXS	=
4) GLUTLE	=	9) NPDEV	=
5) ESYED	=	10) CUONE	=

ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ସଂପାଦକ, "ସ୍ୱୀକାର", ଲେବର କଲୋନୀ ମୁଦିପତ୍ରୀ, ସମ୍ବଲପୁରଙ୍କ ଠିକଣାରେ ପଠାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଜାଣିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଆସନ୍ତା ସଂଖ୍ୟାରେ ଦିଆଯିବ ।

ଗତ ସଂଖ୍ୟାର କହିପାରିବେ କି ? ର ଉତ୍ତର :-

୧. ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ୨. ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ, ୩. ୨୨ ମେ', ୪. ଜୟପୁର, ୫. ଜୟଚନ୍ଦ୍ର, ୬. ୧୯୨୬, ୭. ହଜି, ୮. ଭିରଲ ସୁଧାରଭାଇ ଦେଶାଇ, ୯. କୁଲଦୀପ ନାୟାର୍, ୧୦. ଚାନ୍ ।

Jumble Words ର ଉତ୍ତର :-

(1) HIGHER (2) CAVORT (3) DEPTH (4) INPUT (5) PIGEON (6) SEESAW (7) GRAND (8) SNARL (9) DIVERT (10) ABACUS

ପ୍ରତିଦିନ ନୂଆ ଜନ୍ମ, ପ୍ରତି ରାତି ନୂଆ ମୃତ୍ୟୁ

ମୃତ୍ୟୁ ଜୀବନର ପରମ ସତ୍ୟ ଓ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଭୟ ମଧ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣତଃ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ କେହି ଅଧିକ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ନିଜର କୌଣସି ପ୍ରିୟଜନ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ବା ନିଜର କୌଣସି ରୂପେ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର ହୋଇଯାଏ ତ ଏହି ବିଷୟ ଶେଷରେ ଆମେ ମୃତ୍ୟୁ ଉପରେ ଗମ୍ଭୀର ବିଚାର ପାଇଁ ବିବଶ ହୋଇଯାଉ ।

କରୋନା କାଳରେ ଆମେ ସବୁ ଚାରିଆଡ଼େ ମୃତ୍ୟୁର ତାଣ୍ଡବର ସାକ୍ଷୀ ରହିଛୁ । ପ୍ରତିଦିନ ଅସଂଖ୍ୟ, ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ମରିବାର ଖବର ଆସିଲା ଓ ଧୀରେ ଧୀରେ ଏହା ସମାଚାରର ସାଧାରଣ ଅଂଶ ପ୍ରତୀତ ହେବାରେ ଲାଗିଲା, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ନିଜର କୌଣସି ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ, ପ୍ରିୟଜନଙ୍କର ବିଚ୍ଛେଦ ହୋଇଗଲା ତ ଜୀବନ ଗଭୀର ଦୁଃଖ, ଶୋକ ଓ ବେଦନାରେ ସଜ୍ଜ ହୋଇ ଉଠିଲା ଏବଂ ଆମେ ମୃତ୍ୟୁର ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ ।

ଏହି ସମୟରେ ଥରେ ତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଧାନ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଲା ଯେ ସେ ଏତେ କୁର କିପରି ହୋଇ ପାରନ୍ତି । ଏହି ମହାମାରୀ କାରଣରୁ ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକ କାଳର କବଳିତ ହୋଇଗଲେ, କିନ୍ତୁ ମୃତ୍ୟୁ ଉପରେ କାହାର ବା ବଶ ରହିଛି । ଶେଷରେ ମୃତ୍ୟୁର ଅଟଳ ବିଧାନକୁ ଏପରି ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼େ, ଯେପରି ଦିନ ପରେ ରାତିର ନିତ୍ୟକ୍ରମ । ମୃତ୍ୟୁ ଜୀବନର ଏକ ଅକାଟ୍ୟ, କିନ୍ତୁ କଟୁ ସତ୍ୟ ।

ଯିଏ ବି ଏହି ମୃତ୍ୟୁଲୋକକୁ ଆସିଛି, ଦିନେ ତାକୁ ଏହା ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଛି । ସେ ଗରିବ ହେଉ କି ଧନୀ, ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉ ବା ମହାପୁରୁଷ । ଭଗବାନ ରାମ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଭଳି ଅବତାରୀ ସତ୍ତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏ ଧରାକୁ ଆସିଲେ ଓ ଚାଲିଗଲେ । ଏଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏକ ସାମିତ, କିନ୍ତୁ ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂମିକା ରହିଥାଏ । କିଛି ଲୋକ ଏହାକୁ ବୁଝି ପାରନ୍ତି, ଅଧିକାଂଶ ଏହାକୁ ବୁଝିବା ବିନା ହିଁ ଏଠାରୁ ବିଦା ହୋଇଯାନ୍ତି ।

ଏକ ସାର୍ଥକ ଓ ସୁଖୀ ଜୀବନ ସକାଶେ ମୃତ୍ୟୁର ଏହି ପ୍ରହେଳା ଉପରେ ବିଚାର ଅଭାଷ ହୋଇଯାଏ । ବିଜ୍ଞାନଙ୍କ ମତରେ ଜୀବନକୁ ସଠିକ ଢଙ୍ଗରେ ଯାପନ କରି ମୃତ୍ୟୁ ରୂପା ଭୟର ସାମନା ଉତ୍ତମ ରୂପେ କରାଯାଇ ପାରେ, ବରଂ ଏକ ଉତ୍ସବ ରୂପେ ଏହାକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି ଜୀବନର ମହାଯାତ୍ରାରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇପାରେ ।

ପ୍ରତିଦିନ ମୃତ୍ୟୁଲୋକର ଏହି

ଛକକୁ କେତେ ଲୋକ ଆସନ୍ତି ଓ ଯାଆନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କୁ ଆମେ କେତେ କୌତୁକପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଥାଉ । ଲୋକ ବା ବାହନଗୁଡ଼ିକର ଯାତାୟାତର ଏହି କ୍ରମକୁ କେଉଁଠି କେହି ଖରାପ ଭାବନ୍ତି ନାହିଁ, ଦୁଃଖୀ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ଏହାକୁ ମଜାରେ ଦେଖନ୍ତି, ଏହାର ଆନନ୍ଦ ନିଅନ୍ତି ଏବଂ ନିଜେ ମଧ୍ୟ କିଛି କ୍ଷଣ ଏହାର ଅଂଶ ହୋଇ ନିଜର ଗନ୍ତବ୍ୟ ସ୍ଥଳ ଦିଗରେ ବଢ଼ିଯାନ୍ତି । ଏହି ଧରିତ୍ରୀର, ମୃତ୍ୟୁଲୋକର ଛକ ଦେଇ ଆତଯାତ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆବାଗମନର କ୍ରମ କେବେଠାରୁ ଚାଲି ଆସୁଛି ଜଣା ନାହିଁ ।

ଗୋଟିଏ ସରାଇ ଭଳି ଏହି ମୃତ୍ୟୁଲୋକରେ ଆମେ ବାସ କରୁ ଏବଂ ସମୟ ହୋଇଗଲେ ଏହାକୁ ଛାଡ଼ି ନିଜର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଗନ୍ତବ୍ୟ ଦିଗରେ ଚାଲିଯାଉ । ଜୀବନର ଏହି ଯାତ୍ରାକୁ ଏକ ରେଳଯାତ୍ରା ପରି ମାନି ପାରନ୍ତି । ଯେଉଁଥିରେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ଷ୍ଟେସନ ଆସିଲେ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଆନ୍ତି । ସରାଇ ବା ରେଳର ସହଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମେ ଅନାବଶ୍ୟକ ସମ୍ବନ୍ଧ ବା ମୋହ-ଆସକ୍ତି ବାନ୍ଧି ନ ଥାଉ, କିମ୍ବା ଏହାର ଡବା ବା ସିଙ୍ ଉପରେ ନିଜର ଅଧିକାର ଜାହିର କରି କୌଣସି ଲଢ଼େଇ ଝଗଡ଼ା ବା ମୋକଦ୍ଦମାରେ ଫସି ନ ଥାଉ ।

ଏହିପରି ଜୀବନ ରୂପା ସରାଇ ବା ରେଳଯାତ୍ରା ସହିତ ମଧ୍ୟ ଅନାସକ୍ତ ଭାବରେ ରହି ଜୀବନ ଯାପନ କରାଯାଇପାରେ । ଜୀବନର ଏହି ସତ୍ୟ ସହିତ ଆମେ ଯେତେ ଓଡ଼ପ୍ରୋତ ହୋଇଯିବା, ସେତେ ଉତ୍ତମ ହେବ । ଧରିତ୍ରୀ ଉପରେ ଆମର ଅଳ୍ପ ସମୟର ଅବଧି କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ମିଳିଛି । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିବା ଓ ଏହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ସତେଷ୍ଟ ପ୍ରୟାସ କରିବା ଆମର ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଯେଉଁ ମାନବ ଜୀବନରେ ପରମେଶ୍ଵର ନିଜର ସମସ୍ତ ସମ୍ପାଦନା ଭରି ପଠାଇଛନ୍ତି, ସେହି ସମ୍ପାଦନାଗୁଡ଼ିକୁ ସାକାର କରିବାର ପ୍ରୟାସରେ ଲାଗି ପଡ଼ିବାକୁ ହେବ । ତନୁ-ମନ ଓ ଅନ୍ତରାତ୍ମା ଭଳି ଇଶ୍ଵର ପ୍ରଦତ୍ତ ସମ୍ପଦଗୁଡ଼ିକର ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଉପଯୋଗ କରି ନିଜର ସମ୍ପାଦନାଗୁଡ଼ିକୁ ସାକାର କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏହା ସହିତ ନିଜର ପାରିବାରିକ-ସାମାଜିକ ଦାୟିତ୍ଵ-କର୍ତ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରି ଶେଷରେ ଆତ୍ମଜ୍ଞାନରୁ ନେଇ ମୁକ୍ତି, ମୋକ୍ଷ, ନିର୍ମାଣ, ସମାଧି ଆଦିର ବ୍ରାହ୍ମାସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଜୀବନର ମହାଯାତ୍ରାରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ହେବ ।

ଅଧିକାଂଶ ଏହି ଜୀବନ ରୂପା ସରାଇ, ଛକ ବା ରେଳଯାତ୍ରା ପ୍ରତି

ଅନାବଶ୍ୟକ ମୋହ-ମମତା ପାଳି ନିଜର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରୁ ଭ୍ରମିତ ହୋଇଯାନ୍ତି । ନିଜ ଗନ୍ତବ୍ୟର ବୋଧ ସେମାନଙ୍କର ରହେ ନାହିଁ ଏବଂ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵାର୍ଥ, କ୍ଷୁଦ୍ର ଅହଂକାର ବା ବାସନା-ତୃଷ୍ଣାର ବନ୍ଦନରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ପାପର ଗଣ୍ଠିଲି ବୋହିଥାନ୍ତି ତଥା ଯେତେବେଳେ ବିଦାୟାର ସମୟ ଆସେ ତ ଭାରୀ ବୋଧ ଭଳି ସଂସାରରୁ ବିଦା ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଏଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ସେମାନଙ୍କର ପୂରା ଜୀବନ ଯେମିତି ଏକ ସଂକଟ ପୁରି ପ୍ରତୀତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଶରୀର ଛାଡ଼ିବା ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଭାରୀ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ସହିତ ଗଭୀର ବେଦନା ଓ ଦୁଃଖ-ସନ୍ତାପ ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କାନ୍ଦିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ସ୍ଥିତି ଅନାବଶ୍ୟକ ମୋହ ପାଳିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ସୃଜନଙ୍କ ବିୟୋଗ-ବିଚ୍ଛେଦରେ ହୋଇଥାଏ ।

ମୃତ୍ୟୁ ଯୋଗୁଁ ଏହି ଭୟ-ସନ୍ତାପର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ଅଜ୍ଞାନ ଅଟେ, ଏହା ଫଳରେ ଶରୀର ଓ ନଶ୍ଵର ଜୀବନ ସହିତ ମୋହ-ଆସକ୍ତି ଯୋଡ଼ି ହୋଇଯାଏ । ଏହି କାରଣରୁ ମୃତ୍ୟୁ ଆସିଲେ ସବୁ କିଛି ଚାଲିଯିବା ବା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯିବାର କଳ୍ପନା ମାତ୍ରେ ଶିହରଣ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ସୃଜନଙ୍କ ବିୟୋଗର କଳ୍ପନା ଦୁଃଖର ପାହାଡ଼ ଖସାଇ ଦିଏ । କିଛି କ୍ଷଣ ପାଇଁ ଶୋକର ସ୍ଥିତି ଆସିବା ତ ସ୍ଵାଭାବିକ, ଯାହା ଉପରେ ବିବେକବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଏବଂ ବୁଝିବା ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ନିଅନ୍ତୁ ଓ ଜୀବନକୁ ସାଧାରଣ ସନ୍ତୁଳିତ ଢଙ୍ଗରେ ଯାପନ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମୋହଗ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନାବଶ୍ୟକ ଭୟ, ଚାପ ଓ ଭୀଷଣ ସନ୍ତାପକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ ବିବଶ ହୋଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁକରି ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମର ପାଳନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ କାହାରି ପ୍ରତି ଅନାବଶ୍ୟକ ମୋହ ପାଳନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ଏହା ସହିତ ମରଣକୁ ସର୍ବଦା ସ୍ମରଣ ରଖନ୍ତୁ । ଏହା ଜୀବନର ମହାଯାତ୍ରାର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ପର୍ଯ୍ୟାୟ, ଯାହାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ସମୟ ଥାଉ ଥାଉ କରିନେବା ଉଚିତ । ନିଜ ଦେହର ତ୍ୟାଗ ଏବଂ ସ୍ଵଜନଙ୍କ ବିଚ୍ଛେଦ, ଉଭୟ ଏହି ନଶ୍ଵର ଜୀବନର ଅକାଟ୍ୟ ବିଧାନ । ଜୀବନର ଆଦି ଆଧାର ଓ ଅନ୍ତିମ ଗନ୍ତବ୍ୟ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ଆତ୍ମଭାବରେ ବଞ୍ଚିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ହିଁ ଏହାର ଏକମାତ୍ର ସ୍ଵାୟା ସମାଧାନ । ମୃତ୍ୟୁ ତ ଏହି ଜୀର୍ଣ୍ଣଶୀର୍ଣ୍ଣ ଶରୀର ରୂପା ପୋଷକ ପାଇଁ ଏକ ବରଦାନ ଭଳି, ଜୀବନର ଦୀର୍ଘ ଓ କ୍ଳାନ୍ତ ପାଳି ପରେ ଏକ ବିଶ୍ରାନ୍ତ କାଳ ଭଳି, ଯାହା ପରେ ଜୀବାତ୍ମା ସତେଜ ହୋଇ ଜୀବନର ନୂଆ ପାଳି ପ୍ରାରମ୍ଭ କରିଥାଏ ।

ମୃତ୍ୟୁ ଆମକୁ ସର୍ବଦା ଏହି ନଶ୍ଵର ଜୀବନର ଶାଶ୍ଵତ ଆଧାରକୁ ବୁଝିବା, ବଞ୍ଚିବା ଓ ସ୍ଵୀକାର କରିବାର ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥାଏ, ମହାକାଳ-ମହାକାଳୀଙ୍କୁ ନିଜର ଲକ୍ଷ-ଆରାଧ୍ୟ ରୂପେ ବରଣ କରିବାର ବଳିଷ୍ଠ ଆଧାର ଦେଇଥାଏ, ଯଦ୍ଵାରା ଆମକୁ ନିଜର ପରମ ଗନ୍ତବ୍ୟ ସତତ ସ୍ମରଣ ରହିବ । ପ୍ରତିଦିନ ନୂଆ ଜନ୍ମ, ପ୍ରତି ରାତି ନୂଆ ମୃତ୍ୟୁର ଅଭ୍ୟାସ ଖଟ ଉପରେ ପଡ଼ି ରହି ନିତ୍ୟ ପ୍ରାତଃକାଳ ଓ ରାତ୍ରିରେ କରାଯାଇପାରେ ।

ପ୍ରାତଃ ଆତ୍ମବୋଧ ସହିତ ଦିନ ଯାକର ସକ୍ରିୟ ଦିନଚର୍ଯ୍ୟାୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଏବଂ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଏହାର ଲେଖାଯୋଖା କରି ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ ତତ୍ତ୍ଵବୋଧର ଅଭ୍ୟାସ । ସବୁ କାମରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇ ଯେବେ ନିଦ୍ରା ଦେବାଙ୍କ କୋଳକୁ ଯିବାର ସମୟ ଆସିବ, ତ କଳ୍ପନା କରିବା ଉଚିତ ଯେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ନାଟକର ପଟ୍ଟାକ୍ଷେପ ହେଲା । ଆମର ସର୍ବଦା ଧ୍ୟାନ ରହିବା ଉଚିତ ଯେ ଏ ସଂସାର ଏକ ନାଟ୍ୟଶାଳା ମାତ୍ର । ଆଜିର ଦିନଟି ନିଜକୁ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ମିଳିଥିଲା, ତେଣୁ ତାହାକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ନିର୍ବାହ କରିବା ହେତୁ ସଜୋଟତା ପୂର୍ବକ ପ୍ରୟତ୍ନ କଲି । ଯାହା ଭୁଲ ରହିଗଲା, ତାହାକୁ ମନେ ରଖିବି ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ତାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ନ ହେବା ପାଇଁ ଅଧିକ ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବି ।

ଅନେକ ବସ୍ତୁ ଏହି ଅଭିନୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ମିଳିଲା, ଅନେକ ସାଥୀଙ୍କ ସାହଚର୍ଯ୍ୟ ମିଳିଲା । ସେମାନଙ୍କ ସାନ୍ନ୍ୟାସ ଓ ଉପଯୋଗ ଯେତିକି ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା କରାଗଲା, ଏବେ ଯଥା ସମୟରେ ସେ ସବୁକୁ ଛାଡ଼ି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତିର ସହିତ ମୋର ଆଶ୍ରୟଦାତ୍ରୀ ମାତା ନିଦ୍ରା-ମୃତ୍ୟୁର କୋଳରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ ଶୟନ କରୁଛି । ଏହି ଭାବନା ବୈରାଗ୍ୟର ଅଭ୍ୟାସ ଅଟେ । ଅନାସକ୍ତିର ପ୍ରୟୋଗ ଅଟେ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ବି ନିଜର ନୁହେଁ, ସାଥୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବି ନିଜର ନୁହେଁ । ସେସବୁ ନିଜର

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଓ ନିଜର କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵର ଉତ୍ତାଦନ । ଆମର କାହା ଉପରେ ଅଧିକାର କି ସ୍ଵାମିତ୍ଵ ନାହିଁ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦାର୍ଥ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ସହିତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ଠିକ୍ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉ, ଏହା ନିଜ ପାଇଁ ଉଚିତ । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମୋହ-ମମତାର ବନ୍ଧନ ବାନ୍ଧିବା, ସ୍ଵାମିତ୍ଵ ଓ ଅଧିକାରର ଅହଂକାର ଯୋଡ଼ିବା ନିରର୍ଥକ । ଏକ ଶରୀର ବି ନିଜର ନୁହେଁ, କାଳି-ପରଦିନ ଏହା ଧୂଳି ହୋଇ ଉଡ଼ିଯିବ । ତାହେଲେ ଯେଉଁ ସମ୍ପଦ, ପ୍ରୟୋଗ ସାମଗ୍ରୀ, ପଦ, ପରିସ୍ଥିତି ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ, ସେ ଉପରେ ନିଜର ସ୍ଵାମିତ୍ଵ ଜାହିର କରିବା କି ଦରକାର ।

ଏଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଅନାବଶ୍ୟକ ମମତା ଯୋଡ଼ି ଏପରି କିଛି କରା ନ ଯାଉ, ଯଦ୍ଵାରା ଅନୁଚିତ ପାପକର୍ମରେ ସଂଲଗ୍ନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ବିବେକ ଆମେ ରାତିରେ ଶୋଇବା ସମୟରେ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅନୁଭବ କରିବା ଦରକାର ଯେ ଅହଂକାର ଓ ମମତାର ବନ୍ଧନ ଭାଙ୍ଗି ଏକାତ୍ମଭାବରେ ଭଗବାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ କୋଳ ନିଦ୍ରାମୃତ୍ୟୁରେ ପରମ ଶାନ୍ତି ଓ ସତ୍ତ୍ଵୋପପୂର୍ବକ ନିମଗ୍ନ ହେଉଛି । ଏ ପ୍ରକାର ମନୋଭୂମିର ବିକାଶ ହେବା ଦ୍ଵାରା ଜୀବନର ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଗତିର ସମ୍ଭାବନା ରହିଥାଏ । ଏ ପ୍ରକାର ଭାବନା ଲାଗି ରହିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ମାୟା-ମୋହର ହାନିକାରକ ବନ୍ଧନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶରୁ ବିମୁକ୍ତ ରହିଥାଏ ଏବଂ ଆୟୋଦ୍ଧାରର ବାସ୍ତବିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ତା' ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ।

ଏହିପରି ଯେଉଁ ସାଧକ ଜୀବନର ବାସ୍ତବିକ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ହସ୍ତଗତ କରିନିଏ, ତାକୁ ପୁଣି ବ୍ୟର୍ଥ ଜଞ୍ଜାଳରେ ଫସିବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ଦିନ ସତରେ ମୃତ୍ୟୁ ଆସିଯାଏ ତ ଏହି ପରିପକ୍ଵ ବୈରାଗ୍ୟ ଭାବନାର ଆଧାରରେ ବିନା ଭୟ ଓ ଉଦ୍‌ବେଗରେ ଶାନ୍ତିପୂର୍ବକ ବିଦା ହୋଇ ମରଣୋତ୍ତର ଜୀବନରେ ଶାନ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ପାରେ ।

ଉପକାରୀ ଘି- କୁଆଁରୀ

ଆଜିକାଲି ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ପ୍ରଦୂଷଣକୁ ରୋକିବା ନିମନ୍ତେ ବଜାରରେ ଏୟାର ପ୍ୟୁରିଫାୟାର ବିକ୍ରି ଜୋରସୋରରେ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ବିଦେଶୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ବେଜିଂ, କାନାଡା, ଲକ୍ଷ୍ନୌରେ ଏହି ପ୍ୟୁରିଫାୟାର ବହୁଳ ସଂଖ୍ୟାରେ ବିକ୍ରି ହେଉଛି । ଆଜିକାଲି ମହାନଗରୀ ଦିଲ୍ଲୀ, ମୁମ୍ବାଇରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଯତ୍ନେ ଧନି ଲୋକେ ବ୍ୟବହାର କଲେଣି । ବିଶେଷକ୍ଷ ଘନଙ୍କ ମତରେ ଲୋକେ ଯଦି ପ୍ରାକୃତିକ ଜୀବନଶୈଳୀ ପ୍ରତି ସାମାନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେବେ, ଏକ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଉପକରଣ ଆବଶ୍ୟକତା ଦରକାର ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ନ୍ୟୁୟାର୍କର ଗବେଷକ ଜନେମ୍ ସ୍କେଲ କହିଛନ୍ତି ନିଜ ବଗିଚାରେ ବାଲକୋନିରେ ଯଦି ଔଷଧୀୟ ଚାରାରୋପଣ କରିବେ, ଦିନ କେଇଟାରେ ଆପଣଙ୍କ ଘରୁ ବିଷାକ୍ତ ଗ୍ୟାସ୍ ବାହାରିଯିବ । ଏହିଭଳି ଏକ ମହୋଷ୍ଠସ୍ତ ଗଛ ହେଉଛି ଘି କୁଆଁରୀ । ଏୟାର ପ୍ୟୁରିଫାୟାର ଠାରୁ ଅଧିକ ଉପଯୋଗୀ ବୋଲି ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଏସାୟ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଜଳବାୟୁରେ ଭଲଭାବେ ବଢ଼ିପାରୁଥିବା ଘି- କୁଆଁରୀ ଗଛ ବାଲକୋନିରେ ରଖିବା ଖୁବ୍ ଲାଭଦ୍ରବ ।

ଶିରିଡ଼ି ସାଇ ମାଙ୍ଗଲ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ସୋନପୁରର ଭକ୍ତେଶନୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ

ସମ୍ବଲପୁର: ଆଜକୁ ୬ ବର୍ଷ ହେଲା ସୋନପୁର ଠାରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ଶ୍ରୀ ଶିରିଡ଼ି ସାଇ ମାଙ୍ଗଲ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ତାର କଲ୍ୟାଣକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର ସଙ୍ଗୀତ ବିଶ୍ୱର ଆଲୋକ ଗୁରୁଜୀ ଚନ୍ଦ୍ରଭାନୁ ଶତପଥୀଙ୍କ ଲିଖିତ ଗ୍ରନ୍ଥ 'ଗୁରୁ ଭାଗବତ'କୁ ସମଗ୍ର ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାରେ ପରିପ୍ରସାର କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାପକ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ସହ ସାଇତତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ ଜନଚେତନା ଜାଗ୍ରତ କରି ଜନମାନସରେ ପ୍ରଶଂସିତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଏହି ଗୁରୁ ଭାଗବତର ପ୍ରତିଟି

ଖଣ୍ଡର ମହିମା ଏତେ ପ୍ରଖର ଯେ ସୁଧା ଭକ୍ତିଜନ ଏହା ଶ୍ରବଣ ମାତ୍ରକେ ଭକ୍ତି ବର୍ଷାରେ ଭିଜି ଯାଉଛନ୍ତି । ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାରେ ଥିବା ସାଇ ମନ୍ଦିର ମାନଙ୍କରେ ଅଖଣ୍ଡ ପାରାୟଣ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁରୁତତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏହି 'ଗୁରୁଭାଗବତ' ଏତେ ବିଶାଳ ଆକାରରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା କାହିଁକି ଭାରତର କୌଣସି ପ୍ରାନ୍ତୀୟ ଭାଷାରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲେଖା ଯାଇଥିବାର ନଜିର ନାହିଁ । ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଙ୍କ ମହିମା, ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ, ଗୁରୁଙ୍କର ପ୍ରକାର

ଭେଦ, ଗୁରୁ ଶିଷ୍ୟ ସଂପର୍କ, ଗୁରୁସେବାର ମହତ୍ତ୍ୱ ଆଦି ମାନବ ଜୀବନର ଉପାଦେୟ ଅମୂଲ୍ୟ ଏହି ଗୁରୁ ଭାଗବତ । ଏହା ପୁଣି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ କୃତ ଭାଗବତ ଭଳି ନବାକ୍ଷରୀ ଛନ୍ଦରେ ରଚିତ । ଏହାର ପ୍ରତିଟି ଖଣ୍ଡରେ ବହୁ, ବହୁଶ୍ରୀ, ଶକ୍ତି ସିଦ୍ଧି ବିଭୂତି, ଯୋଗ ସାଧନା, ଈଶ୍ୱର ପ୍ରାପ୍ତି, ଗୁରୁ ପୂଜା ଧର୍ମ, ମୃତ୍ୟୁ ବିଦ୍ୟା ଆଦି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ମାନ ଏଥିରେ ସମ୍ବୃତ । ଏହା ହିନ୍ଦୀ, ଓଡ଼ିଆ, ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ମୁଦ୍ରିତ ହେବା ସହ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ପରିପ୍ରସାର

ଘଟିଚାଲିଛି । ଏହି ଅବସରରେ ସୋନପୁର ଠାରେ ଥିବା ସାମାଜିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶ୍ରୀ ଶିରିଡ଼ି ସାଇ ମାଙ୍ଗଲ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ଗୁରୁଜୀ ତଥା ବିଶିଷ୍ଟ ସାଇଭକ୍ତ ଗୁରୁଜୀ ଚନ୍ଦ୍ରଭାନୁ ଶତପଥୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ଅନେକ ଯୋଜନା ହାତକୁ ନେଇଛି । ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରସ୍ତୁତ ତଥା ବିଶିଷ୍ଟ ସାଇଭକ୍ତ ଚାରୁଦତ୍ତ ମିଶ୍ର ଏହି ଯୋଜନା ସବୁର ନେତୃତ୍ୱ ନେଉଛନ୍ତି । ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେ ଗୁରୁ ମହିମା, ସାଇତତ୍ତ୍ୱ ବିକଶିତ ହେଉଛି । ଏହି ସାମାଜିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସୋନପୁର ଖଲିଆପାଲି ଠାରେ ଥିବା ସନ୍ଥ କବି ଭୀମ ଭୋଇ ସମାଧୀ ପୀଠରେ ଗୁରୁଭାଗବତ ପାରାୟଣ ଆଶ୍ରମରେ ଜାରୀ ରଖିଛନ୍ତି ।

ଠାରେ ଅର୍ଦ୍ଧ ନିର୍ମିତ ଏକ ସାଇ ମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣର ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ଜାଗାରେ ଟ୍ରଷ୍ଟ ପକ୍ଷରୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁଭାଗବତ ଟୁଙ୍ଗା ନିର୍ମାଣ ପରିକଳ୍ପନା କରି ସେ ଦିଗରେ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି । ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ସ୍ଥିତ ବୃନ୍ଦାମାଳ ସାଇ ଆଶ୍ରମର ପରିଚାଳନା ଦାୟିତ୍ୱ ନେବା ସହ ଏହି ଜାଗାକୁ ଏକ ଜନପ୍ରିୟ ତୀର୍ଥ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିବାର ଯୋଜନାରେ ଅଛି । ଗତ ୨୦୧୮ ମସିହାରେ ଏକ ବିରାଟ କାୟ ଶିରିଡ଼ି ସାଇ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ରେଙ୍ଗାଲି ରଂପେଲୀ ନଦୀରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଟ୍ରଷ୍ଟ ଛତିଶଗଡ଼, ରାୟପୁର ସ୍ଥିତ ସାଇ ଟିକିରା ଗାଁରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ସହ ଏହି ଜାଗାକୁ ଏକ ତୀର୍ଥ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରୂପାନ୍ତର ଦେବାରେ ବିଶେଷ ଭୂମିକା ନେଇଛି । ଏହି ଟ୍ରଷ୍ଟ ଗଠକ, ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଆଦିଙ୍କୁ ଯଥା ସମ୍ଭବ ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ ଯୋଗାଇ ଦେବା ସହ ପ୍ରଶଂସିତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି ।

ନାଟ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ହରିହର ମିଶ୍ରଙ୍କ ପରଲୋକ

ବରଗଡ଼: ଜଣାଶୁଣା ଅଭିନେତା ତଥା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ହରିହର ମିଶ୍ରଙ୍କ ପରଲୋକ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଜଣେ ମୃତ୍ୟୁ ବେଳକୁ ତାଙ୍କୁ ୭୬ ବର୍ଷ ବୟସ ହେଉଥିଲା ।

ଡ୍ରାଲ୍ଫ୍ଟ ଦୁଇ ଅଫ ରେକର୍ଡରେ ଅଟଳ ଟନେଲ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ: ଡ୍ରାଲ୍ଫ୍ଟ ଦୁଇ ଅଫ ରେକର୍ଡରେ ଅଟଳ ଟନେଲ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି । ସମୁଦ୍ର ପତ୍ତନଠାରୁ ୧୦ ହଜାର ଫୁଟ ଉଚ୍ଚରେ ଏହା ବିଶ୍ୱର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ତଥା ସୁଦୀର୍ଘ ସୁତଙ୍ଗ ରାଜପଥ ଭାବେ ରେକର୍ଡ କରିଛି । ନୂଆଦିଲ୍ଲୀରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଉତ୍ସବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ରୋଡ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଜେନେରାଲ ରାଜୀବ ଚୌଧୁରୀ ଏହି ରେକର୍ଡ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶର

ଲେହ ମନାଲିରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏହି ଟନେଲ । ୯.୦୨ କିଲୋମିଟର ଦୀର୍ଘ ସୁତଙ୍ଗ ପଥ ୨୦୨୦ ଅକ୍ଟୋବର ୩ ରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲୋକାର୍ପିତ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ଷକୁ ୬ ମାସ ଏହି ରାଜପଥ ବନ୍ଦ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଟନେଲ ନିର୍ମାଣ ଦ୍ୱାରା ମନାଲି ଓ ସାର୍ବୁ ମଧ୍ୟରେ ୪୬ କିଲୋମିଟର ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ଏହି ଟନେଲ ମାଧ୍ୟମରେ ବର୍ଷ ସାରା ଗମନାଗମନ ସୁବିଧା ହୋଇ ପାରିଛି ।

ବାରକୋଟରେ ପିଏନବିର ନୂତନ ଶାଖା ଉଦ୍ଘାଟିତ

ଦେବଗଡ଼: ଦେବଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାର ବାରକୋଟ ଠାରେ ପଞ୍ଚାବ ନ୍ୟାସନାଲ ବ୍ୟାଙ୍କର ଏକ ନୂତନ ଶାଖା ଉଦ୍ଘାଟିତ ହୋଇଛି । ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆଞ୍ଚଳିକ ପ୍ରବନ୍ଧକ ସଞ୍ଚାଳକ ଭରଦ୍ୱାଜ, ସମ୍ବଲପୁର ମଣ୍ଡଳ ମୁଖ୍ୟ ଅରବିନ୍ଦ ପଣ୍ଡାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଏହି ଶାଖା ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଥିଲେ । ଶାଖା ଅବସ୍ଥାପିତ ସ୍ଥାନ ଗୁଡ଼ିକର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଓ ବିକାଶରେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଗୁଡ଼ିକର ଭୂମିକା ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ ।

ଦେବେନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ରଙ୍କ ପରଲୋକ

ଭୁବନେଶ୍ୱର: ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ରାଜ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ କମିଶନର ଦେବେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ମିଶ୍ରଙ୍କ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ପରଲୋକ ହୋଇଯାଇଛି । ମୃତ୍ୟୁ ବେଳକୁ ତାଙ୍କୁ ୮୫ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା । ସୋନପୁରର ମୂଳ ବାସିନ୍ଦା ସ୍ୱର୍ଗତ ମିଶ୍ର ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ପଦପଦବୀରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ସଫଳତାର ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ସେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ରହୁଥିଲେ । ସୋନପୁରର ମୂଳ ବାସିନ୍ଦା ସ୍ୱର୍ଗତ ମିଶ୍ର ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଶାସନରେ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶା ସ୍ୱାର୍ଥ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ତଥା ସାମୂହିକ ଭାବରେ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

ବିଶ୍ୱାସୀ ବିଦ୍ୟାମନ୍ଦିରରେ ଇ ସ୍ମାର୍ଟକ୍ଲାସ ଉଦ୍ଘାଟିତ

ବଲାଙ୍ଗିର: ସ୍ଥାନୀୟ ବିଶ୍ୱାସୀ ବିଦ୍ୟା ମନ୍ଦିରରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ରେଡନା ପରିଷଦ ଏବଂ ଟ୍ରଷ୍ଟର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ପରମହଂସ ସାମା ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟପ୍ରକାଶନନ୍ଦ ସରସ୍ୱତୀ ବିଶ୍ୱାସୀ ବିଦ୍ୟା ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ଏକ ନୂତନ ସ୍ମାର୍ଟକ୍ଲାସ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ସାମାଜିକ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ପୁସ୍ତକ 'ଆତ୍ମ ବିଷ୍ଣୁତି ସେ ଆତ୍ମ ପ୍ରକାଶ କି ଔର' (ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗ) ଉଦ୍ଘାଟିତ ହୋଇଥିଲା ।

ସୁରେତାରାଣୀ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ବିଷ୍ଣୁ ସହସ୍ରନାମାର୍ଚ୍ଚନା

ସମ୍ବଲପୁର: ମାଁ ପ୍ରଜ୍ଞା ମୂର୍ତ୍ତି ରୂପେ ପରିଚିତ ତାଙ୍କର ସୁରେତାରାଣୀ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଝାଡୁଆପଡ଼ା ସ୍ଥିତ ସମନ୍ୱୟ କୋଠରୀରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ରେଡନା ପରିଷଦ ପରିଷଦ ପକ୍ଷରୁ ବିଷ୍ଣୁ ସହସ୍ରନାମାର୍ଚ୍ଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ସାମା ସତ୍ୟବେଦାନନ୍ଦ ସରସ୍ୱତୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପରମେଶ୍ୱର ଦାଶ, ଇ. ସନ୍ତୋଷ ମିଶ୍ର, ତନ୍ମୂର ଶ୍ରୀଲତା ମିଶ୍ର,

ମୋହନ ସେଠ, ଉମାଚରଣ ପୂଜାରୀ, ସରୋଜ କୁମାର ମହାପାତ୍ର, ନନ୍ଦ କିଶୋର ମିଶ୍ରଙ୍କ ସମେତ ଶ୍ରୀମତୀ ନଳିନୀ ବାବୁଙ୍କ ସମେତ ବିଶ୍ୱାସୀ ବିଦ୍ୟାମନ୍ଦିରର ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀମାନେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ସୂଚନା

ସାପ୍ତାହିକ 'ସ୍ୱାକାର' ନେବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ଗ୍ରାହକମାନେ ତାଙ୍କର ଦେଖ କାନାରା ବ୍ୟାଙ୍କ ସମ୍ବଲପୁର ଶାଖାର ଏକାଡ଼ିଂ ନମ୍ବର ୦୧୮୫୨୦୧୦୨୧୫୩୮, ଆଇଏଫସି କୋଡ୍- ସିଏନଆର୍ବି ୦୦୦୧୮୫ ରେ ଏନଇଏଫଟି, ଆରଟିଜିଏସ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଜମା କରି ପାରିବେ ।

Subscription Rate of The Sweekar

Life Member	-	Rs.5000.00
Annual	-	Rs. 500.00
Half-yearly	-	Rs. 250.00
Quarterly	-	Rs. 120.00

Advertisement Tariff of The Sweekar

Full Page	-	Rs. 2,00,000.00
Half Page	-	Rs. 1,00,000.00
Quarter Page	-	Rs. 50,000.00
Colour Advertisement	-	100% Extra

ନୂଆ ଗୁରୁ ସ୍ମୃତି ସମିତିର 'ଆଜାଦା କା ଅମୃତ ମହୋତ୍ସବ'

ସମ୍ବଲପୁର: 'ଆଜାଦା କା ଅମୃତ ମହୋତ୍ସବ' ଉପଲକ୍ଷେ ନୂଆ ଗୁରୁ ସମିତି ପକ୍ଷରୁ ପାଳନ କରାଯାଉଥିବା ସମୟ ବ୍ୟାପୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅବସରରେ ନେତାଜୀ ସୁଧାକର ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ପାଠେ 'ଗାନ୍ଧୀବାଦ' ଶୀର୍ଷକ ଏକ ଆଲୋଚନାଚକ୍ର ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା । ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଡକ୍ଟର ଶ୍ୟାମା ଭୋଇଙ୍କ ପୌରୋହିତ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହି ଆଲୋଚନାଚକ୍ରରେ ବ୍ରହ୍ମପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପୂର୍ବତନ କୁଳପତି ପ୍ରଫେସର ଆଦିତ୍ୟ ପ୍ରସାଦ ପାଢ଼ୀ ଯୋଗ ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ, ଜାତିର ଜନକ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ସତ୍ୟର ପୂଜାରୀ ଥିଲେ ।

ଡକ୍ଟର ଭୋଇ ଓ ଆଚାର୍ଯ୍ୟରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନ ଥିଲା । ସରଳ ଜୀବନ ଓ ଉଚ୍ଚ ଚିନ୍ତାଧାରା ହିଁ ଡକ୍ଟର ଜୀବନୀଦର୍ଶୀ ଥିଲେ । ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ପଠଶିକ୍ଷା ଭାବେ ନୂଆ ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଡକ୍ଟର ଜୀବନର ଶେଷ ଦଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଆଦର୍ଶରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ସେହିପରି ବର୍ତ୍ତମାନର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନେ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ବାଣୀ ଓ ବିଚାରକୁ ଅନୁକରଣ କରି ସତ୍ୟ, ଅହିଂସା ଓ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ପାଳନ ପୂର୍ବକ ରାଷ୍ଟ୍ରସେବାରେ ଆତ୍ମନିଯୋଗ କରନ୍ତୁ ବୋଲି

ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟତମ ଆଲୋଚକ ବିଶିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷାବିତ ଅରବିନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର କହିଥିଲେ ଯେ, ଅଜ୍ଞତା, ନିରକ୍ଷରତା ଓ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହେତୁ ଏହି ଦେଶର ଜନଙ୍କୁ ଏହାର ଫୁଲଭାଜନେ ପାଇଁ ସମାଜର ସବୁ ସ୍ତରରୁ ଉଦ୍‌ଧାରଣ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏହାଛଡା ସେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ନୀତି ଓ ଆଦର୍ଶ ସମ୍ପର୍କରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବା ସହ ନୂଆ ଗୁରୁଙ୍କ ତ୍ୟାଗରୁ ଜୀବନ ଉପରେ

ଆଲୋଚିତ କରିଥିଲେ । ସ୍ମୃତି ସମିତିର ସମ୍ପାଦକ ହେମନ୍ତ କୁମାର ମହାପାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜ୍ଞାପନ କରି କହିଥିଲେ ଯେ, ସ୍ଥାନୀୟ ତଥା ଜାତୀୟ ସ୍ତରୀୟ ସମାଜ ଓ ବରପୁତ୍ର ମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅବଗତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମିତି ପକ୍ଷରୁ ଏହି ସମୟବ୍ୟାପୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଛି । ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଫେସର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ କୁମାର ସା ଓ ଡକ୍ଟର ରଘୁଶ୍ୟାମା ନାଏକ ପ୍ରମୁଖ ଏହି ଆଲୋଚନାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଡକ୍ଟର ବିଶ୍ୱମୋହନ ଜେନା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ଜାତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ଶପଥ ପାଠ କରାଇଥିଲେ । ଶେଷରେ ଡକ୍ଟର ହରିହର ମଲ୍ଲିକ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

ଏନ୍.ଏସ୍.ସି.ବି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଗାନ୍ଧୀବାଦ ଶୀର୍ଷକ ଆଲୋଚନାଚକ୍ର

ବିଶିଷ୍ଟ ସାହିତ୍ୟିକ ପଞ୍ଚାନନ ମିଶ୍ର ଆଉ ନାହାନ୍ତି

ସମ୍ବଲପୁର : ଜ୍ଞାନୀ ବିଭୀର ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ ତଥା ବିଶିଷ୍ଟ ସାହିତ୍ୟିକ ପଞ୍ଚାନନ ମିଶ୍ରଙ୍କର ୭୨ ବର୍ଷ ବୟସରେ ପରଲୋକ ହୋଇ ଯାଇଛି । କିଛିଦିନ ଧରି ସେ ହୃଦ୍ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଥିଲେ । ଜଣେ ଛାତ୍ରବନ୍ଧୁଙ୍କ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ପରିଚିତ ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ଜ୍ଞାନୀ ବିଭୀର ଅଧ୍ୟାପକ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ଦଖଲ ରହିଥିଲା । ହେ ମୋର ଅନୁଜ୍ଞାପିତ ଶବ୍ଦମାନେ, ସାତଜଣ ଶେଷରାତି, ସବ୍ୟସାଚୀର ଶୋକ, ଅଧୀରେ ଆଲୋକ ରାସ, ଲବଙ୍ଗ ଦ୍ୱାପର ଲାବଣ୍ୟବତୀ, ଅର୍ଦ୍ଧନାରୀଶୁରଙ୍କ ଅର୍ଦ୍ଧରାଜ, ପୁରୁରବାର ପୂର୍ବ ରାଗ, କବିତା କବୟତ୍ରୀ, ଉଲଗ୍ନ ଆକାଶ, ଆଦିନାରୀ, ଜୀବନୀୟନ, ପରକାୟା ପରକାୟା (କବିତା ସଙ୍କଳନ), ସାହିତ୍ୟ ସମାଲୋଚନା ଚାହିଲି ଓ ପ୍ରାୟୋଗିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରଥମ ଭାଗ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗ, କବି ବିନୋଦ ଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକଙ୍କ କାବ୍ୟ କଳା ଓ ଜୀବନ ଦୃଷ୍ଟି, ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ଛ ମାଣ ଆଠ ଗୁଣ୍ଠ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବାଣୀ, ପାଞ୍ଚାତ୍ୟ ସମାଲୋଚନା ଚତୁର୍ଥ (ପ୍ରବନ୍ଧ), ରିଲକେଙ୍କ ଚୂଳନୋ ଏଲିଜି ଗୁଣ୍ଠ, ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସାଦଙ୍କ ଜୀବନୀ ଓ କୃତି, ଶ୍ରୀମଦ ଭାଗବତ ଗୀତା କର୍ମଯୋଗ ଗୀତା (ଅନୁବାଦ), ବସନ୍ତ କୁମାର ଶତପଥୀଙ୍କ ନିର୍ବାଚିତ ପ୍ରବନ୍ଧ ମାଳା (ସମ୍ପାଦନା) ଦ ଉଚ୍ଚଶ୍ରୀ ଏମଙ୍ଗ ଦ ପାଇକୁ, ଲଭ ସଙ୍ଗ ଅଫ ୧୯ କାଓଭର୍ଟ ଗାଲସ, (ଜ୍ଞାନୀ), ମିଥ ଏକ । ଏତିକି ଡିସକୋର୍ସ, ଏ ସ୍ମୃତି ଅଫ ଡବ୍ଲୁ ବି ଯିସେସ ଆଣ୍ଡ ଟି ଏସ ଏଲିଜି (ସମାଲୋଚନା) ପ୍ରଭୃତି ପୁସ୍ତକର ସେ ସ୍ରଷ୍ଟା ଥିଲେ । ନିଜର ଅନବଦ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ସେ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ସହ ଆହୁରି ଅନେକ ସାହିତ୍ୟିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପକ୍ଷରୁ ସମ୍ମାନିତ ଓ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ 'ଇ-ଅର୍ଫିସ୍' ଉଦଘାଟିତ

ସମ୍ବଲପୁର : ପ୍ରଶାସନରେ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଏବଂ ନିୟମିତ ବ୍ୟବହାରରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଇ-ଅର୍ଫିସ୍ ପ୍ରକଳ୍ପ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । କୁଳପତି ପ୍ରଫେସର ଏନ୍. ନାଗରାଜୁ ଏହା ଉଦଘାଟନ କରିଥିଲେ । ଏନଆଇସି ସହଯୋଗରେ ସିଏମଜିଆଇ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ଆଫିସ୍ ଲାଗୁ ହେଲେ ଗୁଣବତ୍ତା ଏବଂ ତଦାରଖ ସହଜ ହେବା ସହିତ ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର

ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଇ-ଅର୍ଫିସ୍ ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଇ-ଅର୍ଫିସ୍ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ୫-ଟି ଇ-ଗଭର୍ଣ୍ଣାନ୍ସର ଏକ ଅଂଶ ବିଶେଷ । ଏହାଦ୍ୱାରା ସ୍ୱଚ୍ଛତା, ପ୍ରୟୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା, ଦଳଗତ କାର୍ଯ୍ୟ, ସମୟ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହାସଲ ହୋଇପାରିବ । ଇ ଅର୍ଫିସ୍ ଲାଗୁ ହେଲେ ଗୁଣବତ୍ତା ଏବଂ ତଦାରଖ ସହଜ ହେବା ସହିତ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ।

ପ୍ରଶାସନିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ଓ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେବ । ଉଦଘାଟନା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ରୀୟ ସମୂହ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରଫେସର ମୋହନୀ ମହାନ୍ତ, ସିଏମଜିଆଇ ରାଜ୍ୟ ସଂଯୋଜକ ପିନାକୀ ମହାନ୍ତି ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଉପକୂଳସଚିବ ଡକ୍ଟର ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ପତି ସଂଯୋଜନା କରିଥିବା ବେଳେ କୁଳସଚିବ ଶ୍ରୀମତୀ ଯୁଗଳେଶ୍ୱରୀ ଦାଶ ସାଗତ ଭାଷଣ ଦେଇଥିଲେ ।

ପାଲା ଗାୟିକା କୁସୁଦିନୀ ପଟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ 'ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସୟମ୍ବର' ଉଦ୍ଘାଟିତ

ସମ୍ବଲପୁର : ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱରୀ ଧର୍ମ ସଂସଦ ତଥା ଦିବ୍ୟ ଦର୍ଶନ ସଂଘ ପକ୍ଷରୁ ଦିବ୍ୟ ମିଳନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଶାସନିକ ଅଧିକାରୀ ରଘୁନାଥ ମିଶ୍ର ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି, ବରିଷ୍ଠ ସାମ୍ବାଦିକ ହେମନ୍ତ

କୁମାର ମହାପାତ୍ର ଓ ଶିକ୍ଷାବିତ୍ ଅରବିନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥି ଏବଂ ସମ୍ବଲକ୍ଷେତ୍ରୀ ପାଲା ପରିଷଦର ସଭାପତି ରାଧେଶ୍ୟାମ ପଣ୍ଡା ମୁଖ୍ୟବକ୍ତା ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ବରିଷ୍ଠ ପାଲା ଗାୟିକା

କୁସୁଦିନୀ ପଟେଲଙ୍କ ରଚିତ 'ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଜନ୍ମ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସୟମ୍ବର' ପୁସ୍ତକ ଅତିଥି ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଘାଟିତ ହୋଇଥିଲା । ସେହିପରି କୁତୁଣ୍ଡା ସର୍ବ ଡିଭିଜନ ଅନ୍ତର୍ଗତ କୁନାଳୀ ଗ୍ରାମର ପାଲା ଗାୟିକା ବର୍ଷାରଣୀ ଅଜନଙ୍କୁ

ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଥିଲା । ସଂଘର ସଭାପତି ଗୋପାଳୀ ଶତପଥୀଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହି ସଭାରେ ସମ୍ପାଦକ ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ପଣ୍ଡା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସୂଚନା ଓ କାର୍ତ୍ତିକ ପ୍ରସାଦ ବହିଦାର ମାନପତ୍ର ପାଠ କରିଥିଲେ ।

ଶେଷରେ ଅଜ୍ଞାନୀ ସୃଷ୍ଟି ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ଜନ୍ମକ୍ରମ ବାବୁ, ଶଙ୍କରୀ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ, ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ନାଥ, ଅଶୋକ ପଟେଲ ଓ ସବିତା ମିଶ୍ର ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।